

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/11 • 18 Mart 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Newroz pîroz be!

**Esitlik ve özgürlük
sosyalizmde!**

İÇİNDEKİLER

İşçi sınıfına kurulan tuzakları boşa çıkaralım!.....	3
Çürümüş düzen partileri seçim oyununa hazırlanıyor!.....	4
Mücadele kaçkınları soluğu burjuva parlamentosunda alıyor!	5
Newroz isyan ve özgürlüktür! 1... ..	6
Birleşik Metal yönetiminin önderlik sınavı	7
Metal greviyle dayanışma iradesi... ..	8
“Direnişçi işçilere her türlü desteği vereceğiz!”.....	9
BDSP’den blokajla boykota destek....	10
Ontex-Canbebe işçilerinin boykot çağrısı büyüyor.	11
Sağlık emekçileri “Çok Ses Tek Yürek” oldu	12
“Ankara mitingi güçlü bir itirazdı” ...	13
Direnış ve mücadele deneyimleri tartışıldı.....	14
İzmir’de kurultay çalışmaları.....	15
Arap dünyası halk hareketleriyle sarsılıyor	16-18
NATO Bakanları “füze kalkanı” ve “Libya işgali” için toplandı.....	19
Yer sallanıyor, kapitalizm öldürüyor!..	20
Güvenilir bir gelecek sosyalizmle mümkündür!.....	21
Almanya’da kitlesel nükleer santral protestoları	22
G-20 Konferansı yeni saldırılar için İstanbul’da toplanıyor.....	23
Dünya Kadın Konferansı sonuç bildirgesi yayınlandı k... ..	24
Avrupa’da 8 Mart eylem ve etkinlikleri.....	25
16 Mart katliamları lanetlendi... ..	26
Üniversitelerden... ..	27
Katliamın 16. yılında Gazi-Ümraniye şehitleri anıldı.	28
Hüseyin Temiz yoldaş ölümünün ikinci yılında anıldı.....	29
Kaleminden irin damlayan “yaratık”: Engin Ardıç - B. Aziz	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/11 * 18 Mart 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Newroz piroz be!

Başta Kürt emekçi halkı olmak üzere tüm emekçilerin Newroz'unu kutluyoruz.

Bu yılın Newroz'u tarihsel anlamına uygun olarak isyan ateşlerinin büyüldüğü bir gün olsun. Zalim Dehaklar'ın korkusu büyüsün, baskı ve kölelik zincirleri çatlasın. Bunun için ülkenin dört köşesinde isyanın ruhu ve özgürlüğün coşkusuyla alanlara çıkalım. Kürt halkıyla dayanışma bayrağını yükseltelim, “özgürlük-eşitlik-gönüllü birlik” şiarını yükseltelim.

Bu yılın Newroz'unda isyan ruhu her bakımdan daha güçlü olacak. Çünkü Ortadoğu'da başlayan halk isyanlarının güçlü rüzgarı bu topraklarda da dolaşıyor. Onyılları bulan büyük bir özgürlük mücadelesini nice bedeller ödeyerek omuzlayan Kürt emekçi halkı da, düzenin onuruyla ve geleceğiyle oynamasına daha fazla sessiz kalamaz. Düzen güçleri de elbette bunun farkında. Newroz'a bu korkuyla giriyorlar. Newroz alanlarında Kürt halkını teslim alma gücünden yoksun olduklarını görüyor, acz içine düşüyorlar.

Bugün değilse yarın, ama mutlaka! Eşitlik ve özgürlük için her milliyetten işçiler ile emekçiler el ele verdiğinde bu baskı ve sömürü düzeni de yerlebir olacaktır.

Bu yılın Newroz'uyla aynı günlere denk gelen bir başka önemli gelişme de metal işçilerinin grevidir. Metal işçileri son anda bir büyük ihanet olmazsa 22 Mart günü grev çadırlarını kuracaklar. Böylelikle de onyıllardır hayatlarını zindan eden zalim Dehaklar'a karşı Demirci Kawa'nın yolunu tutacaklar. Eğer metal işçileri başarılı olursa, sadece kendi ayaklarına bağlı zincirleri kırmakla kalmayacak, aynı zamanda tüm işçi sınıfı ve emekçi hakların kurtuluşu için de bir yol açacaklardır. Çünkü metal işçilerinin ayağına takılı zincirin bir ucu işçi sınıfının, diğer ucu da Kürt emekçi halkının ayağındadır. Bu nedenle bir kez daha belirtelim ki metal işçisinin davası emeğin davası, tüm ezilenlerin davasıdır. Bu davaya tüm gücümüzle omuz vermeliyiz.

Eğer işçi-emekçiler ile ezilen Kürt halkı arasında kavganın içerisinde bu tür bir kardeşlik bağı oluşturulabilirse, buradan emin adımlarla geleceğe yürüeyebiliriz.

Önümüzdeki 1 Mayıs ise bu bakımdan çok özel bir önem taşımaktadır. “Birlik-mücadele ve dayanışma” ruhuyla 1 Mayıs alanlarında toplanacak yüzbinler düzeni sarsacaktır. İşte bu bilinç ve ruhla Newroz'un isyan ruhu ile işçi sınıfının grev ve direniş ateşini birleştirerek 1 Mayıs'a doğru ilerlemeliyiz.

EKSEN YAYINCILIK

“Bu çalışma çeşitli tarihlerde, sınıf mücadelesi, sınıf teorisi ve sınıfsal antagonizma üzerine yazılmış makalelerin derlemesinden oluştu.

Marx'ın “İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacak” ilkesi çalışmanın eksenini belirledi. Bu perspektifle sınıf hareketinin dinamikleri ve gelişimi incelendi.

İşçi sınıfının tarihin öznesi olduğunun altı çizildi. Sınıfın yıkıcı gücünün beslendiği kaynaklar ortaya koyuldu.

Devrimci öznenin insanlardan değil, insanların oluşturduğu bir kolektif olduğu vurgulandı. İşçi sınıfının kolektif ve evrensel bir sınıf olduğu anlatıldı.

Kitap, incelenen konular itibarıyla beş bölüme ayrıldı. Bu ayrıştırma biraz da format gereği oldu ve teknik düzenlemeden başka bir anlamı yok. Okuyucu kitaba dilediği bölümden başlayabilir ya da her makaleyi birbirinden bağımsız okuyabilir.

Çalışma, anti-kapitalist bilincin ve anti-kapitalist mücadelenin gelişmesine, küçük de olsa bir katkıda bulunduğu işlevini yerine getirmiş olacaktır.”

Volkan Yaraşır

YIKICI GÜÇ, KOLEKTİF ÖZNE

SINIF SAVAŞLARI, KAPİTALİST KRİZ, TABAN ÖRGÜTLENMELERİ

Kitapçılarda...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

İşçi sınıfına kurulan tuzakları boşa çıkaralım!

Önümüzde Newroz'dan 1 Mayıs'a, ardından seçimlere uzanan yoğun ve son derece önemli bir mücadele dönemi duruyor. Bu önemli ve kritik dönemi devrimci kazanımlar elde etme doğrultusunda değerlendirmek ve sınıf mücadelesinde dengeleri işçi sınıfı lehine değiştirebilecek sonuçlar elde edebilmek temel hedefimizdir. Bu bakımdan önümüzde son derece önemli olanaklar kadar, aşılması gereken çok büyük engeller de var. Yapılması gereken, bu olanakları en iyi biçimde değerlendirerek engellerin aşılması doğrultusunda devrimci bir inisiyatif sergilemektir. Bunun için temel ihtiyaç, durduğumuz noktadan ileriye yönelik bir mücadele ve çalışma hattı oluşturmaktır.

Mevcut siyasal tabloya bakıldığında, burjuva ve küçük-burjuva siyasal akımların tüm hesaplarını seçimlere göre yaptıkları açıktır. Bu onlar payına her siyasal ve toplumsal gelişmenin seçim kantarına vurularak değerlendirilmesi ve istismar edilmesi anlamına gelmektedir.

Devlet imkanlarını sonuna kadar kullanacak olan dinci-gerici parti iktidarını sağlama almak için varını yoğunu ortaya koymuş bulunuyor. Onun karşısında ise sağ ve soluyla diğer düzen partileri bulunuyor. Bu partiler en azından AKP'yi dengeleyecek bir seçim sonucu elde etmek istiyor. İrkçı-faşist parti MHP daha çok şovenizme yaslanmaya çalışırken, düzenin sol kulvarını tutan CHP ise hesabını toplumun ilerici kesimleri ile işçi sınıfı ve emekçilerin sosyal hoşnutsuzluğu üzerine yapıyor.

Özellikle CHP devrimci bir kitle mücadelesinin potansiyel güçlerini de düzenin kanallarına taşıma misyonun üstlenmesinden dolayı ayrı bir önem taşıyor. Çünkü sınıf ve kitle hareketinin mücadele potansiyellerinin bu biçimde heba edilmesi, diğer düzen partilerinin de ekmeğine yağ sürüyor.

Saldırganlıkta gemi azıya almış olan AKP'nin geriletilmesini, bunun için de ne olursa olsun CHP'nin desteklenmesini bir politika haline getirenler olduğu biliniyor, ki bu durum ilk kez yaşanmıyor. Hemen her seçim sürecinde bu ikilem toplumun ilerici kesimleri ile işçi sınıfı ve emekçi hareketinin örgütlü güçlerine de dayatılmaya çalışılmıştır. Her defasında tehlikelere dikkat çekilerek, işçi ve emekçiler bir burjuva seçeneğin peşine takılmak istenmiştir. Bunun için bazı daha dolaylı yöntemler seçilmişse de, bu tutum özünde değişmemiştir.

Bunu yapanlar içerisinde en tehlikeli olanları, düzen partilerinin işçi sınıfı içerisindeki uzantılarıdır. Yanısıra, düzen soluyla organik bağı olmasa da, ideolojik-politik bakımdan onun platformundan kopamayan ya da küçük-burjuva karakterlerinden dolayı bağımsız hareket etme gücü ve iddiası bulamayanlardır. Bu tipik bir küçük-burjuva zayıflıktır. Bunun tarihsel örneklerini biliyoruz. Özellikle burjuva baskı ve terörün yoğunlaştığı dönemlerde devrimci ve sosyalist olmak iddiasındaki kimi küçük-burjuva sol güçler, büyük bir karamsarlık ve çaresizlik içinde tüm iddialarını bir yana iterek, işi düzen partilerinin desteklenmesine yaptırmışlardır. Devrimci-demokrat hareket şahsında 12 Eylül darbesinin ardından Ecevit'in DSP'sinin desteklenmesine varan tutumlar hatırlanmalıdır.

Küçük-burjuva siyasal-sınıfsal konum, bunun ürünü olarak devrimci iktidar bilinci ve iddiasından uzaklığın doğurduğu bu türden tutumların işçi sınıfı ve

emekçileri burjuvazi lehine silâhsızlandırmaktan başka bir sonuç vermesi mümkün değildir. Bu koşullarda faşist baskı ve terörün geriletilmesi gibi hedeflere ulaşılamaz. Çünkü faşist baskı ve zoru geriletmek ve demokratik hak ve özgürlükler alanını genişletmek, her şeyden önce devrimci sınıf mücadelesinin gücüne ve etkinliğine bağlıdır. Dolayısıyla, işçi sınıfı ve emekçilerin dikkatlerini mücadeleden burjuva parlamenter oyunlara çekecek her türden çaba, nasıl gerekçelendirilirse gerekçelendirilsin, sonuçta demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinin de zayıflamasına yol açar.

Sınıf ve kitle mücadelesinin birikimlerini düzen solunun hizmetine sunmak konusunda en etkili kullanılan zeminlerin başında DİSK gelmektedir. DİSK yönetimini elinde bulunduran güçler, hemen her dönem sınıf mücadelesinin birikimlerini düzen solunun kanalına akıtmak temel misyonunu üstlenmektedirler. Çünkü DİSK kurulduğundan beri işçi sınıfının politik bakımdan en ileri kesimlerinin sendikal örgütü olmuştur. Bu nedenle düzen solu ve reformist sol, yönetiminde kurduğu etkinliğe dayanarak DİSK’ın mücadele birikimlerini parlamenter hesaplar için kullanmaya çalışmaktadır. Süleyman Çelebi’nin istifa ederek CHP’den aday olması da bu doğrultuda atılmış bir adımdır.

Çelebi'nin DİSK Yönetim Kurulu'nu yanına alarak adaylığına ilişkin yaptığı açıklama, işçi sınıfını düzenin sol kulvarına bağlamak üzere kurulu politik platformu özlü biçimde ortaya koymaktadır. DİSK Yönetim Kurulu'nun dönemsel mücadele programıyla ilişkilendirilen bu adaylık süreci, önümüzdeki dönemin mücadelesinin birikimlerini de seçim sandığında boğmayı hedeflemektedir. Öyle ki, sürecine ilişkin aldığı Üçüncü Aşamalı AKP-İktidar/Frame Long

politikalarına ve özgürlüklere karşı saldırılarının siyasal teşhiri iken, ikincisi 1 Mayıs'ta Taksim'de bir milyon kişiyi toplamak ve üçüncüsü de 12 Haziran'daki genel seçimlerde "halkın iktidarı yolunda, emekten yana, sol aday ve partilerin desteklenmesi, aktif görev yapılması"dır.

Bu tablo karşısında komünistlerin döneme ilişkin çalışma-mücadele hattı ile devrimci seçim taktiği yeterince açıktır. Komünistler için esas olan, işçi sınıfı içerisinde büyütülmeye çalışılan parlamenter hayallere karşı mücadele etmek ve işçi sınıfının bağımsız-devrimci siyasal bayrağını yükseltmektir. İşçi sınıfının mücadelesini parlamenter yanlısıların bozucu ve dağıtıcı etkilerine göğüs gererek geliştirebilmektir.

Bu ise somut anlamını işçi sınıfına bağımsız bir siyasal kimlik kazandırmak doğrultusunda yoğun bir politik ajitasyon-propaganda faaliyeti yürütmek, bu çerçevede bağımsız-siyasal bir sınıf hareketi yaratabilmenin temel bir boyutu olarak, sınıfı örgütleme seferberliğini büyütebilmektir. Bu bize aynı zamanda, bugün yürümekte olan kampanya çalışmalarımız ile 1 Mayıs ve seçim sürecindeki devrimci seçim çalışmaları arasındaki bağlantıyı da sağlamaktadır.

Düzenin seçim oyununu bozmak için işçi sınıfının bağımsız siyasal ve örgütsel kapasitesini geliştirmeliyiz. Bunun için direniş çadırlarını büyültmeliyiz. Gerçekleşmesi durumunda metal grevi gibi düzeni her bakımdan zorlayacak bir sınıf eylemini siyasal-toplumsal alanın merkezine taşımalıyız. Yoğunlaşan ve yüklenen bir faaliyetle devrimci ve kitlesel bir 1 Mayıs'ı kazanmanın yolunu açmalı ve seçim sürecinde işçi sınıfını düzene bağlayacak her türden yanılsamayı boşa çıkarabilecek bir örgütlü sınıf inisiyatifini geliştirmeliyiz.

Çürümüş düzen partileri seçim oyununa hazırlanıyor!

Oyunu bozmak için işçi sınıfının kızıl bayrağı altına!

12 Haziran genel seçim süreci resmen başladı. Seçimler iktidar mücadelesinin yeni sahası olacak. Bu arada meclis koltukları üzerinde yoğun bir savaş da başlamış durumda. Özellikle düzen cephesinin birçok sadık ve kirli ismi mevcut görevlerinden istifa ederek bu yarıştaki yerlerini alıyor. AKP, CHP, MHP gibi düzen partilerinden birinin kapısında kuyruğa giriyorlar. Onlarca ismin gündeme geldiği ve burjuva medya tarafından da şişirilen bu “yarışta”, İstanbul Eski Valisi Muammer Güler, Emniyet Genel Müdürü Oğuz Kağan Köksal, Hanefi Avcı gibi isimler öne çıkıyor. Öte yandan, patronlar cephesinden de çok sayıda isim milletvekilliği yarışına dahil olmuş durumda. Şu ana dek, TOBB’dan 28’i yönetim kurulu başkanı, 5’i meclis başkanı olmak üzere toplam 33 kişi istifa etti. İstanbul Ticaret Odası’ndan ise 4 meclis üyesi istifa etti. Seçim öncesi burjuva düzen cephesinden yansıyan bu tablo aslında emekçilere “düzen ve seçimler” konusunda oldukça net fikirler vermektedir.

Emek sömürüsü üzerine kurulu olan bir düzenin tüm nimetlerinden faydalanmak için “ayrıcalıklı” olmak isteyenler, düzen partilerinden aday adaylıklarını açıklamış durumdalar. Şimdi hepsi 12 Haziran’da yapılacak seçimlere odaklanmış vaziyettedir. Yağma ve talandan kendilerine düşecek payın yarattığı cömertlikle aday adaylıklar için gereken milyarları, seçim propagandası için harcayacakları trilyonları gözden çıkarmış durumdalar. Yaklaşan seçimlerle birlikte bu tabloya bakıldığında düzen partileri için seçimlerin ne anlam ifade ettiği daha berrak görülmektedir.

Öncelikle belirtmek gerekir ki seçimler burjuva siyaset vitrininin temizlenmesi için önemli bir fırsattır. İnandırıcılığını kaybettiklerini düşündükleri kuklalar sahneden çekilerek roller yeni oyunculara paylaştırılacaktır. Kendilerini sömürenlere karşı birleşemeyen işçi ve emekçilerin, sömürücülerin çıkarına kendi aralarında bir kez daha ayrıştığı bir tezgâhtan ibarettir seçim sandıkları. Her durumda burjuva sınıfın kendisini yenilemesine, aksayan taraflarını onarmasına hizmet ederken, emeği sömürülenler sahte seçeneklerle kandırılmaktadır.

Elbette bu oyunda görev alacak gönüllülerin sayısı oldukça fazladır. Asalakça bir yaşamı alışkanlık haline getirenlerin, düzenin yarattığı tüm imkânlardan faydalanarak saltanatlarını sürdürenlerin bu oyunda rol alması kadar doğal bir şey olamaz. Seçim dönemleri onlar için de bir fırsattır. Dönen çarkların yarattığı sömürüden elde edecekleri talan iştahlarını kabartmaktadır.

Hâlihazırda görev yaptıkları kamu alanında hizmet ettikleri sınıfa kendisini beğendirenler, en ustaca yalan söyleyenler, “gerektiğinde” İstanbul’u gaza boğup terör estiren Muammer Güler gibileri hizmetlerinin karşılığını almak için de taliptirler adaylığa. Sadece ceylan derili koltukların büyüğü, son model makam araçlarının cazibesi ve süper emeklilik avantajı değil düzen politikacılarını cezbeden. Aynı zamanda kendilerine dokunulmazlık zırhı sağladığı için de önemli bir fırsattır seçilmiş olmak. Ne de olsa kimi zaman hükümet koltukları el değiştirdiğinde faturanın kime yükleneceği belli olmamaktadır.

Düzenin seçim gerçeğini en kolay gösteren

durumlardan biri de adaylıklarını açıklayanların kimlikleri olmaktadır. Burjuva siyasetçiler, eski ve yeni kamu görevlileri, bizzat burjuvalar... Tüm bunların hepsi farklı farklı düzen partilerinin listelerinden adaylıklarını açıklasalar da aynı kulvarda, aynı hedefe doğru koşmaktadırlar. Çıkar ortaklığı olanların ayırım noktaları sahtedir. Hepsi işçi sınıfı ve ezilenlere karşı tek bir cephede mevzilenmişlerdir. Korumaya aldıkları bu sömürü düzeni ve sefil çıkarlarıdır. Bu nedenle sermaye sınıfının çıkarları ve kapitalist sistemin sorunsuz sürmesi için farklı kamplara ayrılmışlardır.

Elbette düzenin sağıyla soluyla, hükümetiyle muhalefetiyle, laikiyle dincisiyle çıkar çatışmaları bulunmaktadır. Bu çatışmanın gerisinde çıkarlarını temsil ettikleri gruplar bulunmaktadır. Elbette ki bu iç hesaplaşmanın bir kazananı ve kaybedeni de mutlaka olacaktır. Ancak galip de, mağlup da aynı sınıfa mensuptur. Nasıl ki burjuvalar arasında kimin daha zengin olduğunun işçi sınıfına hiçbir faydası yoksa, sömürücüler arasındaki dalaşın da işçi sınıfı ve emekçilere hiçbir katkısı yoktur. Bu düzen sürdürükçe gerçek kaybeden hep ezilenler olacaktır. Çünkü işçi sınıfı ve emekçilerin kazanması gereken tek bir davası vardır. O da sınıfın, sömürsüz bir geleceğe giden yolda kendi bağımsız çıkarlarını bayraklaştırdığı sınıf davasıdır.

Öte taraftan bugün parçalı olsa da yaşanan bir sınıf hareketliliği mevcuttur. İnsanca yaşama ve çalışma koşulları isteyen işçi ve emekçiler sokaklardan çekilmiş değildir. Krizle birlikte yaşanan fabrika işgallerinin yarattığı hareketlilik TEKELE direnişi ile doruk yapmıştı, fabrika önü direnişleri ile devam etmektedir. Daha da önemlisi MESS’e karşı metal işçilerinin grev günleri netleşmiştir. İçine girilen bu dönem merkezinde metal işçilerinin bulunacağı yeni bir dalganın habercisidir. Temelinde işsizliğin ve yoksulluğun yattığı, Arap halklarının mücadelesi de sömürücüler için bir tehlike işaretidir. Tüm bu olanaklar birarada düşünüldüğünde burjuvaziye de zor günler beklemektedir.

Herkes kendi bayrağı altına!

Burjuvazi, işçi sınıfı ve emekçilere düzen partilerinin bayraklarını taşıtmayı amaçlıyor, kendi bayraklarının altına çağırıyor. Hangi renkten olursa olsun, içinde ne kadar sahte sözcük barındırırsa barındırsın, tüm bu rengârenk bayraklar emekçilerin elinde dalgalandığı müddetçe sadece bu sömürü düzeninin ömrü uzayacaktır.

Bu durumda yapılması gereken nettir: İşçi sınıfı ve emekçileri kendi bayrağının altına toplamak. Bu bayrağın rengi kıızıdır ve o bayrakta sınıfın sermayeye karşı bağımsız devrimci programı yazar. Sermaye partileriyle, sermaye sınıfıyla araya çizilecek tek ayırımı bu duruş belirler. Ya üretim araçlarının mülkiyetini tekelinde tutan sermaye iktidarı ya da üretimin toplumsallaştırılarak paylaşımının da eşitçe yapıldığı sosyalist işçi emekçi iktidarı! Ya geleceksizlik ya da aydınlık güzel yarınlar! Yani ya düzen ya devrim!

Burjuvazi kendi adaylarını farklı kamplara dağıtarak işçi sınıfını bölmeye hazırlanıyor. Komünistler ise bir kez daha sınıfın birliğini sağlama çabası ile yeni bir seçim dönemini karşılıyorlar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Tutuklu gazetecilere özgürlük istendi

Taksim’de kitlesel yürüyüş

Gazetecilere Özgürlük Platformu, 13 Mart günü gerçekleştirdiği eylemle tutuklu gazetecilerin serbest bırakılmasını istedi. Binlerce gazeteci Galatasaray Meydanı’ndan Taksim Meydanı’na yürüdü.

İngilizce ve Türkçe “Özgür basın varsa, özgür toplum vardır – There can be no free society with not free journalism” pankartı arkasında yürüyen gazeteciler ve destekçi kurumlar, sendikalar, tutuklu gazetecilerin fotoğraflarını taşıdı.

Gazetecilere Özgürlük Platformu Dönem Başkanı ve TGS Genel Başkanı Ercan İpekçi tarafından yapılan açıklamada tutuklu gazetecilerin serbest bırakılması talebi yineleni. Gazetecilerin özlük hakları ve halkın haber alma hakkını kullanabilmesi için gazetecilerin sokağa çıktığını vurgulayan İpekçi şunları söyledi:

“Yargısız infazlara, hakaretlere, yalan ve iftiralara değil, doğrulara, gerçeklere, bağımsız ve tarafsız yayıncılığa özgürlük istiyoruz”

Cezaevlerinde 68 tutuklu gazetecinin olduğunu hatırlatan İpekçi “Sadece 2009 yılından bugüne kadar 30 gazeteci tahliye edildi, ancak haklarındaki davalar devam ediyor. Son dönemlerde en az 98 gazeteci cezaevi koşullarını görmüş durumda. Tutuksuz yargılanan en az 45 gazeteci hakkında verilmiş mahkumiyet kararları var. Bütün bunlar dikkate alındığında, 150’ye yakın gazeteci yakın dönemde cezaevine girme tehdidi altında bulunuyor” dedi.

İHD’den eylem

İnsan Hakları Derneği (İHD) Bursa Şubesi’nin her hafta düzenlediği cumartesi eylemlerinin bu haftaki gündemi tutuklu gazeteciler oldu.

12 Mart günü Nalbantoğlu çarşısında gerçekleştirilen eylemde ilk olarak devrimci-sosyalist basın çalışanları adına bir basın açıklaması yapıldı. Açıklama bu ülkede halkın haklı taleplerini örgütlemenin, devlet katliamlarının sorumlularını göstermenin, sendikal örgütlenme mücadelesi vermenin, halkın haber alma hakkını savunmanın, anadilinde konuşmanın ve konuşulmasını istemenin, ülkede parasız, bilimsel, anadilde eğitim talebinde bulunmanın doğayı yok eden devlet politikalarına karşı çıkmanın, muhalif olmanın, düşünmenin hatta insan olmanın “suç” olduğu belirtilerek başladı. “İleri demokrasi” maskesi altında devrimci, ilerici, yurtsever basına ve çalışanlarına karşı yöneltilen saldırıların anlatıldığı açıklamada, hiçbir baskı ve yasaklamanın devrimci, ilerici ve yurtsever basını engelleyemeyeceği vurgulandı. Cezaevinde bulunan tüm devrimci, ilerici ve yurtsever basın çalışanlarına özgürlük talebi yineleni.

Kızıl Bayrak / Bursa

Mücadele kaçkınları soluğu burjuva parlamentosunda alıyor!

Düzen cephesinde seçim gündemi her geçen gün daha da fazla ısınıyor. Seçim gündemi ön plana çıktıkça seçimle ilgili bir dizi konu da gündemin ön sıralarına tanışabiliyor. Seçimle bağlantılı olarak geçtiğimiz haftaya damgasını vuran gündem ise milletvekilliği aday adaylığı için onlarca bürokratin ve çeşitli kurum temsilcilerinin görevlerinden istifa etmesi oldu. Bu furyaya katılanlar içinde DİSK Başkanı Süleyman Çelebi de bulunuyor. O da geçtiğimiz hafta DİSK tepe yöneticileriyle birlikte yaptığı basın açıklamasında 11 yıldır yürüttüğü DİSK başkanlık görevinden istifa ederek CHP’den milletvekili aday adaylığını açıkladı.

Bugün hala milyonlarca emekçi şu ya da bu burjuva düzen partisine yedeklenebiliyorsa bu emekçilerin kendi gücünü ve iradesini açığa çıkaracağı örgütlülüklerden yoksun olması nedeniyledir. Bir başka deyişle örgütsüzlüğü ve mücadeleden uzaklığı nedeniyle kendi gücünün farkına varamaması burjuva partileri umut olarak görmelerine yol açıyor. Bu da sınıf mücadelesi içinde yer alan ilerici ve mücadeleciler olan tüm güçlerin bildiği bir başka genel gerçektir. Eğer böyleyse DİSK Başkanı Süleyman Çelebi’nin milletvekilliğinde dahası CHP gibi düzenin has partisinde işi ne?

Türkiye işçi sınıfı tarihinde son derece önemli ve anlamlı bir yer tutan DİSK’in başkanlığından ayrılıp düzen siyasetini tercih etmek sınıf mücadelesine dair tüm düşünce ve inançları terk etmek demektir. CHP’de siyaset yapmak ve burjuva parlamentosunu emekçilere çözüm adresi olarak göstermek tam bir pespayelik örneğidir. Çelebi yaptığı açıklamada parlamentoyu adres gösteren cümleleri her ne kadar kişisel düşünceleri olarak ifade etse de DİSK yönetimi de aynı düşünceleri paylaşmaktadır. Hem yapılan son yönetim kurulunda alınan kararlar hem de açıklamanın bir dizi tepe yöneticisi ile birlikte yapılmış olması tercihin ve düşüncelerin sadece Çelebi’ye ait olmadığını gösteriyor. Ayrıca Çelebi’nin adaylık kararının sadece kendisine ait olmadığını ve DİSK yöneticileriyle birlikte alınmış bir karar olduğunu ifade etmesi tabloyu daha açık bir biçimde ortaya koyuyor.

Sendikalarından düzen partilerine milletvekili hatta hükümete bakan devşirmek yeni birşey değil elbette. Hatırlanacağı gibi 12 Eylül cuntacıları Türk-İş’ten çalışma bakanı çıkarmış, yakın dönemde Türk-İş Başkanı Bayram Meral ve DİSK Başkanı Rıdvan Budak CHP’den milletvekili yapılmıştı. Şimdi Süleyman Çelebi’nin milletvekilliğine soyundurulması da diğerleriyle aynı hesabın ürünüdür.

Sözde emek cephesinden biri olan Çelebi’nin milletvekilliği yoluna sokulmasının daha güncel nedeni ise sınıf mücadelesine dair düşüncelere ve inançlara vurulmak istenen darbe olmasıdır. Çelebi’nin adaylığıyla, sorunları parlamentoda çözmek mümkün denecektir. DİSK tabanına ve sola yakın emekçi kitlelere CHP emek dostu bir parti olarak gösterilirken seçimlerde de onun desteklenmesi istenecektir.

Çelebiler emekçi kitlelerin bilincini bulanıklaştırmak ve dayanaksız hayaller yaymak dışında hiçbir anlamı olmayan bir bakıma da sınıf mücadelesi ve bilincine de ihanet edilen bir çabanın içine girmiştir. Üstelik böylesine ikiyüzlü ve aldatmaya dayalı bir oyuna sınıf mücadelesi açısından

önemli bir yer tutan DİSK alet ediliyor. Büyük ölçüde geçmişe ait olsa da DİSK’in emekçi kitleler nezdinde var olan kendine özgü itibarı ve mücadeleciler değerleri dejenere edilip kirletiliyor.

Burada esas olarak sorgulanması ve hesap sorulması gereken konu DİSK’e egemen olan siyasal çizginin kendisidir. Bu açıdan bakıldığında ortaya çıkan sonuç şaşırtıcı da değildir. Zira DİSK’in ve bizzat Çelebi’nin kendisinin sosyal demokrat bir çizgiye sahip olduğu yeterince bilinmekteydi. CHP’nin burjuvazinin gözünden düştüğü ve baraj sorunu yaşadığı bir dönemde CHP’nin boşluğunu doldurma amacıyla 10 Aralık Hareketi gibi liberal bir platformun sözcülüğünü yapmış olması da Çelebi’nin ve Çelebilerin özünü değiştirmedir. Kemal Kılıçdaroğlu’nun başkanlığa gelmesi ile yeniden şişirilen CHP’ye kendilerini atmakta bir zorlanma yaşamamaları da bunu ayrıca göstermektedir. Buradan da anlaşılacağı gibi zaten DİSK yönetimine egemen olan sosyal demokrat burjuva ideolojisiydi. Sosyal demokrat ideolojiye sahip olanlar şimdi kendi ideolojilerini hayata geçirmenin en etkin zemini olan burjuva parlamentosuna doğru yol alıyorlar ve emekçileri de peşlerinden sürüklemek istiyorlar.

Oysa ne çürümüşlüğü ve kokuşmuşluğu kalmış burjuva parlamentosu ne de burjuva sosyal demokrasininin has temsilci CHP emekçilerin yarasına merhem olabilir. Bunların her ikisi de tarihsel ömürlerini doldurmuş, işçi sınıfı ve emekçilere düşmanlaşmışlardır. CHP ya da bir başka düzen partisi hiç fark gözetmeksizin hepsinin programı burjuvazinin hizmetinde ve onun denetimindedir. Kaldı ki söz konusu sermaye düzeninin çıkarları olduğunda “halkın temsilcisi” olan milletvekillerinin bile gözünün yaşına bakılmamaktadır. İkiyüzlü kaygılarla TEKELE direnişine ve çeşitli işçi eylemlerine katılan CHP’li vekillerin başına gelenler parlamentoda vekilliğin ve CHP’nin ne kadar çözücü olabileceğini kendiliğinden ortaya koymaktadır. Bunlar DİSK ve Çelebi tarafından kendi deneyimleriyle de biliniyorken çıkıp parlamentoyu ve CHP’yi çözüm adresi olarak göstermenin bir kez daha emekçileri aldatmaktan başka bir anlamı yoktur.

Çelebi’nin adaylığını şova dönüştüren açıklamalarla emekçilerin önüne süren mevcut DİSK yönetimine ve sürecin tüm destekçilerine sınıf mücadelesinin gerçekleri hatırlatılmak durumundadır. DİSK’in tabanında yer alan sınıf mücadelesi ve bilincine inanan tüm DİSK üyeleri Çelebiler’in bu çabalarını teşhir etmeli ve sahihsiz bırakmalıdır. Süleyman Çelebi’nin vekilliğinin yaratacağı hiçbir olumlu sonuç olmayacağı gibi sınıf kitleleri bakımından bir kez daha hayal kırıklığı anlamına gelecektir. Dün Bayram Meral ve Rıdvan Budaklar için söylenen sözler Çelebi için söylenecektir. “DİSK de meclise girdi”, “Çelebi’yi de meclise gönderdik ne değişti” duyacaklarımız bunlar olacaktır.

Burjuva düzen partileri ve parlamentosu işçi ve emekçilerin sorunlarının çözüm yeri değil umutsuzluğunun ve alternatifsizliğinin adresleridir. DİSK’in misyonu da düzen siyasetinin değirmenine su taşımak değil adını hak edecek bir biçimde devrimci sınıf mücadelesini yükseltmektir. Bu ise başta sınıf mücadelesi safında yer alan DİSK üyelerinin ve mücadeleciler güçlerin DİSK’e hakim olan siyasal anlayışa karşı DİSK’i eleştirmesiyle başlanmalıdır.

Seçim oyunu başladı!

Meclis koltuğu 100 bin TL’den başlıyor

Temel işlevi burjuvazinin sınıf diktatörlüğünün üzerini örtmek ve emekçi halka yönelik saldırı yasaları çıkartmak olan mecliste koltuk sahibi olmanın yüksek bir bedeli var. Yapılan hesaplamalara göre 12 Haziran’da burjuva partilerden aday olacakların seçim harcamalarının asgari tutarı 100 bin TL. Elbette bu fiyat burjuvalar için sudan ucuz! Çünkü 100 bin koyup misliyle geri alacaklarını biliyorlar. Meclisteki imkanlara da dayanarak servetlerine servet katacak, devlet kademelerinde iş bitirme, ihale bağlama vb. gibi özel ayrıcalıklara sahip olacaklardır. Bunun için emekçileri zaten baştan eleyen bu seçim oyununda meclis koltukları burjuva kodamanlar, mafya artıkları ve aşiret liderleri gibi kişiler tarafından kapışılıyor. Zaten şu an, şu ya da bu burjuva partisinde aday olmak için kıyasıya bir yarış var. Tescilli soyguncular, mafya ağaları ile devlet bürokratları kuyruğa girdiler. Amaç devlet nimetlerinden daha fazla pay, daha fazla söz hakkı almak ve kayırlmadan başka bir şey değil.

Kürtçe propaganda yasak

Sermaye düzeninin seçim oyunu geçmiş yıllardaki gibi yasaklarla başladı. Kürt siyasetçilerinin yüzlerce yıllık hapis cezalarına çarptırıldığı, Kürtçe üzerindeki baskı ve yasakların tırmandırıldığı bir süreçte girilen seçim sürecinde sermaye devleti geleneksel tavrını ortaya koydu. Kürtçe propaganda yasaklandı. Yüksek Seçim Kurulu (YSK), milletvekili genel seçimlerinde siyasi parti ve adayların radyo ve televizyon kanalları ile yazılı, sözlü ve görsel basında yapacakları propagandalarda, “Türkçe kullanmalarının esas olduğuna” karar verdi. Milyonlarca işçi ve emekçinin önüne konulan seçim sandığı üzerinden “demokrasi” nutukları atan düzen güçleri Kürtçe propaganda yasağıyla, Kürt halkının özgürlük mücadelesine düşmanlıklarını göstermiş oldular.

TKİP Newroz ateşini tutuşturmaya çağırıyor!..

Newroz isyan ve özgürlüktür!

Bu yıl Newroz’u Kuzey Afrika ve Ortadoğu’daki halk ayaklanmalarının yarattığı devrimci atmosferde karşılıyoruz. Ortadoğu’daki birçok halk için özel anlamlar taşıyan Newroz, en başta Kürt halkının uyanışının, isyanının, özgürleşmesinin simgesidir. Çekiciyle kan emici zalim Dehak’ın başını ezen Demirci Kawa’nın ezilenlere kurtuluş muştusudur. Bin yıllardan beridir Newroz’un isyan ve özgürlük alevleri Kürt halkının özgürlük tutkusunu kamçılama, ezilen halkların kurtuluş yolunu aydınlatmaya devam ediyor.

Zaman içinde kan emici zorbalar kabuk değiştirdi, düzenleri yeni biçimler aldı. Artık dünyaya emperyalist-kapitalizm ve onun köşe taşları olan sermaye devletleri hakim. Halklara yönelik zulüm, baskı ve kölelik ise geçmişe rahmet okutacak boyutlar kazandı. Tüm dünyada emekçi halklara emperyalizmin binbir örtüyle gizlenmiş boyunduruğu takıldı. Sömürü alabildiğine yaygınlaşıp ağırlaştı. Ücretli kölelik düzeni tüm dünyada işçi ve emekçilere cehennem koşulları yaşıyor. Emperyalist savaşlar, bölgesel boğazlaşmalar, soykırımlar yoluyla insan kırımları devasa ölçülere vardı. Çağımızın Dehaklar’ı yerküremizi dahi yokoluşun eşiğine getirmiş bulunuyorlar.

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

Uzun yıllar boyunca en büyük zulme uğramış halklardan biri Kürt halkıdır. Güney Kürdistan’da durum bir nebze değişmiş olsa da İran, Suriye ve Türkiye’deki Kürt topraklarında ulusal baskı ve zorbalık devam ediyor.

Türk sermaye devleti kuruluş yıllarından başlayarak Kürt halkını yok saydı, inkar, asimilasyon ve yok etme doğrultusunda dizginsiz bir zulüm uyguladı. Ancak, teslimiyet bayraklarının çekildiği ve çok güçlü görüldüğü bir dönemde bile Mazlum Doğan gibi çağdaş Kawalar’ın yaktığı direniş ateşine çarptı. Yoksul Kürt emekçilerine dayanan devrimci direniş ve silahlı isyan sayesinde Kürt halkı tarihinin en büyük uyanışını, silkinişini ve özgürleşmesini yaşadı. Kürdistan’ın dörtbir yanındaki serhildanlar sermaye devletini acz içinde bıraktı. Kürt halkı ‘90’ların ilk yarısına kadar süren devrimci mücadele sayesinde öyle bir ayağa dikildi ki, sermaye devletinin ‘99’daki başarısına, Kürt hareketindeki savrulmaya ve önderlik zaafiyetine rağmen bir daha diz çekmedi.

Dümeninde AKP’nin oturduğu sermaye iktidarı, Kürt halkını önce AB demokratikleşmesi yalanı eşliğinde iğreti kırıntılarla teslim almaya çalıştı. Son bir iki senedir de “açılım” aldatmacası altında silahlı Kürt direnişini tasfiye etmek, Kürt halkının özgürlük umutlarını tümünden boğmak için uğraşmaktadır. Arkasında başta ABD olmak üzere emperyalist merkezlerin olduğundan şüphe edilemeyecek olan “açılım” süreci, tasfiye odaklı bir ortaoyunundan başka bir şey değildir.

Bütün bu süre boyunca Kürt halkına, siyasetçilerine, gençlerine, kadın ve çocuklarına yönelik faşist baskı ve terör hızından bir şey kaybetmedi. Kürt hareketi

tarafından İmralı’da görüşmeler yapıldığının açıklandığı, devletin de bunu reddetmediği süreçte bu saldırılar iyice boyutlandı. Sermaye devletinin güya en mutedil görüldüğü, yurtdışında yaşayan tanınmış Kürt simaları üzerinden oyunlar oynamaya kalktığı bu dönemde bile hala “iyi çocuklar” eliyle kirli savaş yürütülmekte, legal Kürt siyasetçileri kovuşturma ve tutuklanmalara uğramakta, “sınırötesi”ne saldırılar sürmekte, asker ve polis terörü Kürt gençlerinin ve çocuklarının tepesinden eksik edilmemektedir.

Bu kadarı dahi, aylardır süren İmralı diyalog trafiğinin, AKP cephesinden Kürt hareketini silahlı eylemden alıkoymak gibi basit bir seçim yatırımı dışında anlamı olmadığını göstermektedir. Dahası mevcut haliyle sürdüğü ve her şeyiyle kamuoyuna açık yürütülmediği müddetçe, sözkonusu türden görüşmeler sadece Kürt halkında ve ulusal harekette yersiz beklentiler oluşturmaya ve yeni hüsrana hizmet edecektir.

Bugüne kadar yaşananlar defalarca kez göstermiştir ki, sermaye devletinin Kürt sorununu çözmek gibi bir sorunu, dahası böyle bir çözüm olanağı yoktur. Sözde çözüm adına atılan her yeni adım emperyalizmin ve Türk devletinin çözümsüzlüğünü yeniden ve yeniden teyit etmektedir.

Kardeşler,

Newroz’un isyancı ruhu ve savaşım çağrısı gerçek devrimci çözümün ve kurtuluşa götüren yolun en özlü ifadesidir. Kürt halkının özgürlüğü Demirci Kawa’nın çekicini sınırsız kavramasından geçiyor. Demek oluyor ki, Kürt işçi ve emekçilerinin gerçek özgürlüğü Türkiye işçi sınıfının ve emekçilerinin kaderiyle sıkı sıkıya bağlıdır. Zira modern dünyada Kawa’nın çekicinin yegane mirasçısı işçi sınıfından başkası değildir. Bunu geçtiğimiz yıl bu dönemde görkemli direnişleriyle Türkiye’de halkların kardeşliğinin gerçek adresini veren TEKEK işçileri göstermişti. Bunu ÇEL-MER’den PTT’ye, taşeron işçilerinden Ontex’e her işçi direnişinde görüyoruz. Bunu Tunus’tan Mısır’a son isyanların arka planına baktığımızda görüyoruz.

Bir kez daha vurgulayalım ki, modern Dehaklar ve onların dünya üzerindeki egemenliği koşullarında ulusal sorunun gerçek ve kalıcı çözümü sosyalizmden geçmektedir. Bu uğurda devrimci mücadele yürütülmeksizin zorbalarından “reform” koparmak dahi olanaksızdır. Nitekim Kürt halkının bugünkü tüm kazanımları, sermaye devletine karşı devrimci mücadele döneminin bugüne mirasıdır. Bununla birlikte, yalnızca bilimsel gerçekler ve tarihsel deneyim değil, bizzat Kürt halkının kendi özdeneyimleri de sermaye egemenliği yıkılmadan gerçek ve kalıcı özgürlüğün kazanılamayacağını tartışmasız bir şekilde göstermektedir. Bu ise ancak tüm milliyetlerden işçi sınıfı ve emekçilerin örgütlü birliği ve devrimci savaşımı ile başarılabılır.

Bu çerçevede Türkiye Komünist İşçi Partisi tüm işçileri, emekçileri ve Kürt halkını Newroz’da Ortadoğu halklarının tutuşturduğu mücadele ateşini büyütme, Newroz’un isyan ruhunu ve özgürlük çağrısını her zamankinden daha güçlü bir biçimde sahiplenmeye çağırıyor.

Bijî Newroz, Bijî azadi!

Kürt halkına özgürlük!

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP)

12 Mart 2011

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranney.org>

Newroz ateşlerini sömürüye ve baskıya karşı yakalım!

Newroz, “ji bo jiyaneke bi rumet an azadi an azadi (Onurlu bir yaşam için ya özgürlük, ya özgürlük)” sloganı ile 45 ilde ve 130 merkezde kutlanacak. Newroz’da ilk ateşler, KCK operasyonu ile gündeme gelen Iğdır ile Newroz’la adı bütünleşen Şırnak’ta yakılacak. Kürt halkı Newroz’da da isyan ruhunu kuşanarak alanlara çıkacak.

Newroz öncesinde AKP’nin Kürt halkını aldatmaya yönelik manevraları ise devam ediyor. AKP, “tek bayrak, tek millet, tek devlet”, “teröre karşı etkili mücadele kararlılıkla devam edecektir” türünden açıklamalarla ırkçı ve faşist yaklaşımını sürdürüyor. Çift dilli yaşam talebine tahammül göstermiyor. İflas etmiş resmi çizginin ana omurgasını korumak için çabalarını yoğunlaştırıyor.

“Çift dillilik” ve “demokratik özerklik”

tartışmalarını, “seçim öncesinde karanlık odaların AKP’nin oylarını düşürmek için sahneledikleri bir senaryo” olarak niteleyen Tayyip Erdoğan, Kürt hareketiyle halkını “karanlık güç” olarak ilan etmişti. AKP Grup Başkan Vekili Mustafa Elitaş ise, Türkiye’nin tek devlet, tek vatan, tek millet, tek bayrak ülküsünün dışında hiçbir şeyi kabul etmediğini ilan ederek, “Türkçe’den başka hiçbir dilin kamu kurum ve kuruluşlarında konuşulması mümkün değildir” demişti. Kürt halkının imha ve inkar politikasının ifadesi olan söylemlere yönelik tepkisi büyüyor. Bu tepki Newroz alanlarına da yansıcaktır.

Çeşitli milliyetlerden işçi ve emekçileri ekonomik demokratik hak ve özgürlüklerden yoksun bırakma konusunda tam bir bilinç açıklığına sahip olan AKP hükümetinin Kürt sorununu çözmek gibi bir sorunu olmadığı son gelişmelerle de bir kez daha kanıtlanmıştır. Kürt hareketini tasfiye etme ve Kürt halkının mücadele dinamiklerini kontrol altına alma çabasının Kürt sorununun çözümüyle bir ilgisi yoktur. AKP hükümeti tam da bu anlayış çerçevesinde Newroz’a yaklaşıyor.

Kürt halkının sosyal yıkıma yönelik öfkesi büyüyor. İnsanca yaşama talebi her geçen daha da yükseliyor. Zira Kürt emekçileri ülke nüfusunun yüzde 20’sini oluşturdukları halde milli gelirden sadece yüzde 6,5 pay alıyorlar. Bu nedenle 2011 Newroz’una Kürt halkının ekonomik ve sosyal yıkımdan kaynaklı tepkisinin yoğun olarak yansıtacağına dair işaretler çoğalıyor.

Emperyalist kapitalist sistemin tarihinin en büyük krizlerinden biriyle yüz yüze olduğu günümüzde, AKP eliyle krizin yükünü işçi ve emekçi sınıfların üzerine yıkmaya dönük politikaların yıkıcı sonuçları Kürdistan’da yaşandı. Kürdistan’daki belli başlı kamusal işletmelerin hepsi tasfiye edildi. İşsizlik yüzde 50’lere ulaştı. Her iki kişiden biri yeşil karta mahkum edildi. Topraksız köylülerin oranı yüzde 60’a yaklaştı.

30 yıla yaklaşan kirli savaşa işçi sınıfı karşı çıkmadıkça, haksız savaşa dur demedikçe, devrimci ulusal özgürlük rüzgarını estirmedikçe, devrimci bir sınıf dalgasını yaratmadıkça, Kürt halkı özgür Newroz günlerine kavuşamayacaktır. İşçi sınıfı bu rolü oynamadıkça Kürt sorununda devrimci, kalıcı, gerçek bir çözüm ihtimali zayıflayacaktır. Son 27 yılın savaş deneyimi bu durumun en açık göstergesidir.

Kürt sorunu konusunda Türk devleti sıkıştıkça kimi tavizler vermek zorunda kalabilir. Bu kırıntıların Kürt halkının özlemlerini gidermekten uzak olduğu açık bir gerçektir. Sınıf bilinçli işçiler bu kavrayışla hareket etmeli ve Kürt halkının özgürlük umudunu büyütme için Newroz ateşini harlamalıdır.

2011 Newroz ateşi “eşitlik ve gönüllü birlik” mücadelesini büyütme için yakılmalı, düzene karşı isyan ruhunu büyütülmelidir.

Birleşik Metal yönetiminin önderlik sınavı

Birleşik Metal İşçileri Sendikası ile MESS arasında yürütülen grup toplu sözleşme görüşmelerinde grev aşamasına gelindi. Şu ana kadar 10 işyerinde grev uygulama tarihleri açıklandı. 21 yıl aradan sonra 22 Mart tarihinde MESS grup toplu sözleşmelerinin ilk grevi Eskişehir’de Süsler Doruk işyerinde başlayacak.

Grup toplu sözleşmelerinde sürecin bu aşamaya gelmesi uzun ve sancılı bir sürecin ürünü oldu. Bundan sonrası ise bugüne kadar olduğundan çok daha zorlu ve çetin bir mücadele sürecine işaret ediyor.

Hatırlanacağı üzere işkolunda MESS’in sağ kolu işlevini gören Türk Metal çetesi Kasım ayında yine bir bayram öncesi ve yine bir gece yarısı operasyonu ile ihanet sözleşmesini imzalamıştı. Türk Metal tabanından bu ihanete örgütlü bir tepki yükselmediği için, konu ile ilgili birçok kişi bir kez daha sürecin böyle sona ereceği yanılışına kapılmıştı. Bu yanılışını bozan, Birleşik Metal tabanında oynanan bu ortaoyununa karşı biriken öfke oldu. Yıllardır bu ittifaka karşı mücadele edecek güçte olunmadığı aldatmacasıyla uyutulan metal işçileri bu kez ellerindeki tüm güç ve imkanlarla mücadeleye devam etme kararı aldılar.

Metal işçilerinde biriken bu öfke ve mücadele iradesi Birleşik Metal yönetimini de ileriye iten bir rol oynadı. İlk günlerde ne tutum alacağı merakla beklenen Birleşik Metal yönetimi, tabanın da basıncıyla birlikte süreci ileriye doğru taşımada önemli bir rol oynadı. 11 Aralık’ta gerçekleşen Merkez TİS Kurulu’nun ardından tabandaki kararsızlıkları açacak anlamlı bir müdahale gerçekleştirildi. Bu müdahalenin sonucunda, mücadele sürecinin başka bir kritik evresi olan grev oylamalarında, tutumları en baştan beri belli olan kimi işyerleri dışında önemli bir sınav başarıyla geride bıraktıldı.

Ancak, bu sürece kadarki anlamlı pratiğe rağmen mücadele istek ve iradesinin sınanacağı asıl alan bundan sonra başlıyordu. Zira MESS’in metal işçilerinin talepleri karşısında geri adım atmayacağı en baştan bilindiği koşullarda tüm hazırlıkların uzun ve çetin bir mücadele sürecine göre yapılması gerekiyordu. Birleşik Metal yönetimi tarafından o dönem sık sık kullanılan “İnanmayanlar da inanacak! Bu mücadele kazanılacak!” sloganının karşılığı da ancak böyle mümkün olabilirdi. Ancak bu sloganı kullananların mücadelenin gücüne ne derece inandığı bu süreç içerisinde ortaya çıktı.

Birleşik Metal’in örgütlü olduğu işyerlerinin patronlarının olası bir grevden duyduğu büyük korku ve bunun MESS içinde yarattığı çatışmalı süreç Birleşik Metal yönetimi için ciddi bir manevra alanı yarattı. İlk başlarda doğrudan MESS eliyle alttan alta pazarlanan ve ana sözleşmeye dokunmadan işyerlerinde kısmi ekonomik düzeltmeler yapılmasını öngören ek protokoller, Birleşik Metal yönetiminin bugüne kadarki mücadele anlayışının sınırlılığını da ortaya koydu.

Gündeme gelen bu ek protokoller, hem işkolunda egemen olan MESS-Türk Metal düzeninin devamını sağlarken, hem de işyerlerinde yapılacak iyileştirmelerle birlikte Birleşik Metal tabanının ekonomik taleplerinin karşılanmasını ve dolayısıyla yönetim üzerindeki basıncın bir ölçüde azalmasını sağlayacaktı. Açık ki, böyle bir anlayış ve yönelim, sınıfı devrimci temellerde eğitime bilincine sahip bir sınıf sendikacılığı anlayışının değil, işçilerin dar ekonomik çıkarlarını esas alan uzlaşmacı sendikacılığın bir ürünü olabilirdi. Bu pratik, tüm iddialı söylemlerine rağmen Birleşik Metal yönetimine yönelttiğimiz “uzlaşmacı sendikacılık” eleştirisinin haklılığını kanıtlayan yeni bir örnek oldu.

Bu “uzlaşmacı sendikacılık” anlayışının son bir ay içindeki pratiği tam olarak buna uygun bir şekilde gerçekleşti. Önce daha da güçlendirilerek devam etmesi gereken eylemli süreç geriye çekildi. Sonrasında TİS kurullarında tartışılmadan tabanın önemli bir bölümü ek protokollere ikna edildi. Aynı zamanda patronları da rahatsız etmeyecek şekilde süreç devam ettirilirken, tek tek işyerlerinde iyileştirmelerle ilgili görüşmeler başlatıldı. Sınırlı sayıda bir siyasallaşmış öncü işçi bölüğünü dışta bırakırsak, böyle bir sürecin tabandaki dinamizmi törpüleyen ve “umutlu” bir bekleyiş içerisinde sokağa bir sonuç yarattığını söyleyebiliriz. O güne kadar sürecin en hareketli yürüdüğü kimi fabrikalarda bile ek protokollerin gündeme gelmesi ile birlikte işçilerde ciddi bir rahavet havası oluşmuş oldu.

Oysa, MESS-Türk Metal ittifakını parçalama hedefi ile bu sürecin devamını sağlamak, tabanı bu politikaya kazanarak siyasal bir sınıf örgütü olan MESS’in karşısına siyasallaşmış bir işçi bölüğü ile çıkmak ve elde edilen her kazanımı bu açık mücadelenin bir ürünü olarak sınıfın hanesine yazmak da pekala mümkün olabilirdi. Ancak böyle bir pratik, az önce dile getirdiğimiz gibi, buna uygun bir sınıf bilinci ve sendikacılık pratiği ile mümkün olabilirdi.

Birleşik Metal yönetiminin böyle bir sendikacılık anlayışı olmadığı koşullarda, geride kalan son iki hafta metal işçileri payına oldukça kritik bir süreç olarak yaşandı. Hem yönetimin tutarsızlıkları, hem tabanda oluşan rahavet atmosferi, bugüne kadar süreçten nasıl sıyrılacağına hesabını yapan MESS kodamanlarının inisiyatifi yeniden ele alma girişimleri ile sonuçlandı. Bu girişim, bizzat kendi eliyle pazarladığı ek protokolleri

hukuk dışı sayma ve reddetme esasına dayanıyordu. MESS’in böyle bir girişimde bulunmasının nedeni ise Birleşik Metal’in sergilediği sallantılı tutumlar oldu. Bu inançsızlık atmosferinde MESS taktiklerini değiştirerek kendi istediği koşulları dayatma yolunu tuttu.

Tabii ki bu sürecin tamamlandığı anlamına gelmiyor. Bu zor durum değiştirilebilir ve açılan gedikler kapatılabilir. Her ne kadar MESS böyle bir hamle ile karşı atağa geçmiş olsa da, bu süreçte geliştirilecek güçlü bir inisiyatifle bu hamlesini MESS’in ayağına dolamak da pekala mümkün. Bu yıl toplu sözleşme görüşmelerinde MESS’in birçok hesabının ters teperek mücadelenin bu noktaya kadar ulaşması bile bu açıdan sürecin taşıdığı dinamizmi ve imkanları gösteriyor.

Bu noktadan sonra yapılması gereken, bugüne kadarki zayıflıkları bir tarafa bırakarak süreci metal işçilerinin mücadelesini büyüterek devam ettirmektir. Bu ise, Birleşik Metal yönetimi payına son bir ay içindeki hatalarından gerekli dersleri çıkartarak önderlik görevinin gereklerini yerine getirmeyi, greve çıkmaya hazırlanan metal işçileri payına çetin ve zorlu bir mücadele süreci için safları sıklaştıran inisiyatifi elden bırakmamayı ve tüm sınıf bölükleri payına metal işçilerinin grevini emeğin davası olarak sahiplenmeyi gerektirmektedir.

Belirtmeliyiz ki, bu mücadele, farkında olunsun ya da olunmasın, metal işçilerinin dar ekonomik taleplerini çoktan aşmıştır. Artık söz konusu olan taleplerin siyasal bir sınıf örgütü olan MESS’in elinden siyasal sınıf bilinci ile söke söke alınmasıdır. Metal işçilerinin mücadele birikimi doğru bir önderlikle buluşabildiğinde, bu hedefe ulaşmanın koşulları fazlasıyla mevcuttur.

Schneider’de kokart eylemi

Fransız sermayeli Schneider Electric’te örgütlenen DİSK’e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası, Schneider Electric’in Manisa ve İzmir’deki fabrikalarında kokart takma eylemlerine başladı.

Schneider Electric yönetiminin, iki fabrikada üye çoğunluğunu sağlayan Birleşik Metal-İş’in yetkisine itiraz ederek toplu sözleşme sürecini geciktirmesine tepki gösteren işçiler 3 dilde (Fransızca, Türkçe ve İngilizce) hazırlanmış olan “Toplu Sözleşme Hakkımı İstiyorum” kokartları ile çalışıyorlar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Metal greviyle dayanışma iradesi...

Grev yolunda ilerleyen metal işçileriyle dayanışmayı yükseltmek hedefi çerçevesinde Metal İşçileri Birliği (MİB) tarafından başlatılan imza kampanyası sürüyor. Kampanya çerçevesinde Ankara ve Bursa'da birçok sendika ve meslek odasının üye ve yöneticileri metal işçileriyle dayanışma içerisinde olacaklarını deklare ettiler.

Hakları ve gelecekleri için “GREV” diyen metal işçilerinin yanındayız!

Krizi fırsata çevirerek işçilerin haklarını çalan ve kölelik zincirlerini sıkı metal patronları ve onların vurucu örgütü MESS, daha fazlasını istiyor. Bu amaçla 2010-12 dönemini kapsayan toplu sözleşmesinde katmerli sefalet ve kölelik dayatmasında bulundu. İşbirlikçisi Türk Metal “Sendikası”nın da desteği ile 100 binin üzerinde metal işçisine bu dayatmalarını kabul ettiren MESS, şimdi aynı saldırı planını Birleşik Metal üyesi metal işçilerine kabul ettirme çabasında.

Ancak Birleşik Metal üyesi metal işçileri MESS'in bu dayatmalarını kabul etmeyerek grev silahını kuşandı. 9 Şubat tarihi itibarıyla alınan grev kararı, MESS dayatmalarından geri adım atmadığı koşullarda önümüzdeki iki ay içinde uygulamaya sokulacak. Böylelikle 10 binin üzerinde metal işçisi greve çıkacak.

Grev silahını kuşanan metal işçileri, sadece kendileri için değil tüm bir işçi sınıfı için mücadele ediyorlar. Çünkü sermayenin vurucu gücü olan MESS ile işçi sınıfına musallat ettiği Türk Metal çetesinin ezilmesi, işçi sınıfını bir büyük engelden kurtarmak demektir.

Biz, aşağıda imzası bulunan kişi ve kurumlar olarak metal işçilerinin mücadelesini ve taleplerini sonuna kadar destekliyor, başarıya ulaşması için tüm gücümüzle yanlarında olacağımızı ilan ediyoruz.

Ankara

Şeyda Işıl (Harita Kadastro Mühendisleri Odası İdari İşler Şube Müdürü), Selver Güler Biçer (Sosyal-İş Sendikası Üyesi), İrfan Tuncer (ESM Ankara 2 No'lu Şube Yönetim Kurulu Üyesi), Göğüş Gök (Yol-İş Ankara 1 No'lu Şube Üyesi), Berna Gök (Yol-İş Ankara 1 No'lu Şube Üyesi), Aslı Kuru (Yol-İş Ankara 1 No'lu Şube Üyesi), Evrim Aydoğan Aydın (Jeoloji Mühendisleri Odası İdari İşler Personeli), Serdal İlhan (Jeoloji Mühendisleri Odası İdari İşler Personeli), Deniz Işık (Jeoloji Mühendisleri Odası Üyesi), Gizem Duygu Şeref (Jeoloji Mühendisleri Odası Üyesi), Handan Sarıyonca (Jeoloji Mühendisleri Odası Üyesi), İlham Esim (Jeoloji Mühendisleri Odası Üyesi), Cengiz Yavuz (Petrol-İş Sendikası Ankara Şube Üyesi), Ahmet Mercan (Genel-İş Sendikası Ankara 1 No'lu Şube Üyesi), Çetin Çalışkan (Genel-İş Sendikası Ankara 1 No'lu Şube Üyesi), Ozan Ergindoğan (Genel-İş Sendikası Ankara 1 No'lu Şube Üyesi), Birgül Şahin (Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube Üyesi), Haydar Karayünlü (Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube Üyesi), Kutlay Demir (Eğitim-Sen Ankara 5 No'lu Şube Üyesi), İsmail Karayünlü (BES Ankara 1 No'lu Şube Üyesi), Fikret Aslan (BES Ankara 1 No'lu Şube Başkanı), Gökhan Ulusan (BES Ankara 2 No'lu Şube Üyesi)

Bursa

Vural Çiftçi (Petrol İş Bursa Şubesi Örgütlenme sorumlusu), M. Sedat Özturan (Petrol İş Bursa Şubesi Şube Sekreteri), Ersin Birgül (Petrol İş Bursa Şubesi Yönetim Kurulu üyesi), Muhsin Kurhan (Petrol İş Bursa Şubesi Yönetim Kurulu üyesi), Hasan Can (Petrol İş Bursa Şubesi Yönetim Kurulu üyesi), Mustafa Bilgin (Petrol İş Bursa Şubesi Yönetim Kurulu üyesi), Şeyho Engin (Petrol İş Bursa Şubesi Disiplin Kurulu üyesi), Ekrem Demiroğlu (Petrol İş Bursa Şubesi Disiplin Kurulu üyesi), Faruk Ünal (Petrol İş Bursa Şubesi Botaş İşyeri temsilcisi), Erol Coşkun (Petrol İş Bursa Şubesi Gemlik Gübre İşyeri Baştemsilcisi), Mustafa Deliçay (Petrol İş Bursa Şubesi Gemlik Gübre İşyeri Temsilcisi)

Nihat Kurtuluş (Petrol İş Bursa Şubesi Reiter Erkurt İşyeri Baştemsilcisi), Erhan Yakışan (Petrol İş Bursa Şubesi Feurecia Polifleks İşyeri Baştemsilcisi), Hasan Akçay (Petrol İş Bursa Şubesi Feurecia Polifleks İşyeri Temsilcisi), Özdemir Aslan (Tümtis Bursa Şube Başkanı),

Metin Şahin (Tümtis Bursa Şube Sekreteri), Ali Çavuş

(Tümtis Bursa Şube Yöneticisi), Adem İçer (Tümtis Bursa Şube Yöneticisi), Murat Aydın (Tümtis Bursa Şube İşyeri temsilcisi), Mecit Yılmaz (Tümtis Bursa Şube İşyeri temsilcisi), Ramazan Aydemir (Tümtis Bursa Şube üyesi), Haydar Gümüş (Tümtis Bursa Şube üyesi), Hüseyin Karasu (Tümtis Bursa Şube üyesi)

İlhami Gül (DİSK TEKSTİL Bursa Şube Sekreteri), Süleyman Ateş (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Muhammet Kalyoncu (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Aydın Özkul (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Yalçın Gezgin (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Zeki Aygün (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Nazif Gedik (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Evren Karagöz (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Cebirail Özel (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Fikri Arabacı (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Ali Aktaş (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Ahmet Ferik (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Ferhat Yamaç (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Tuncer Kara (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Hayri Sakin (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Beytullah Sarı (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), İsmet Bakı (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Nevse Aydın (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Mustafa Dere (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Mustafa Pehlivan (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Murat Bozdağ (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Ramazan Seçim (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Metin Demir (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Dursoy Bahar (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Hüseyin Aslan (DİSK TEKSTİL Bursa Şube üyesi), Çetin Erdolu (SES Bursa Şube Başkanı), Ergin Uygun (SES Bursa Şube Sekreteri), Doğukan Dülger (SES Bursa Şube Örgütlenme Sekreteri), İsmet Gemici (SES Bursa Şube Eğitim Sekreteri), M. Ali Çimen (SES Bursa Şube Basın Yayın Sekreteri),

Tuğba Kurt Erfiliz (SES Bursa Şube Mali Sekreteri), Metin Dede (SES Bursa Şube Denetleme Kurulu Başkanı), Kadir Karol (SES Bursa Şubesi SHÇEK İşyeri Temsilcisi), Şafak Dülger (SES Bursa Şubesi Doğumevi İşyeri Temsilcisi), Hasan Özyıldırım (Eğitim-Sen Bursa Şubesi Başkanı), M. Ferah Güralp (Eğitim-Sen Bursa Şubesi üyesi), Şenel Pehlivan (Yapı Yol Sen Bursa Şubesi Sekreteri), Ahmet Özbudak (Emekli Sen Bursa Şubesi üyesi), Yusuf Yıldız (Birleşik Metal Bursa Şubesi Asemat İşyeri Baştemsilcisi), Fırat Yıldırım (Birleşik Metal Bursa Şubesi grevci Asemat işçisi)

Ücretsiz PDF Kitap Arşiv - <https://anney.org>

Casper işçileri hakları için direniyor

Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan işçiler sendika hakkı taleplerini 12 Mart Cumartesi günü İstanbul'un en işlek caddelerinden Beyoğlu İstiklal Caddesi'ne taşıdılar.

Dev Sağlık-İş, Emekli-Sen ve Eğitim Sen üyelerinin de destek verdiği yürüyüşte, Casper'in sendika düşmanı tutumunu düdüklemlerle protesto edildi.

Oldukça coşkulu bir atmosferde geçen eylemde konuşan Birleşik Metal-İş Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar, Casper'deki örgütlenme sürecini aktardı.

Baskı ve engellemelerin, Birleşik Metal-İş'in mücadelesini engelleyemeyeceğini sözlerine ekledi. Casper'in işçi düşmanı tutumunu teşhir etti. Eylemde konuşan DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ise ilgili devlet kurumlarını görevlerini yerine getirmeye çağırdı.

Penta'dan ziyaret

Ümraniye Alemdağ'da kurulu bulunan Penta Elektronik'te çalışan Birleşik Metal-İş üyesi işçiler 12 Mart günü Casper işçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirdi.

Direniş alanında her iki fabrikadan işçiler yaşadıkları sorunları ve deneyimleri aktardılar. İş çıkış saatine kadar süren ziyarette fabrikadan çıkan işçiler de yine sloganlarla karşılandı. Yapılan sohbetlerin ardından ziyaret sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tarihler netleşiyor!

Metal grup TİS sürecinde grev tarihleri netleşmeye devam ediyor. Birleşik Metal-İş Sendikası yönetimi tarafından yapılan açıklamaya göre, Süsler Doruk fabrikasında 22 Mart'ta başlayacak grevin 9 Mart günü MESS'e tebliğ edilmesinin ardından, 11 Mart ve 15 Mart tarihlerinde 9 fabrikanın daha grev tarihleri MESS'e noter aracılığıyla tebliğ edildi.

MESS'e tebliğ edilen grev tarihleri:
22 Mart 2011 – Süsler Doruk (Eskişehir Şube)

24 Mart 2011- Standart Depo (Kocaeli Şube)

29 Mart 2011- Areva (Gebze Şube)

28 Mart 2011- Kroman Çelik (Gebze Şube)

30 Mart 2011- Bekaert (Kocaeli Şube)

1 Nisan 2011- Bosal Mimaysan (Gebze Şube)

4 Nisan 2011- Çimsataş (Anadolu Şube)

6 Nisan 2011- ABB Elektrik (İstanbul 1 Nolu Şube)

8 Nisan 2011- Arfesan (Gebze Şube)

11 Nisan 2011- RSA (İstanbul 2 Nolu Şube)

Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın'la sendikalar arası birlik ile direnişlerle dayanışma üzerine konuştuk...

“Direnişçi işçilere her türlü desteği vereceğiz!”

Türk-İş’e bağlı sendikalar olarak genel merkez düzeyinde biraraya gelerek kamuoyuna bir deklarasyon sundunuz. Bu birliktelikle neyi amaçlıyorsunuz?

- Türk-İş içerisinde uzun süreden beri beraber hareket ettiğimiz, sendikal mücadele perspektifleri aynı, benzer veya yakın olan sendikalarız. Bu birlikteliğimizi daha somut, ete kemiğe bürünür ve görünür hale getirmek istiyoruz. Buradaki sayımız sekizin üzerinde. Sekiz rakamı sadece İstanbul’da genel merkezleri olan sendikalar anlamındadır. Ankara’daki sendikaları da kattığımızda bu sendikaların sayısı 12-13 civarındadır. Biz bundan sonraki duruşumuzu kamuoyuna Belediye-İş’e destekle deklare ettik. Bundan sonra da daha açık bir şekilde bütün işçi eylemlerinde, direnişlerde, sendikalı veya sendikasız olsun, Türk-İş’e, DİSK’e, Hak-İş’e bağlı olsun birlikte hareket edeceğiz. Destek olacağız. Bunun ötesinde şubeler platformları veya sendikal birliktelikler adı altında yerel organizasyonlar var. Bunlara da destek vereceğiz. Türk-İş Genel Kurulu’na yönelik de bir çalışma sürdüreceğiz. Çalışmalarımızı Türk-İş Genel Kurulu’yla da sınırlı görmüyoruz. Genel kuruldan sonra da devam edeceğiz. Hatta sendikal hareketin bugünkü sorunları, çözüm yolları ve yapılması gereken birtakım işler bazındaki önermelerimizi sadece söylem olmaktan çıkarıp ileride somut adımlar da atmayı hedefliyoruz. Örneğin, bir organize sanayi bölgesinde sendikaların ortak büro açmasını öneriyor ise bu öneri konfederasyon tarafından hayata geçirilmiyor ise biz döneceğiz ve bu sözü söyleyen sendikalar olarak bu öneriyi hayata geçirmeye yönelik bir politika izleyeceğiz.

Örgütlenme kampanyaları gibi konularda da yine sendikal hareketin ortak yapması gereken konularda ortak karar çıkmıyorsa, somut adımlar atılamıyorsa biz bunu kendi gücümüz oranında yapacağız. Dolayısıyla söylemin ötesine geçip pratikte de somut adımlar atacağız. Daha görünür bir politika ve strateji

izleyeceğiz. Bütün çalışanların gözü kulağı ve umudu olmak istiyoruz. Özellikle mücadele eden tüm işçilerin ve emekçilerin yanında onların mücadelesine yardımcı olmak ve hatta önderlik etmek istiyoruz.

- Birtakım direnişler var. Polyplex, Bericap ve DESA direnişlerinin yanısıra Selüloz-İş üyesi Ontex işçilerinin direnişleri sürüyor. Fiili direnişler üzerinden somut neler yapmayı düşünüyorsunuz?

- Tüm direnişleri destekleyeceğiz. Belediye-İş ile ilgili eylemden sonra ikinci somut adımımızı bu tip direnişte olan işyerlerini ortaklaştırarak ziyaretler ve basın açıklamaları şeklinde sürdüreceğiz. Manevi desteğin ötesinde de maddi destekler konusunda da bu arkadaşlarımıza sahip çıkacağız. Direnişte olan işyerlerine de tek tek sendikalar olarak değil toplu olarak sahip çıktığımızı ve onların mücadelesinin başarıya ulaşması için her türlü desteği vereceğimizi ifade edebilirim.

Kızıl Bayrak / Gebze

Sendikalar dayanışmaya çağırdı

İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nde Türk-İş’e bağlı Belediye-İş Sendikası’nın örgütlülüğüne yönelik saldırılara karşı “Belediye-İş’in yanındayız” açıklaması yapan Türk-İş’e bağlı sendikalar bu kez de T. Deri-İş Sendikası’nın Desa Deri’de yürüttüğü mücadelenin yanında olacaklarını duyurdu.

9 Mart Çarşamba günü İBB önünde eylem gerçekleştiren sendikalar “Bundan sonra nerede bir eylem, nerede bir mücadele varsa orada olacağız” açıklamasında bulunmuştu.

Sendikaların ortak açıklamasında şu ifadeler yer aldı: “Yurt içinde ve yurt dışında onlarca mağazası bulunan Desa’yı işçilerin sendikalaşma haklarına saygı göstermeye ve işçilerin taleplerini karşılamaya davet ediyoruz. Dünya markası olmayı hedefleyen bir firmanın üretimi gerçekleştiren işçilere uluslararası standartlara uygun çalışma şartları sunmasını bekliyoruz.”

Desa’nın sendika karşıtı tutumunu değiştirmede takdirde Desa ürünlerini tüketmeme de dahil olmak üzere çeşitli eylemler yapılacağını duyuran Türk-İş’e bağlı sendikalar Desa işçileri ve Deri-İş Sendikası ile dayanışmanın büyütüleceğini ifade ettiler.

Ontex işçilerine de sahip çıkacaklar mı?

T. Deri-İş, Hava-İş, Kristal-İş, Petrol-İş, Tek Gıda-İş, TGS, TÜMTİS ve TOLEYİS sendikalarının, sendika-patron işbirliğiyle işten atılan ve Yenibosna’daki fabrikaları önünde 17 Şubat’tan bu yana direnen Türk-İş’e bağlı Selüloz-İş üyesi işçilerle dayanışma konusunda nasıl bir tutum alacağı ise merak ediliyor?

Uluslararası eylem çağrısı

DESA Deri’nin Düzce ve Sefaköy’deki fabrikalarında sendikal örgütlenme mücadelesini sürdüren Türk-İş’e bağlı Deri-İş Sendikası uluslararası eylem çağrısında bulundu.

DESA patronunu uyarmak, direnişteki işçilerle dayanışmak ve işçilerin örgütlenme özgürlüğünü savunmak için 26 Mart günü Türkiye’de ve dünyanın birçok ülkesinde emekten yana güçlerle beraber DESA’yı ve Prada’yı protesto etme çağrısında bulunan sendika, mağazaların önünde eylemler gerçekleştireceklerini duyurdu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Anadolu Ajansı’nda grev kararı

Anadolu Ajansı’nda devam eden TİS görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması nedeniyle Türkiye Gazeteciler Sendikası’nın (TGS) aldığı grev kararları AA’nın genel merkezi ile bölge müdürlüklerine asılmaya başlandı. Sendika anlaşma olmazsa 60 gün içerisinde greve gidecek.

3 Kasım 2010 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde, sözleşme taslağının 41 maddesinin 20’sinde uyuşmazlık yaşandı.

TGS cephesinden konuyla ilgili yapılan açıklamalarda AA yönetiminin çalışanların özlük haklarını yok eden ve yasal haklarını gasbeden dayatmalarda bulunduğu belirtilerek, bu dayatmalara son verilmediği durumda çalışanların greve çıkmakta kararlı olduğu vurgulandı.

Sözleşme kapsamında 550 işçi bulunuyor.

BERICAP’ta direniş kararlılığı

Örgütlülüklerine sahip çıktıkları için kapı önüne konulan Petrol-İş üyesi Bericap işçilerinin fabrika önündeki direnişi sürüyor.

Direniş süreciyle ilgili bilgi aldığımız işçiler, bugüne kadar işverenle yapılan görüşmelerden olumlu bir sonuç çıkmadığını, Kocaeli Bölge Çalışma Müdürlüğü müfettişlerinin fabrikaya gelerek incelemelerde bulunduğunu ve hazırlanan raporun sonucunu beklediklerini söylediler.

Fabrikanın Alman ortağının konuyla ilgili incelemelerde bulunmak için 9 Mart günü fabrikaya geldiğini belirten işçiler, bugüne kadar işverenin saldırılarına, kötü hava şartlarına vb. olumsuzluklara karşı sabırla farika önündeki bekleyişlerini sürdürdüklerini, sendikalı olarak işlerine geri dönene kadar eylemlerini devam ettireceklerini ifade ettiler.

Çetin kış koşullarına karşı tren raylarının yanında kurdukları soba başında nöbetleşe ısınarak fabrika önündeki bekleyişlerini sürdüren direnişçi işçiler mücadelede kararlılar.

Kızıl Bayrak / Gebze

TEKEL işçilerinden tepki

4/C’nin Anayasa’ya aykırı olmadığı şeklindeki Anayasa Mahkemesi Raportör Kararı’na tepki gösteren TEKEL işçileri 15 Mart günü eylemdeydi. İstanbul, İzmir, Diyarbakır ve Samsun’dan Ankara’ya gelen TEKEL işçileri, Abdi İpekçi Parkı’nda toplandı.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Kenan Aslantaş, “Raportörün 4/C Anayasa’ya aykırı değildir görüşü bağlayıcı değil ancak bu görüş, Anayasa Mahkemesinin kararını etkileyecek. 44 bin özelleştirme mağduru açlığa mahkum ediliyor. Bu durum Türkiye’nin utancısıdır, yüz karasıdır” dedi. Anayasa Mahkemesi’nin esas kararını vermesini, kendilerini oyalamaması isteyen Aslantaş, TEKEL işçilerinin 78 günlük Ankara direnişini hatırlattı. Bu işin peşini bırakmayacağız diyerek kararlı olduklarını vurguladı.

ÇHD’den direnişçi işçilere ziyaret

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) 14 Mart günü, fabrika önlerinde direnişlerini sürdüren Casper, BERICAP ve KDS işçilerine dayanışma ziyaretleri gerçekleştirdi.

İlk olarak Ümraniye’de Casper bilgisayar fabrikasında, sendikalı oldukları için işten atılan Casper işçilerini ziyaret eden ÇHD üyesi avukatlar, ardından Gebze’de direnişlerini sürdüren BERICAP ve KDS işçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / Gebze

BDSP'den blokajla boykota destek

Ontex işçileriyle dayanışma içerisinde olan **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** (BDSP) 13 Mart akşamı İstanbul'un iki yakasında gerçekleştirdiği blokaj eylemle ve basın açıklamalarıyla Ontex ürünlerine boykot çağrısını yineledi.

BDSP boykot çağrısını **Şirinevler CarrefourSa** ve **Kozyatağı CarrefourSa** mağazalarında gerçekleştirdiği eylemlerle işçi ve emekçilere taşıdı.

Şirinevler'de blokaj eylemi

BDSP'liler ve Ontex işçileri eyleme saat 18.00'de CarrefourSa mağazasının içerisinde başladı. Alışveriş sepetleri Ontex grup bünyesinde üretilen tüm Canbebe, Canped ve Helen Harper ürünleriyle doldurulduktan sonra kasalara gidildi. Mağazada bulunan 5 kasayı Canbebe, Canped ve Helen Harper ürünleriyle dolduran direnişçi işçiler ve BDSP'liler kasaları bloke etti. Ödemenin nasıl yapılacağı sorulduğunda Ontex işçilerine yönelik işten atma saldırısı anlatıldı. Sendikal bürokrasi ve patron işbirliğinde işçilerin kapı önüne konulduğu söylenerek mağazada bulunanlara direnişe destek verme çağrısı yapıldı. Ontex ürünlerini boykot çağrısını yineleyen konuşmalar mağazada bulunanlar tarafından ilgiyle karşılandı. Eyleme alkışlarla destek verildi.

BDSP'liler ve direnişçi işçiler mağazadan sloganlarla çıktıktan sonra CarrefourSa önünde BDSP'nin gerçekleştirdiği basın açıklamasına geçildi. Açıklama öncesinde yapılan konuşmalarla çevredeki işçi ve emekçilere seslenildi. Ontex direnişi anlatılarak Ontex ürünlerini boykot etme çağrısı yapıldı.

“Ontex işçileri hakları ve gelecekleri için direnişte! Ontex'e boykot, direnişe destek! / BDSP” pankartının açıldığı basın açıklamasını Ontex işçisi **Hasan Ulaş Ekelik** gerçekleştirdi.

Ontex'teki kölece çalışma koşullarına karşı işçilerin mücadele ettiğinin belirtildiği açıklamada bu mücadele karşısında Ontex yönetimi ile işçilerin örgütlü olduğu Selülöz-İş Sendikası'nın bürokrat yöneticilerinin elbirliği yaptığı belirtildi. 16 işçinin kışın ortasında sokağa atıldığı söylendi.

Direnin kazanması için Ontex üzerindeki baskının arttırılması gerektiği belirtilerek, boykotun büyütülmesi vurgusu yapıldı.

Kozyatağı Carrefour'da polis terörü

BDSP'liler, 13 Mart akşamı saat 18.00'de İçerenköy-Kozyatağı Carrefour'da da blokaj eylemi

gerçekleştirdi. Eylemde polis terörü yaşandı.

BDSP'liler ve Ontex işçileri CarrefourSa önünde buluştuklarında, bir otobüs dolusu çevik polis mağaza önünde bekleyişti. Eylem, hep birlikte mağazaya girilerek reyonlarda bulunan Canbebe, Canped, Helen Harper ürünlerinin alışveriş arabalarına doldurulmasıyla başladı. Bu esnada, mağazada çalışan güvenlikler ve mağazayı neredeyse abluka altına almış sivil polisler, telefonla haberleşme ve reyonlar arasında koşuşturma telaşı içindeydi. Reyonlardaki ürünler arabalara doldurulduktan sonra eş zamanlı olarak kasalara geçilerek, ürünler kasalardan geçirildi. Ürünlerin ücretinin ödenmeyeceği söylenerek, kasiyerlere direniş ve eylemle ilgili bilgi verildi, eş zamanlı olarak 5 kasa bloke edildi. Bu esnada, sayıları 20'yi bulan sivil polisler de bloke edilen kasaların ardında birleşerek, sessiz bir bekleyişe geçmişti.

Blokajın ardından, kasalarda sırada bekleyenlerin artmasıyla birlikte, Ontex direnişini anlatan, direnişe dayanışmaya ve Canbebe, Canped, Helen Harper, Burger King ürünlerini boykot etmeye çağırان konuşmalar yapıldı.

Kasalarda bekleyenlerin ve mağazada alışveriş yapanların ilgi ve merakla dinlediği ajitasyon konuşmalarının başladığı anda harekete geçen polis, eylemcileri gözaltına alarak uzaklaştırmayı hesaplamıştı. Amirlerinin gözaltı emriyle başlayan sivil polis saldırısına sloganlarla ve yükseltilen ajitasyon konuşmalarıyla cevap verildi. Gösterilen kararlı direniş ve mağazada bulunanların artan ilgisiyle paniğe kapılan polis, bu kez eylemcilere azgınca saldırdı. Eylemcileri döverek gözaltına almaya çalışan, mağazanın içinde eylemcilere gaz sıkın, mağazayı, kasada bekleyenleri ve çalışanları etkileyecek şekilde gaza boğan polis, kenetlenmiş ve militan bir karşı duruşla karşılaştı. Yaşanan arbede sırasında sloganlarla direniş ve boykot haykırıldı, polis terörü lanetlendi.

Gözaltı terörü boşa düşürüldü

Polis bu arbedede bir Ontex işçisini kelepçe takarak gözaltına aldı. Sınıf devrimcileri, gözaltına alınan Ontex direnişçisi serbest bırakılncaya kadar mağazayı terk etmeyeceklerini sloganlarla ilan ettiler. Mağazada bulunanlara yönelik yapılan konuşmalarda; Ontex işçisinin haklı ve onurlu direnişine karşı azgın polis terörünü protesto etmek, alkışlarla protesto ederek eyleme katılmak çağrısı yaptılar. Mağazada bulunan pek çok kişi bu çağrıya cevap vererek alkışlarla polisi protesto etti. Bu esnada sınıf devrimcileri ve Ontex işçilerinin boykota çağrı yapan sloganları hiç susmadı.

Direnin anlatan, dayanışmaya çağırان konuşmalar aralıksız sürdürüldü, çok sayıda bildiri dağıtıldı. Bu esnada, mağazada bulunan ve eylemcilere fiziki saldırıda bulunan çok sayıda sivile ek olarak mağazaya, sayısı yirmiyi bulan çevik polis de geldi. Eylemcilere, sürekli mağaza dışına çıkma çağrısı yapan polise, kararlı bir şekilde, gözaltına alınan Ontex işçisi serbest bırakılana kadar mağazanın terk edilmeyeceği bildirildi.

Gözaltına alınan Ontex işçisinin mağazaya geri getirilmesiyle birlikte, mağaza içindeki eylem sona erdirildi. Mağazadan, “Direne direne kazanacağız!” “Zafer direnen Ontex işçisinin olacak!” sloganlarıyla hep birlikte çıkıldı.

BDSP flamaları ve hiç susmayan sloganlarla mağaza önünde yapılan yürüyüşün ardından, mağaza girişinde, otobüs duraklarının da bulunduğu caddede basın açıklaması gerçekleştirildi. “Ontex Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

13 Mart 2011 | Ümraniye

işçileri hakları ve gelecekleri için direnişte! Ontex'e boykot, direnişe destek! / BDSP” pankartının açıldığı basın açıklamasında; Ontex direnişinin kazanması için dayanışma ve boykot çağrısı yapıldı.

“Polis, işçi sınıfına hesap vermekten kurtulamayacaktır!”

Eylemde söz alan Ontex işçisi, mağazada yaşanan polis terörünü teşhir etti. Gözaltına alınırken yaşanan arbede nedeniyle ayakkabıları kaybolan işçi konuşmasını cadde ortasında yalınayak gerçekleştirdi. Ontex işçisi sözlerini şöyle sonlandırdı: “Bugün, direnişçi işçilere azgınca saldıran, beni kelepçeleyerek, döverek arabaya bindiren, ayakkabısız bırakan polis, işçi sınıfına hesap vermekten kurtulamayacaktır! Zafer direnen işçilerin olacak!”

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece - Ümraniye

Adana'da Ontex direnişine destek

Adana BDSP Ontex işçileriyle dayanışma amacıyla, Ontex'in de sahibi olan Goldman Sachs Capital Partners ve Texas Pacific Group bünyesindeki Burger King önünde 12 Mart günü basın açıklaması ve bildiri dağıtımı gerçekleştirdi.

Eylemde, Ontex işçilerinin sömürü koşullarına ve sendikal bürokrasiye karşı yükselttikleri direniş selamlandı. Ontex'te işçilerin sömürü koşullarında, düşük ücretlerde çalıştırıldığı vurgulandı. Canbebe, Helen Harper, Canped markalarına karşı gerçekleştirilen boykot çağrısının, maruz kalınan bu sömürüye karşı da bir tepki olduğu belirtildi. Açıklamada ayrıca, Ontex'ten atılan işçilerin sendikal demokrasinin işletilmesini istedikleri için “sakıncalı” bulundukları belirtilerek, işçilerin sendikal bürokrasinin patronlarla kol kola girmesiyle işten atıldıklarına dikkat çekildi. Bu nedenle direnişçi işçilerin tüm işçi sınıfının bağımsız çıkarları adına da direndikleri söylendi.

BDSP açıklaması, Ontex direnişinin sesini yükseltme ve boykot çağrısını Adana halkına duyurmak için çalışmaların devam edeceğinin belirtilmesiyle sona erdi. Eylemden sonra Ontex direnişiyle destek amacıyla, Ontex'in ürettiği ürünleri boykota çağırان bildirilerin dağıtımı gerçekleştirildi.

11 Mart 2011 | Şirinevler

Ontex-Canbebe işçilerinin boykot çağrısı büyüyor

Sendikal bürokrasiye ve sermayenin sömürüsüne karşı mücadele bayrağını yükselten Ontex-Canbebe direnişçileri yürüttükleri boykot çalışmasını CarrefourSa mağazalarına taşıdılar. Tüm duyarlı kamuoyunu Canbebe, Helen Harper ve Canped ürünlerini boykot etmeye çağırarak direnişçi işçiler boykot eylemlerine devam ediyorlar.

Carrefour'da blokaj

Direnişe başladıkları 17 Şubat tarihinden itibaren yükselttikleri Ontex ürünlerine boykot çağrısını 11 Mart akşamı Bahçelievler İncirli'de bulunan Carrefour mağazasında yineleyen işçiler mağazada bulunanları direnişlerine destek vermeye çağırdılar.

Saat 18.00'de İncirli Carrefour mağazasına giren işçiler, mağazada bulunan tüm Ontex ürünlerini alışveriş arabalarına doldurarak kasalara geldiler. Mağazada bulunan tüm kasaları Canbebe, Canped ve Helen Harper ürünleriyle dolduran direnişçiler ödemenin nasıl yapılacağı sorusuna sloganıyla cevap verdiler.

Mağazada bulunanlara dönük ajitasyon konuşmalarıyla Canbebe patronunun işçi düşmanı yüzünü teşhir eden Ontex işçileri mağaza güvenliğinin engellemesiyle karşılaştılar. Mağazadan çıkartılmaya çalışılan işçiler ajitasyon konuşmalarına devam ederken bir yandan da direnişlerini anlatan bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdiler.

"Canbebe'ye boykot, direnişe destek!"

Eylemi ilgiyle izleyen müşteriler işçilere destek verdiler. Ontex direnişçilerinin boykot çağrısını olumlu bulduklarını ve destekleyeceklerini bildiren bazı müşteriler alkışlarla bunu gösterdiler. Mağaza güvenlikleri tarafından dışarı çıkartılmaya çalışılan işçiler bir süre daha boykot sloganlarıyla eylemlerini sürdürdüler.

Mağazadan çıktıktan sonra da bildiri dağıtımına devam eden direnişçiler otobüs duraklarında ve metrobüs köprüsünde ajitasyon konuşmalarıyla boykot çağrılarını sürdürdüler.

Taksim eylemleri üçüncü haftasında

Ontex-Canbebe işçileri Taksim eylemlerinin üçüncü haftasında boykot çağrılarını yinelediler. 12 Mart akşamı, Ontex'in de sahibi olan Goldman

11 Mart 2011 / Bahçelievler

Sachs Capital Partners ve Texas Pacific Group bünyesindeki Burger King önüne yürüyen işçiler direnişle dayanışma çağrısı yaptılar. Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen Ontex işçileri "İşimizi geri istiyoruz Yaşasın onurlu direnişimiz" pankartını açarak Taksim Meydanı'ndaki Burger King önüne sloganlar ve ıslıklarla yürüdüler.

Yürüyüş sonunda Burger King önünde oturma eylemi yapan işçiler adına basın açıklamasını Ontex işçisi Mustafa Bozkurt okudu. Ontex işçisi, demokratik haklarını ve işçilerin çıkarlarını koruyan maddeleri dile getirdikler için işten atıldıklarını ifade etti. Bozkurt, Selülöz-İş Genel Başkan Vekili Hüseyin Canbal'ın Evrensel gazetesine verdiği demece atıfta bulunarak, sendikanın, işten çıkarılmalarında parmağı olduğunun bu sözlerle itiraf edildiğini söyledi. "Sendika temsilcilerinden Murat Taştan bizleri terörist ilan ederken baştemsilci Kemal Yıldırım ise hala yanımıza gelen ve el sallayan arkadaşları işten atmakla tehdit ediyor" diyen Bozkurt, bu mücadelenin sadece Ontex-Canbebe işçilerinin değil işçi sınıfının mücadelesi olduğunu belirtti.

Eylemde konuşan BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan, insanca bir yaşam istedikleri için işten atıldıklarını belirtti. Ontex işçilerinin direnişini selamlayan Kızılaslan, "Biz mücadelemizi büyüttüğümüzde bu asalaklar karşımızda kalamayacaklar" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

BDSP adına yapılan konuşmada ise işçi ve emekçiler mücadeleye çağrıldı. Ontex işçilerinin sermayeye ve sendikal bürokrasiye karşı yürüttükleri mücadelenin önemine vurgu yapılan konuşmada kapitalist sömürüye karşı "ayağa kalkma" çağrısında bulunuldu.

Polis terörüne protesto

Ontex işçileri 13 Mart akşamı BDSP ile birlikte gerçekleştirdikleri blokaj eyleminde maruz kaldıkları polis terörünü 16 Mart günü İstanbul Valiliği önünde yaptıkları basın açıklamasıyla protesto ettiler.

Yolu trafiğe kapatarak yürüyüşe geçen işçilere direnişçi PTT ve KDS işçilerinin yanısıra BDSP'liler ve ÇHD İstanbul Şube üyeleri de destek verdi. İşçilerin Valilik binası önünde basın açıklaması yapma isteği polis amirlerince "Buna izin veremeyiz" gibi keyfi söylemlerle engellenmeye çalışıldı. Polis barikatı önünde yapılan konuşmada, Kozyatağı Carrefour'daki saldırıyı gerçekleştiren polislerin, Valilik önündeki eyleme da tahammül edemediğine vurgu yapıldı.

Aralarında Ekim Gençliği ve Kaldıraç'tan öğrencilerin bulunduğu gençlik güçlerinin attığı sloganlara işçiler de karşılık verdi.

"Saldırganlardan hesabı işçi sınıfı soracaktır!"

Polis barikatı önünde gerçekleştirilen basın açıklamasını direnişçi Ontex işçileri adına Gamze Kayhan yaptı.

Kayhan, Ontex bünyesindeki Canbebe, Canped ve Helen Harper markalarına dönük boykot çağrılarını büyütme için geçtiğimiz haftadan itibaren blokaj eylemlerine başladıklarını söyledi.

13 Mart akşamı yaşanan saldırıyı anlatan Kayhan, polisler tarafından keyfi bir biçimde alıkonulan Ontex direnişçisinin ağır küfürlere ve fiziki darbelere maruz kaldığını sözlerine ekledi.

Saldırganlıkta sınır tanımayan polisin eylemlerine destek veren BDSP'li işçileri de gözaltına almaya çalıştığını hatırlatan Kayhan, "Polis, yaşanan vahşi saldırıya karşı gösterilen kararlı duruş ve alış veriş merkezinde bulunan işçi ve emekçilerin destekleri sonucunda geri adım atmak zorunda kaldı, arkadaşımızı serbest bıraktı" dedi.

Eyleme destek veren direnişçi KDS işçileri adına konuşan Burcu Deniz ise yaşadıkları işten atma saldırısına ve ördükleri mücadele sürecine ilişkin bilgilendirmede bulundu.

"Ama birkaç gün önce de bir başka saldırıya maruz kaldık. Patron kendi eliyle Türk-Metal Sendikası'nı fabrikamıza soktu" diyen Deniz, fabrikalarında Birleşik Metal-İş örgütlülüğünü dağıtmak için patron tarafından gerçekleştirilen son saldırı hamlesine dikkat çekti.

KDS direnişçisinin ardından BDSP adına yapılan konuşmada, işçi sınıfı mücadelesi açısından bu direnişçi büyütmenin önemine vurgu yapıldı.

Son olarak, eyleme destek veren öğrenciler adına bir konuşma yapıldı. İşçi sınıfının yanında olmanın önemine vurgu yapılan konuşmada, öğrencilerin Ontex işçilerinin direnişine her zaman destek verecekleri ve mücadelelerini büyütecekleri söylendi.

“Ankara mitingi güçlü bir itirazdı”

13 Mart 2011 | Ankara

15 Mart 2011 | Boğaziçi

çalışanların gelecekleri belirsiz. Bulundukları konum ve geleceği görememekle ilgili nokta birinci plandadır. Bu yoğun bir araya gelişin ikinci nedeni ise, hükümetin yönetme anlayışına yönelik itirazdır. Sağlık alanındaki tüm faturaların, olumsuzlukların sağlık çalışanlarına çıkartılması ve vatandaşlarla sağlık çalışanlarını karşı karşıya getiren bu ortama, yönetme anlayışına itiraz edilmesi mitinge yönelik ilginin bir diğer nedenidir.

Hekimler emekli olduklarında bir huzurevinin ücretini ödeyemeyecek durumda oluyorlar. Hastalandıklarında gelirlerini kaybetme dışında, özel sektör bünyesindeki sağlık çalışanları işlerini kaybediyor. Dolayısıyla hem iş güvencesi hem de gelir güvenceleri yok. Sağlık çalışanları buna da itiraz ettiler. Sağlık çalışanları eskiden beri, sağlık çalışanlarının sorunlarıyla vatandaşın sağlık hizmetini alırken karşılaştığı sorunların aynı yerden kaynaklandığını söylüyorlar. Sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılmasının hem vatandaşı hem de sağlık çalışanlarını mağdur ettiğini, vatandaşı pek çok hizmetten yoksun bırakıp ek ödemeler yapmak durumunda bırakırken ek ödemeleri yapamayanların, güvencesi olmayanların sağlık hizmetinin dışına çıkmasına neden olduğunu söylüyorlar. Sağlık çalışanları, güvencesizlik, çalışma sürelerinin uzaması, gelir ve iş güvencesiyle ilgili sorunların yanısıra bu sorunlara yol açan özelleştirme, piyasalaştırma programına hekiminden taşeron çalışanına kadar birlikte itiraz etmiş oldular. İtirazla kalmadılar, bu sorunların devam etmesi ve hükümetin duyarsız kalması durumunda birlikte mücadeleye devam edeceklerini, iş bırakma dahil her türlü mücadele seçeneğinin gündemde olduğunu, bunları kararlılıkla uygulayacaklarını söylediler. Özellikle miting sırasındaki grev oylaması bunun en kararlı ifadelerinden birisiydi.

- Ankara mitingi hedefine ulaştı mı?

Bugüne kadar hepsi birarada olmakla birlikte 500-600 bin sağlık çalışanı ve diğer ilişkili sektörlerdekiyle beraber 700-800 binlik bir çalışandan bahsediyoruz. Bunların, TEKEK sürecinde görüldüğü gibi ortak tehlike karşısında birlikte hareket etmelerinin yaratacağı gücün bir bölümü Ankara'daki mitinge yansıdı. Gerçek güç bundan çok daha fazla ama hem kış olması ve başka zorluklar, hatta kimi illerde idarenin baskıları gibi pek çok olumsuzluğa rağmen sağlık çalışanları son yılların en büyük eylemini gerçekleştirdi. Umut ediyoruz ki, seçim sürecinde hem AKP iktidarı hem diğer partiler bu sağlık politikalarına karşı sağlık çalışanlarının gündeme getirdiği güçlü itirazı gündeme alarak bu programdan vazgeçerler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Boğaziçi'nde taşeronlaştırma ve güvencesizlik tartışıldı

Eğitim Sen Boğaziçi Üniversitesi İşyeri Temsilciliği 15 Mart günü, taşeronlaşma ve güvencesizlik üzerine bir panel düzenledi. Panele direnişçi PTT taşeron işçisi Rıza Soylu ve Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Sekreteri Tufan Sertlek katıldı. Toplantıya ayrıca, Boğaziçi Üniversitesi'nde çalışan taşeron işçileri de katılım sağladı.

Tufan Sertlek tarafından yapılan konuşmada, taşeronlaşma ve güvencesizlik uygulamalarının kapsamı ve nereye dayandığı masaya yatırıldı. Taşeron çalışma sisteminin son yıllarda oldukça yaygınlaştığını belirten Sertlek, torba yasa ile de hayata geçirilmek istenenin bu sistemi oturtmak olduğunu ifade etti. Artık toplu sözleşme hakkı dahi olmayan bir sendikal yapı oluşturulmaya çalışıldığını dikkat çekerek “Bu saldırıya karşı örgütlenmek için yeni stratejileri ortaya koymak gerekiyor” dedi.

Konuşmasının devamında Dev Sağlık-İş'in hastanelerde yürüttüğü örgütlenme çalışmaları hakkında bilgilendirmede bulunan Sertlek, yasaların dayattığı biçimlerde tanımlanan iş kolları üzerinden verilen sendikal mücadele ile bir yere varılamayacağını vurguladı. Sağlıkçıların yanısıra hastanelerde çalışan taşeron işçileri de örgütlediklerini belirtti. Hak gasplarının taşeron işçileri daha fazla vurduğunu belirterek, bu hak gasplarının önlenmesi için muhatabın üst işveren olacağını ifade etti.

Rıza Soylu ise bugün asıl işin taşeronlar tarafından yapıldığını ifade etti. Bugün Türkiye'de 2 milyon üzerinde taşeron işçi olduğunu belirterek taşeron çalışmanın insan onuruna yakışmadığının altını çizdi. Sözlerine direnişlerini sürdürdüklerini hatırlatarak devam eden Soylu, bu direnişlerinin sadece kendileri için olmadığını, insan onuruna aykırı bir sistem olan taşeronlaşmaya karşı bir ses olduğunu vurguladı. Panel soru-cevap bölümünün ardından sona erdi.

TTB'nin çağrısıyla gerçekleştirilen Ankara mitinginin tablosu ve sağlık emekçilerinin önümüzdeki sürece ilişkin mücadele hattını Türk Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi Üyesi **Dr. Hüseyin Demirdizen**'e sorduk.

- Ankara mitinginde nasıl bir tablo oluştu? Mitingde verilen ana mesaj neydi?

Ankara mitingi; hekiminden hemşiresine, ebesinden teknisyenine kadar sağlık çalışanlarının, içinde bulundukları durumdan memnun olmadıklarını ve sağlıkta dönüşüm programının vatandaşlarla birlikte sağlık çalışanlarını da mağdur etmesine karşı kuvvetli bir itirazın göstergesi oldu. Kış günü, 15 bini Ankara dışından olmak üzere Türkiye'nin her tarafından 300'e yakın otobüsle yüzlerce kilometre uzaktan gelen 30-35 bin insan mitinge katıldı.

Bugüne kadar sağlık çalışanları ayrı ayrı değişik etkinlikler yaptılar. Zaman zaman meslek örgütleri ve sendikalar biraraya geldiler ama bu mitingin özelliği ise meslek örgütleri ve sendikalar dışında, kendi sorunları için biraraya gelmiş, dernekler altında örgütlenmiş diğer sağlık çalışanlarının da katılmasıydı. Bugüne kadar özlük haklarına, ekonomik sorunlara çok fazla ilgi duymamış olan, başta uzmanlık dernekleri olmak üzere, ebe ve hemşire dernekleri ile Radyoloji Teknisyenleri Derneği gibi pek çok dernek de üyeleriyle ilgili sorumluluk duyarak hem çağrıcı olarak hem de üyeleriyle beraber mitinge katıldılar.

- Mitinge yönelik böylesi bir ilginin sebebi nedir?

Sağlıkta dönüşüm programının yarattığı, çalışma hayatının genelinde karşımıza çıkan güvencesiz, esnek çalışma, gelir belirsizliği, çalışma koşullarındaki olumsuzluklar böyle bir ilginin oluşmasını sağladı.

Sağlık çalışanlarının neredeyse üçte biri taşeron şeklinde çalışıyor. Sözleşmeli çalışanlar var. Kadrolu

Direniş ve mücadele deneyimleri tartışıldı

3. Ümraniye İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi, 13 Mart günü OSİM-DER’de, bölgede yaşanan direniş ve mücadele deneyimlerinin tartışıldığı bir etkinlik gerçekleştirdi.

Öncü işçilerin katılımıyla gerçekleşen toplantıda Sinter, Gürsaş, Entes, UPS direnişçisi işçiler ve sendikal örgütlenme deneyimi yaşayan GU işçileri de yer aldı. Toplantının açılış konuşmasında; işçi sınıfına yönelik saldırıların tüm hızıyla sürdüğü ve giderek azgınlaştığı bir dönemde, örgütlü sınıf mücadelesinin önemine vurgu yapıldı. Kurultay Hazırlık Komitesi adına yapılan konuşmada ise; bölgede düzenlenecek işçi kurultayının, örgütlülüğü güçlendirecek bir adım olacağı vurgulandı. İşçi sınıfı ve sermaye sınıfı arasında sınıf savaşı kesintisiz şekilde sürerken, her iki sınıfın da deneyimlerden ders çıkararak yol aldığı, kendi içinde örgütlü olan ve deneyimlerden ders çıkaran sermaye sınıfının, işçi sınıfını örgütsüzleştirmek ve hafızasızlaştırmak için sürekli bir çaba içinde olduğu anlatıldı.

Etkinliğin ilk bölümünde, Sinter Metal direnişçisi bir işçi ve Gürsaş direnişçisi bir işçi konuşma yaparak, bu fabrikalardaki direnişleri anlattı. Yapılan konuşmalarda işçiler, aynı zamanda direniş sürecinde yaşanan sorunları ve eksiklikleri de değerlendirdiler. Bu bağlamda; Sinter direnişçisi, direnişin en önemli eksikliğinin, hızlı bir örgütlenme süreci yaşanması, direnişe çıkan işçilerin deneyimsiz olması, sendika bürokratlarının direnişçiler ile devrimcilerin birleşmesini engellemek için özel bir çaba harcaması gibi sebeplerle, işçilerin inisiyatif kullanamaması, sendika bürokratlarının peşinde sürüklenmekle yüz yüze kalması olduğunu belirtti. Gürsaş direnişçisi ise; kendi direnişlerinin en önemli eksikliğinin, direniş komitesi kuramamak, içerde üretime devam eden işçiler arasında güçlü bir örgütlülük sağlayamamak olduğunu belirtti. Toplantıya katılan işçilerin, direniş süreçleriyle ilgili sordukları sorularla derinleşen tartışmalarda; direnişlerin zaferle sonuçlanması için, direniş komiteleri kurulmasının, sendikal bürokrasi engelini aşılmasının önemine vurgu yapılırken, direniş sürecinde işçilerin sınıf bilinci ve siyasal bilinç kazanabilmesi için eğitim çalışmalarının önemi de konuşuldu.

UPS direnişçisi bir işçi ise, UPS direnişinin kazanımını, kararlılığa ve işçilerin birbirine kenetlenmesine borçlu olduğunu vurguladı. Bu konuşmanın ardından söz alan Entes direnişçisi, direnişinin amacının, krizin bedelini ödememek çağrısı

yapmak, bunun için işçi ve emekçilere direniş yolunu göstermek olduğunu, direnişinin bu anlamda sınıf mücadelesi için önemli bir rol oynadığını düşündüğünü belirtti.

Bu konuşmaların ardından söz alan eski bir GU işçisi, kendisinin arkadaşları ile birlikte, sendikalaşma çalışmasında öncülük ettiğini, bu süreç içinde sendika bürokratlarının ise kendilerini; “kışkırtıcı” vb. nitelermelerle işçilerin gözünden düşürmeye çalıştığını anlattı. GU işçisi, sınıf mücadelesinin patronlara karşı olduğu kadar, sendika ağalarına karşı da sürdürülmesi gerektiğini vurguladı.

Tartışmaların sonunda söz alan kurultay hazırlık komitesinden bir işçi ise, yaşanan sorunlar ve eksikliklere rağmen, bölgede yaşanan direnişlerin, işçi sınıfının mücadelesinin güçlenmesinde önemli bir rol oynadığını belirtti. Sinter işgalinin, işçi sınıfının gündemine işgal eylemini soktuğunu, ÇEL-MER işgalinde Sinter direnişinin de katkısı olduğunu vurguladı. UPS direnişinin ise, uluslararası bir sermaye devine karşı kazanılan bir direniş olarak, mücadele alanlarında kazanımı haykırılan ve örnek oluşturan bir direniş olduğunu ekledi.

Öncü işçilerin mücadele deneyimlerini tartıştıkları etkinlik, 3 Nisan Pazar günü gerçekleşecek olan 3. Ümraniye İşçi Kurultayı’na en güçlü, en kitlesel katılımı sağlayabilmek için seferber olma çağrısıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Sincan’da bildiri ve bülten dağıtımı

9 Mart Çarşamba günü İvedik OSB’de yaşanan patlamanın ardından *Ankara İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi / Metal işçileri Komisyonu* tarafından 11 Mart Cuma günü “Sanayi bölgelerinde kol gezen ölüm yeni kurbanlara arıyor / İvedik OSB’de patlama” başlıklı bildirinin dağıtımı gerçekleştirildi. Ağırlıklı olarak Sincan OSB işçilerine dönük yapılan dağıtımda işçi sağlığı ve iş güvenliğine dönük tedbirlerin alınmadığına dair teşhir konuşmaları yapıldı.

Dağıtılan bildiri işçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

15 Mart sabahı ise ***İşçiden İşçiye Bülteni***’nin yeni sayısı Sincan OSB’de çalışan işçilerin servislere bindiği noktalara yaygın bir şekilde dağıtıldı. Dağıtımda 250 adet bülten kullanıldı. Servis noktasında bekleyen işçilerle bültende işlenen konular arasında yer alan metal grevi, Ankara İşçi Kurultayı, OSTİM ve İvedik patlamaları üzerine sohbetler gerçekleştirildi. Birlik olma çağrısı yapıldı.

Ağırlıklı olarak Ankara İşçi Kurultayı’nı ele alan bülten, kurultayın sesini duyurmanın da önemli bir aracına dönüştürüldü.

Ankara İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi Metal İşçileri Komisyonu imzalı bildiriler de İşçiden İşçiye Bülteni’yle birlikte kullanıldı.

Kartal’da işçi semineri

Geçtiğimiz haftalarda DİSK’e bağlı Genel-İş Sendikası’nda örgütlenen Karyapsan ve Kartursaş işçileri eğitim seminerinde bir araya geldi. 9 Mart günü Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi’nde gerçekleştirilen seminer Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı **Volkan Yaraşır** tarafından verildi.

Yeni örgütlenen işçilere sendika, taban örgütlenmeleri ve sermayenin, sınıfı bölme ve parçalama yöntemlerini örnekleriyle anlatan Yaraşır işçiler tarafından ilgiyle dinlendi. Yaraşır seminerde ilk olarak sınıf kimliğinin oluşmasının önemini anlattı. Sermayenin işçi sınıfına, sınıf kimliğini yozlaştırmak için cins, din, mezhep, ırk gibi alt kimlikleri kullanarak işçi kimliğinin oluşmasını engellemeye çalıştığını söyledi.

Sendikanın ne olduğu ve nasıl işlemesi gerektiğine değinen Yaraşır, sarı ve sınıf sendikacılığı üzerinde durarak sendikal bürokrasiye vurgu yaptı. 12 Eylül dönemi sonrasında oluşturulan piramit tipi sendikal işleyişin kendiliğinden bürokratizmi yarattığını, bunun panzehirinin taban örgütlenmeleri / işyeri komiteleri olduğunu söyledi. Sermayenin saldırılarının ancak bu tarz örgütlenmeyle yanıt vererek püskürtülebileceğini ifade etti. İşyerlerinde oluşturulacak taban örgütlenmelerinin zamanı geldiğinde grev, işgal savaş komitelerine dönüşeceğini vurguladı. 260 işçinin katıldığı eğitim seminerini işçiler dikkatle dinlediler.

Bölgedeki kurultay hazırlıklarını sürdüren Kartal İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi ise, 10 Nisan 2011 tarihinde gerçekleştirilecek olan kurultayın çağrısını seminere katılan işçilere ulaştırdı.

Kızıl Bayrak / Ankara - Kartal

Tuzla’da kurultay çalışmaları

Tersaneler cehenneminde kölece çalışma koşullarına karşı çalışmalar yürüten TİB-DER faaliyetlerine devam ediyor.

“Haklarımız ve geleceğimiz için mücadeleye” şiarıyla yürütülen kampanyanın bir ayağı olan işçi kurultayının gündemlerini kendi özgün gündemleriyle birleştiren TİB-DER üyesi işçiler “Ücretlerimizin Düşürülmesine ve Gasbına Karşı, Haklarımız ve Geleceğimiz İçin Derneğimizde Örgütlenelim, Mücadeleyi Yükseltelim!” şiarıyla yürütecekleri imza kampanyasının startını verdiler.

İlk olarak 16 Mart sabah saatlerinde Tuzla Gemi

tersanesi önünde stant açan TİB-DER üyeleri kriz bahanesi ile kuşa çevrilen sosyal hakların bir parçası olarak düşürülen ve aylarca geciktirilen ücretler için tersane işçilerini örgütlenmeye ve mücadeleyi yükseltmeye çağırdılar. İmza standının yanısıra aynı gündem üzerinden bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Tersane işçileri, 10 Nisan günü Kartal’da “Gücümüz Birliğimizdir!” şiarıyla gerçekleştirilecek kurultaya hazırlık kapsamında Tersane İşçileri Birliği tarafından 3 Nisan’da gerçekleştirilecek olan işçi toplantısına çağrıldı.

Kızıl Bayrak / Tuzla

İzmir'de kurultay çalışmaları

Dalgıç Tekstil'e toplu dağıtım

Geçtiğimiz haftalarda patron saldırısının yaşandığı Dalgıç Tekstil önünde toplu biçimde bildiri dağıtımı gerçekleştiren İzmir İşçi Kurultayı Hazırlık Komiteleri faaliyetin engellenemeyeceğini haykırdı.

Kurultay Hazırlık Komiteleri çalışanları yaşanan saldırının ardından 14 Mart sabahı Dalgıç Tekstil'in de bulunduğu BEGOS 2. Bölge'de toplu bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler. "Asalak patronlara karşı haklarımıza sahip çıkalım!" başlıklı bildiride BEGOS'taki çalışma koşulları anlatıldı ve sendikal örgütlülük çağrısı yapıldı. İzmir İşçi Kurultayı'nın da duyurusu gerçekleştirildi.

Bildiride yer alan "Dalgıç tekstil patronu neden saldırdı!" başlıklı bölümde ise patronun işçilerin örgütlü gücünden korktuğu ve pislüklerinin ortaya saçılmasına engel olmak istediği anlatıldı.

Patrondan provokasyon çabası

Dağıtım sırasında gelen patron fabrikanın içine girdikten sonra "bana mı geldiniz" diyerek kurultay çalışanlarını kışkırtmaya çalıştı. Dağıtımı, fabrikanın bahçesinde birkaç işbirlikçisi ile birlikte izleyen patron daha sonra içeri girdi.

Servislerin fabrikaya gelmeye başlaması ile birlikte dağıtımlar ajitasyonlar eşliğinde gerçekleştirildi.

Patron tarafından servislerde işçilere yaptırılan uyarılar nedeniyle işçilerin bir kısmının çekinerek bildirileri almadığı görüldü. Ancak önemli bir kesim tüm uyarılara ve patron uşaklarının kapıda beklemesine rağmen bildirileri alarak çantalarına ya da ceplerine koydu.

Birkaç işbirlikçi işçi ise patronun talimatı ile fabrikadan çıkarak kurultay çalışanlarını kışkırtmaya çalıştılar. Kendisi çıkamayan patronun bu çabası 'sağduyulu' tavırla boşa düşürüldü. Ardından ise fabrikadaki Kürt işçileri etkilemek için bazı işbirlikçiler kurultay çalışanlarını kastederek "bunlar ülkü ocaklarından geliyor!", "Çalık grubuna karşı niye söz söylemiyorsunuz!" gibi komik sözler söylediler. Bu sözler işçiler tarafından da tebessüm ile karşılandı.

Ayrıca yapılan ajitasyonların fabrikanın içinden duyulmaması için yüksek sesle müzik yayını yapıldığı

görüldü. Mesai başlayana kadar fabrika önünde süren dağıtım boyunca işçilerin büyük bir kısmı fabrikanın bahçesine çıkarak yapılan ajitasyonları ve dağıtımı izledi. BEGOS'ta Dalgıç Tekstil'in etrafındaki fabrikalarda çalışan işçiler de dağıtım ilgi göstererek, işbaşı yapana kadar dışarıda beklediler.

Dağıtımın sonuna doğru fabrika önüne gelen güvenlik şube polisleri de dağıtılan bildirinin bir örneğini almakla yetindiler. Mesai saatinin başlamasının ardından dağıtım sona erdi.

Kurultay Hazırlık Komiteleri / İzmir

Demokrat Radyo'da kurultay sohbeti

İzmir İşçi Kurultayı çalışanı işçiler Demokrat Radyo'da yayınlanan Emek Gündemi isimli programa katılarak sınıfın sorunlarını tartıştılar, kurultay çalışmalarını anlattılar.

Demokrat Radyo'da yayınlanan ve sendikacı Hacay Yılmaz tarafından hazırlanan Emek Gündemi programı bu hafta İzmir İşçi Kurultayı hazırlık faaliyetlerini yürüten işçileri ağırladı. Metal, petrokimya, tekstil ve belediye çalışanı işçiler kendi sektörlerindeki sorunlara, kriz dönemi yaşananlara ve örgütlenme eğilimlerine dair Yılmaz'ın sorularını yanıtladılar.

Ayrıca kurultay faaliyetlerini anlatarak İzmirli işçilere çağrı yaptılar.

Kızıl Bayrak / İzmir

ÇEL-MER işçilerinden dayanışma

ÇEL-MER Demir Çelik patronunun açtığı tazminat davasının 10 Mart'ta görülen duruşmasına katılan Birleşik Metal-İş üyesi ÇEL-MER işçileri duruşmanın ardından Gebze'de direnişlerini sürdüren KDS Pres Döküm işçilerine dayanışma ziyaretinde bulundular.

KDS fabrikasına yakın bir yerde toplanan ÇEL-MER işçileri "KDS işçisi yalnız değildir!", ÇEL-MER/KDS omuz omuza!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "İşten atmalar yasaklansın!" sloganlarıyla KDS işçilerinin yanına yürüdüler.

Bir süre fabrika giriş kapısı önünde atılan sloganların ardından fabrikanın arka kapısına gidilerek içerde çalışan işçilerin öğle yemeğine çıkması beklendi.

Atılan canlı ve coşkulu sloganları duyan KDS işçileri yemekhane önüne çıkarak işten atılan arkadaşlarını ve ziyarete gelen ÇEL-MER işçilerini selamladılar. Ziyaret sırasında KDS işçilerine birlik ve beraberlik çağrısı yapıldı.

KDS işçilerinden süreçle ilgili bilgi alan ÇEL-MER işçileri, kendi direniş ve işgal deneyimlerini direnişçi işçilerle paylaştılar. Direnişin bundan sonraki aşamalarında KDS işçileriyle dayanışma içerisinde olma sözü verdiler. ÇEL-MER işçileri direniş alanından sloganlarla ayrıldılar.

Kızıl Bayrak / Gebze

Tecasa'da sınıf dayanışması

DİSK/Tekstil Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan Işıksöy Tekstil işçileri direnişte olan Birleşik Metal-İş üyesi Tecasa işçilerini ziyaret ederek anlamlı bir sınıf dayanışması örneği sergilediler.

Sendika önlük ve şapkaları giyen işçiler Tecasa fabrikası önündeki direniş çadırına "Tecasa işçisi yalnız değildir!" sloganları ile yürüdüler. Direniş çadırına gelindiğinde ilk konuşmayı Birleşik Metal-İş Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci yaptı. Ekinci, Tecasa'daki direniş sürecinden bahsetti. Metal sektöründeki grev sürecine değinen Ekinci dayanışma için teşekkür etti. Ardından söz alan DİSK/Tekstil Bursa Şube Başkanı Celal Çam, sendika olarak direnişin yanında olduklarını ifade etti.

Ziyaret, fabrikada çalışan işçilerin 15.00'teki çay molasına ve vardiya değişim saatine denk geldiği için içerideki işçiler "Atılan işçiler geri alınsın!" sloganıyla dışarıya çıktılar. Karşılıklı olarak "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Tecasa işçisi yalnız değildir!" sloganlarının atıldığı ziyaret sırasında dışarıya çıkan Tecasa işçilerine, Işıksöy Tekstil işçilerinin direnişi ziyarete geldiği açıklandı. Ardından DİSK/Tekstil Bursa Şube Başkanı Celal Çam işçilere direnişlerinin yanında olduğunu tekrarlayarak ziyaret sonlandırıldı.

Ziyarete BDSP ve Partizan da destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Çimsataş'ta bülten dağıtımı

Metal İşçileri Birliği çalışanları MESS grup TİS sürecinde grev hazırlıkları yapılan Mersin'de kurulu Çimsataş'ta (Çukurova İnşaat Makinaları San. Ve Tic.A.Ş.) bülten dağıtımı yaptılar.

Dağıtım sırasında işçilerle sohbet edilirken, işçilerin grev kararlılığı dikkat çekti.

Çimsataş'ta grev 4 Nisan'da başlayacak.

Kızıl Bayrak / Adana

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Arap dünyası halk ha

Tunus ve Mısır'da diktatörleri deviren Arap dünyasındaki halk ayaklanmaları dalgası yayılarak sürüyor.

Libya'da bir iç savaşa dönüşen ayaklanma, Yemen ve Bahreyn'de diktatörlerin tahtını sallıyor. Ürdün, Fas ve Cezayir'de mücadele devam ederken, Suriye'nin başkenti Şam da, ilk eylemlere tanıklık ediyor. Lübnan'da dinsel/mezhpsel temele dayalı siyasal yapıya karşı itirazlar yükselmeye başlarken, Filistin'de parçalanmaya son verilmesini talep eden genç kuşaklar alanlara inmiş bulunuyor. İsrail işgali altındaki Kudüs'te de sokağa çıkan Filistinliler ise hem parçalanma hem ırkçı-siyonist işgal karşıtı şiarlar yükseltiyorlar.

Emperyalist/siyonist güçlerin dayanağı ve gericiğin kalesi olan Suudi Arabistan'da da, sınıfsal/mezhpsel baskıya maruz kalan Şiiler, işsiz gençler, yoksullar ve ortaçağ kalıntısı rejime karşı olan öteki bazı toplum kesimleri seslerini yükseltmeye başladılar.

Diktatörlerin devrildiği Tunus ve Mısır'da ise, ayaklanmanın kazanımlarını koruma ve geliştirme çabası öne çıkıyor. Diktatörlerin suç ortaklarından hesap sorma, bu güçleri yuvalandıkları kurumlardan söküp atma ve diktatörlerin tetikçiliğini yapan kurumları dağıtma mücadelesi devam ediyor. Bu ülkelerde bağımsız sendikaların kurulması veya var olan sendikaların rejimle bağı olan bürokratik kasttan arındırılması ise mücadelenin bir diğer alanını oluşturuyor.

Alanlara çıkan emekçi kitleler anti-emperyalist şiarları özel bir tarzda öne çıkarmasalar da, bu süreçte ABD ile AB emperyalistlerinin riyakarlığını daha net görmeye başladılar. Emperyalist/siyonist güçlerin zaten halklar nezdinde hiçbir saygınlığı yoktu; ayaklanmalar ile bu durum daha da pekişmiş oldu.

Tunus ve Mısır'da "terör estirme/taviz verme" ikili taktiği ile ömrünü uzatmaya çalışan yozlaşmış rejimler halen halk hareketinin önlenemeyen basıncı altındalar. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler ile sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşaklar, sergiledikleri mücadele kararlılığı ile Arap dünyasında başlayan yeni sürecin inşasında önemli bir rol oynayacaklarını kanıtlamış bulunuyorlar. Bu olgu, emperyalist/siyonist güçler kadar işbirlikçi Arap burjuvazilerini de tedirgin etmektedir.

Bu arada halk hareketlerini yozlaştırıp hedeflerinden saptırmaya çalışan emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki gerici işbirlikçileri, sefil emellerine ulaşabilmek için her yola başvuruyorlar.

"Halkların geleceğini belirleme hakkına saygı duyulmalı" türünden vaazlarda bulunan emperyalist şefler, aynı zamanda Libya'ya doğrudan askeri müdahalenin koşullarını oluşturmaya çalışıyorlar. Bahreyn'e ise Suudi Arabistan ordusu eliyle müdahalede bulunan emperyalist güçler, ikiyüzlülükle sınır tanımıyorlar. ABD tetikçisi Suudi Arabistan

rejiminin müdahalesi, Amerikan kuklası gerici güçlerin Bahreyn'deki despotik rejimi korumak adına yeni katliamlara girişmekten kaçınmayacaklarını ortaya koyuyor.

Emperyalist güçlerle bölgedeki işbirlikçileri, hareketi denetim altına alıp etkisizleştirebilmek için farklı yöntem ve araçlar kullanıyorlar. Halkların iradesini kırmaya dönük bu gerici çaba hareketin seyrine bağlı olarak farklı boyutlarda devam edecektir.

Ancak işsizlik, yoksulluk, sefalet, sömürü, zorbalık, yolsuzluk, rüşvet ve ayrımcılığa karşı ayaklanan emekçileri, artık ne devlet terörü ne de birtakım tavizler veya provokasyonlarla sindirmek kolay olacaktır. Nitekim diktatörleri deviren kitlelerin temsilcileri de zafer kazanana kadar eylemlere devam edeceklerini sık sık dile getiriyorlar.

Hareketin pratik seyri de, emperyalist saldırganlarla işbirlikçilerinin, Arap dünyasına yeniden eski tarzda hakim olmalarının, artık mümkün olmadığına işaret ediyor.

Libya: İç savaş ve emperyalist manevralar

Ayaklanmanın iç savaşa dönüştüğü Libya'da doğu kentleri etrafında yoğunlaşan şiddetli çatışmalar devam ediyor. Batılı emperyalistler tarafından yeniden muhatap alınmak için çaba sarf eden Kaddafi rejimi, petrol üretimi ve taşıma alanlarını kontrol etmeye odaklanmış bulunuyor. Raslanuf, Breyga, Jidedya gibi kentlerin şiddetli bombardımana maruz kalması bundan kaynaklanıyor.

Silahlı çatışmanın aldığı boyutu yakından izleyen emperyalistler, Libya halkının maruz kaldığı katliamı engellemek için değil, sefil çıkarlarını korumak kaygısıyla hareket ediyorlar. Libya'ya askeri saldırı için fırsat kollayan emperyalistler, Kaddafi'ye bağlı

güçlerin kara, hava ve deniz kuvvetlerini direnişçilere karşı kullanmasını gerekçe göstererek, askeri müdahaleden söz ediyorlar. Yine de emperyalistlerin Libya'ya saldırıyı göze alıp almayacakları henüz belli değil. Ancak petrol ve gaz zengini bu ülkeyi işgal edebilmeyi çok istediklerinden de kuşku duyulamaz.

Kaddafi rejimine karşı direnen güçler arasında, "uçuşa yasak bölge" ilan edilmesi için Birleşmiş Milletler'e, dolayısıyla emperyalistlere çağrıda bulunanlar var. Fakat ayaklanan halkın temsilcilerinin çoğu halen askeri müdahaleye karşı olduklarını ifade ediyorlar. Bununla birlikte ayaklanmanın hızla silahlı çatışmaya dönüşmesi, gençlerle emekçilerin savaşa hazırlıksız yakalanmaları, rejimin ise tüm askeri güçlerini halka karşı kullanması, uçuşa yasak bölge ilanına karşı tepkileri zayıflatıyor. Buna rağmen Libyalı emekçiler hiçbir koşulda ülkelerinde Amerikan askeri istemediklerini net bir şekilde vurguluyorlar.

Yemen: Kitlelerin kararlılığı ve rejimin zorbalığı...

Ali Abdullah Salih ve rejimine karşı Yemen'de başlayan halk hareketi, saldırı ve katliamlara inat güçleniyor. Şiddeti bir dönem kontrollü bir şekilde kullanan Abdullah Salih rejimi, halk hareketinin günden güne güçlenmesi üzerine tetikçilerini sokaklara saldı. Başkent Sana ve Güney'deki Aden'de süreklileşen gösterilere gaz bombaları, göz yaşartıcı gazlar ve gerçek kurşunlarla saldıran kolluk kuvvetleri, son günlerde onlarca kişiyi katlettiler.

Katliamların artması üzerine daha da kabaran kitlelerin öfkesi, "değişim için gençlik devrimi" olarak adlandırılan hareketin daha kitlesel ve daha militan bir hal almasını sağladı. Sana, Aden ve birçok kentte yoğunlaşan gösteriler kesintisiz bir şekilde devam

emekleriyle sarsılıyor

ediyor. Giderek ayaklanma boyutuna yaklaşan harekete önderlik eden düzenin geleceksizliğe mahkum ettiği gençlerle muhalefet partileri, diktatör Abdullah Salih’le görüşme döneminin geride kaldığını, tek seçeneğin bu rejimin çekip gitmesi olduğunu ilan ettiler.

Devlet terörüne meydan okuyan gençler, hiçbir şiddet aracının kendilerini yollarından çeviremeyeceğini, zira kendilerini artık hiçbir zorbalığın korkutamayacağını, amaçlarını gerçekleştirene kadar mücadeleye devam edeceklerini vurguluyorlar. Rejimin halk hareketine karşı kullanmak istediği bazı kabileler, Tağyir (Değişim) Meydanı’ndaki eyleme katılarak, Abdullah Salih diktatörlüğüne karşı direnen gençlerle dayanışma içinde olduklarını ilan ettiler.

Öte yandan “devrime ve sürekli eylem yapan gençlere tam destek verdiklerini” açıklayan Yemen’in en büyük ikinci aşiretinin liderleri, Salih yönetiminin, halkın taleplerine boyun eğerek çekilmesi gerektiğini vurguladılar.

Sana üniversitesi öğrencileri başkentteki gösterilerin başlamasında önemli bir rol oynamıştı. Eylemlerin sürekli hale getirilmesi yönüne tutum alan öğrenci gençlik, Sana üniversitesinin önünü eylemlerin merkezlerinden biri haline getirdiler.

Ülkenin güneyindeki Aden üniversitesinin öğrencileri ve akademisyenleri de eylemlerde aktif bir şekilde yer alıyorlar. Eylemlere katılan çok sayıda öğrenci ve akademisyenin hapse atılması, bu kentteki eylemleri de kitlesellik ve militanlık açısından güçlendiriyor.

Aden’deki eylemlerde siyasi tutsakların serbest bırakılmasını da talep eden onbinlerin alanlara çıkmasında, Güney’de etkin olan Yemen Sosyalist Partisi de önemli bir rol oynuyor.

Kolluk kuvvetlerinin estirdiği terörle yetinmeyen, haydutlardan da (Baltajiya) medet uman Amerikancı rejim, giderek saldırganlaşıyor. Birçok ülkeden gazetecinin bulunduğu başkent Sana’da bile polis ve haydutları kullanan rejimin, basın ulaşamadığı kentlerde ise, daha da azgın saldırılar gerçekleştirdiğinden kuşku duyulmuyor.

Yemen rejiminin saldırganlığı arttırması içine düştüğü aczin göstergesidir. Zira önce ekonomik, siyasal, sosyal alanlarda reform ve anayasa değişikliği vaat eden Abdullah Salih, esas silahı olan devlet terörüne daha sıkı sarılmaya başladı. Zorba rejimin saldırganlığı arttırması, kaçınılmaz sona doğru sürüklenişi durdurmaya yetmeyecektir.

Bahreyn: Suudi müdahalesi ve emperyalist ikiyüzlülük...

Halk hareketinin rejimi salladığı ülkelerden biri olan Bahreyn’de kritik bir süreç başladı. ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton’ın bölge ziyareti devam ederken kolluk kuvvetleri ile haydutları halkın üzerine salan el

Halife despotu, vahşi yüzünü yeniden gösterdi.

Eylemlerini İnci Meydanı’ndan devlet kurumlarının önüne taşıyan gençlere ve emekçilere vahşi devlet terörüyle karşılık veren rejim, kokuşmuş saltanatını sürdürmek için yeniden kan dökmeye başladı. Devlet terörüne rağmen taleplerinde ısrarlı olan emekçiler ise, kazanana kadar mücadeleye devam edeceklerini ifade ediyorlar.

Kokuşmuş Amerikancı krallık rejiminin kullandığı bir diğer kirli oyun ise, Şii-Sünni çatışması yaratma çabasıdır.

Günden güne sıkışan el Halife despotluğu, Suudi Arabistan ordusunu işgale çağırarak aczini ortaya koydu. 250 araç eşliğinde bin askeri Bahreyn’e sevk eden Suudi Arabistan rejimi, Arap dünyasındaki halk hareketlerinden ölümcül bir korku duymaktadır. Bahreyn’e asker göndermesi, emperyalistler adına tetikçiliğinin yeni bir örneği olduğu kadar, bu ölümcül korkunun da dışavurumudur.

Bahreyn’deki ayaklanmanın Körfez ülkelerine sıçramasından korkan Ortaçağ kalıntısı Suudi Arabistan rejimi, topraklarına sıçramadan yangını söndürmek istiyor. Rejim karşıtı ayaklanmaya katılan muhalif güçler ise, Suudi Arabistan’ın askeri müdahalesini “kırmızı çizgilerin ihlali”, “işgal” ve “savaş ilanı” olarak değerlendirdiler. Rejimin sivil halka karşı yabancı ordu güçleri kullandığını dile getiren muhalifler, Birleşmiş Milletler’in bu işgal girişimini engellemesi çağrısında bulundular.

Askeri müdahalenin direnişe devam eden emekçilere geri adım attırması beklenmiyor. Zira sokakları terk etmeyi reddeden emekçiler zafere ulaşma konusunda kararlı olduklarını ifade ediyorlar.

Halka karşı savaşta kullanmak için yabancı güçleri çağıran despot rejimle görüşmeyeceklerini ilan eden muhalifler, hiçbir silahlı güçten korkmadıklarını, hedeflerini gerçekleştirene kadar eylemlere devam edeceklerini açıkladılar.

ABD emperyalizmi, Suudi Arabistan askerlerinin Bahreyn’e girmesinin, işgal olmadığını açıklayarak, bu saldırının destekçisi olduğunu ortaya koydu. Yani Suudi pervasızlığı, Washington’daki emperyalist savaş baronlarının onay ve desteği ile gerçekleştirilmiştir.

Bahreyn’deki el Halife despotluğu ABD-Suudi Arabistan desteği ile üç aylık sıkıyönetim ilan etti. Bu kararın hemen ardından, İnci Meydanı’nda eyleme devam eden emekçilere karşı kolluk kuvvetlerini saldırtan Amerikancı rejim, bölgenin elektrik, su ve ulaşımını keserek saldırıya geçti.

Washington ve Brüksel’deki emperyalist şeflere dayanarak saldırıya geçen kokuşmuş rejim, devlet terörü ile halk hareketini ezmeye çalışıyor. Yapılan vahşi saldırı sonucunda üç eylemci katledilirken 250 kişi de yaralandı. Silahlı tetikçilerini sokaklara salan rejim, provokasyon ve devlet terörüne ağırlık vererek ömrünü uzatmaya çalışıyor.

Gelişmeler, Bahreyn’deki despotluğunu korumak
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

için kirli dolaplar çeviren Washington’daki savaş baronlarının, halkların iradesini bir kez daha çiğnediklerini gözler önüne seriyor. Zira ABD’nin kuklası olan el Halife rejiminin sarsılması, sıranın beklenenden de erken bir zamanda ortaçağ kalıntısı Suudi rejimine gelmesinin de önünü açabilir.

Bu arada Arap dünyasındaki halk hareketlerine geniş yer veren el Cezire kanalı, Bahreyn’deki olayları tek taraflı vererek, gerici saldırıya çanak tutmaya başladı. El Halife despotluğunun demagojik açıklamalarına geniş yer veren el Cezire, İnci Meydanı’ndaki emekçileri yok sayarak habercilik alanındaki gerçek sınırlarını da gözler önüne sermiş oldu.

El Halife despotluğuna karşı ayaklanan Bahreynli emekçiler, gelinen yerde, fiilen gericiğin kalesi Suudi Arabistan ve ABD emperyalizmine karşı da mücadele etmeye başladılar. Vurgulamalıyız ki, ABD ile şeriatçı Suudi rejiminin gerici cephesi, el Halife despotluğunu Bahreynli emekçilerin gazabından kurtarmaya yetmeyecektir.

Filistin: Birleşik Filistin hareketi istemi...

Halk ayaklanmaları Filistin’de de yansımaları buldu. Gazze, Ramallah ve Kudüs’te alanlara çıkan Filistinli gençlerle emekçiler, El Fetih ve Hamas hareketlerine çağrıda bulunarak, parçalanmaya son verilmesini talep ettiler. “Halk parçalanmanın son bulmasını istiyor!” şiarını yükselten binlerce kişi, Gazze’deki Hamas ve Batı Şeria’daki El Fetih hükümetlerinin feshedilmesini, birleşik bir ulusal hükümetin kurulmasını istediler.

Filistin davasını zayıflatan parçalanma son bulana kadar eylemlerin devam edeceğini ilan eden göstericiler, siyonist işgale karşı birleşik mücadele hattının hızlı ve somut adımlarla atılması gerektiğini söylediler. Talepler yerine getirilene kadar Gazze ve Ramallah’ta eyleme devam edeceğini ilan eden eylemci gençler, açlık grevine de başladılar.

İşgal altındaki Kudüs’te eylem yapan Filistinliler ise “Halk İsrail işgalinin bitmesini istiyor!” şiarını yükselterek siyonist işgale karşı yeni bir kitlesel mücadelenin başlaması için koşulların oluştuğuna dair ilk işareti verdiler. Filistin halkı tarafından da geniş destek gören gençlerin eylemi, El Fetih ve Hamas liderleri üzerinde de etkili oldu. Her iki taraf da, birleşmeden yana olduklarını ilan ederek, ortak görüşmelerin başlatılmasını istediklerini açıkladılar.

Birlikten yana olduğunu ilan etmesine rağmen, Gazze’deki gösterilere saldıran Hamas’a bağlı güçler, El Ezher ve Açık Kudüs üniversitelerini kuşattılar. Buna karşın Hamas’ın da bu harekete karşı durması olası görünmüyor.

Filistin’de yeni başlayan bu hareket, siyonist işgal karşıtı direniş açısından umut verici bir gelişmedir. Filistin davasını El Fetih-Hamas çekişmesinin

gölgesinden kurtarmaya aday olan hareketin, İsrail sınırları içinde yaşayan Filistinlileri de etkilemesi bekleniyor.

Siyonist işgale karşı birleşik Filistin hareketinin oluşturulmasını talep eden bu hareket, Hamas-El Fetih ikilisinin bazı ayak diremeleriyle karşılaşsa da, emperyalist/siyonist güçlerin Filistin halkını parçalama planını boşa düşürme potansiyeli taşıyor.

Mahmut Abbas'ın Gazze'ye hemen gitmeye hazır olduğunu ve bağımsız şahsiyetlerden oluşacak geçici bir hükümetin kurulması için görüşmelere hazır olduğunu ilan etmesi, Hamas'ın da bu açıklamaya olumlu yanıt vermesi, başlayan hareketin etkili olacağının ilk işaretidir.

Fas: Çürümüş krallık rejimi çıkış arıyor...

Fas kralı 2. Hasan, Tunus ve Cezayir'de başlayan halk hareketinin saltanatını sarsabileceği korkusuna kapılarak ekonomik, siyasal, sosyal reformlar vaad etti ve bu yolla gençliği ve emekçileri oyalamaya çalıştı. Son olaylar, bu taktiğin olayların önünü almaya yetmeyeceğine işaret ediyor.

Ülkenin büyük kentlerinden Kazablanka'da kitlesel bir eylem gerçekleştiren gençlere azgınca saldıran kolluk kuvvetleri, çok sayıda genci yaralayıp gözaltına aldı. "20 Şubat Gençliği" tarafından organize edilen eylemin saldırıya uğraması üzerine gençler, Fas Birleşik Sosyalist Partisi binasına sığındı. Parti binasını basan polis hem gençlere hem Sosyalist parti liderlerine azgınca saldırdı. Polis saldırısını protesto eden Sosyalist parti, reform vaat eden kralın samimiysizliğine vurgu yaptılar.

Gazetecileri de hedef alan kolluk kuvvetleri, 14 genci yaralayarak, 45 kişiyi de gözaltına aldı.

Anayasa değişikliği için konferanslar düzenleyen kral 2. Hasan, bazı tavizler vererek saltanatını korumaya çalışıyor. Ancak Arap dünyasındaki halk hareketinin bu despotu da tahtından etmesi olasıdır.

Cezayir: Toplumsal huzursuzluk sürüyor...

Hareketin ilk başladığı ülkelerden biri olan Cezayir'de, dalgalı da olsa eylemler devam ediyor. Rejim verdiği ekonomik, sosyal ve siyasal alandaki reform vaatlerine rağmen, hareketi durdurmayı başaramamış değil.

Son olarak on üniversite tarafından yapılan ortak açıklamada, eğitim alanında reform yapılması ve kitlesel eylemler gerçekleştiren emekçilerin taleplerinin karşılanması talep edildi.

Ancak Cezayir'deki toplumsal sorunlar özü itibarıyla yerli yerinde duruyor. Sorunların Tunus ve Mısır'la benzer nitelikte olması, hareketi kontrol altında tutmanın kolay olmadığına işaret ediyor. Üniversite gençliğinin başlatacağı eylemler, Cezayir'de kitle eylemlerinin yeniden yayılmasının yolunu açabilir.

Mısır: Rejim halk hareketinin basıncı altında...

Diktatörün devrilmesinden sonra mücadelenin farklı boyutta devam ettiği Mısır'da, Mübarek rejimiyle ters düşüp görevinden istifa eden bir bakan başbakanlık koltuğuna oturdu. Tahrir Meydanı'ndaki eylemlere destek veren bir siyasi şahsiyetin başbakan olması, emekçilerin askeri konsey üzerindeki basıncın sonucudur. Bu da gençliğin, işçilerin ve emekçilerin halen hareketli olması ve taleplerinin uygulanmasını adım adım izlemelerinin yönetim üzerinde etkili olduğunu gösteriyor.

Yeni başbakan elbette bir liberal burjuva politikacısıdır. Nitekim ekonomik alanda izleyecekleri yolun serbest piyasa ekonomisine uygun olacağını ilan eden yeni başbakan, bu yolun toplumsal adaleti de

ihmal etmeyeceğini vaat ediyor.

Tahrir Meydanı'ndaki eylemlere katıldığı için şimdilik halk tarafından desteklenen yeni başbakanın ilan ettiği program iflasla sonuçlanmaya mahkum. Zira serbest piyasa ekonomisinin olduğu yerde toplumsal adaletin yaşam alanı bulması pek rastlanan bir şey değil. Dolayısıyla taleplerinin arkasında duran işçi emekçilerin, yeni başbakan ve kabinesi üzerinde de basınç uygulaması kaçınılmaz.

Mısır'ın MİT'i olan "Emn ed devle" adlı kurumun dağıtılmasını talep eden emekçilerin yönetim üzerinde oluşturduğu basınç sonuç verdi. Yeni yönetim, Mübarek rejiminin istihbarat, işkence ve cinayet merkezi olan **Emn ed devle** kurumunu dağıtmaya karar verdiğini açıklamak zorunda kaldı.

Mısır'daki bir diğer önemli gelişme, Kıptilere ait bir kiliseyi yakan karşı-devrimci karanlık güçlerin Müslüman-Hristiyan çatışmasını kışkırtmak için başlattığı olaylar oldu. Onu aşkın kişinin hayatına mal olan provokasyon, "devrim gençliği"nin müdahalesi sonucu boşa düşürüldü. Kilisenin yeniden yapımı başlayana kadar eylem yapma kararı alan gençler, ordunun yakılan kiliseyi aynı yerde ve şekilde inşa etmeye başlamasını sağladılar.

Ayrımcı kışkırtmaları reddeden gençler, din ayrımı yapmaksızın örgütledikleri direnişle halklar arasındaki dostluğu pekiştirdiler. Devrimi dini çatışmalar için yapmadıklarını belirten gençler, Müslüman-Hristiyan çatışmasına izin vermeyeceklerini açıkladılar. Provokasyonun kitle direnişiyle boşa düşürülmesi, halkların kardeşliğinin mücadele içinde örülebileceğini bir kez daha kanıtlamıştır.

Diktatörlüğü sarsan ayaklanma, baskı altındaki Kıptilere rahat bir nefes alma olanağı yarattı. Baskı ve ayrımcılığa karşı sesini yükselten Kıptiler, "devrim gençliği" tarafından da desteklenmektedir.

Ezilen halklar üzerindeki baskının gevşemesi, halk ayaklanmasının kazanımlarından biri olarak gündeme gelmiştir. Zira diktatörlük, halkları birbirine kırdırıp dikkatleri esas sorunlardan farklı yöne çekmek için, Hristiyan-Müslüman çatışmasını sürekli kaşımıştır. Görüldüğü üzere halk ayaklanmasının sarsıcı etkileri, halklar arasındaki önyargıların kırılması açısından da uygun koşulları yaratıyor.

Mısır'da işçi ve kamu emekçileri sendikaları yeniden örgütleniyor. Bağımsız sendikalar kuran işçi sınıfının sesi daha etkili çıkarken, kamu emekçileri de, Mübarek rejiminin uzantıları olan yönetici kastı başlarından def etmek için çaba sarf ediyorlar.

Yeni anayasa oluşturma çalışmalarının başladığı Mısır'da, işçi emekçilerle "devrim gençliği" sürece müdahale etmeye çalışıyor. Diktatörü alaşağı eden emekçiler, taleplerinin anayasaya dahil edilmesi için, yönetim üzerinde basınç uyguluyor.

Mısır'daki bir diğer önemli gelişme ise, ABD emperyalizmi karşıtlığının artık yüksek sesle dillendirilmesidir.

Bugünlerde Kahire'de bulunan Clinton'ın Mısır

ziyareti "devrim gençliği" tarafından protesto edildi. ABD'nin devrik diktatörün arkasındaki güç olduğunu vurgulayan gençlik temsilcileri, halkların iradesini çiğneyen bir güç olan ABD ile işbirliğine karşı çıkıyorlar. ABD'nin demokrasiyi desteklemediğini vurgulayan gençlik temsilcileri, Amerikan rejiminin Ortadoğu'da çıkarlarını korumaya endeksli bir politika izlediğini ifade ettiler. Demokrasiye susamış halkların tercihlerine karşı duran ABD'nin, Ortadoğu'da sadece siyonist rejimi desteklediğini ifade eden gençler, yeni hükümetin bu emperyalist güçle işbirliği yapmasına karşı çıkıyor.

Kahire'de basın karşısına çıkan Clinton ise, halk ayaklanmasını öven bir konuşma yaparak adeta Mısır halkına ve gençliğine yaranmaya çalıştı. Oysa devrik diktatörün son ana kadar ABD tarafından desteklendiği Mısır halkı tarafından biliniyor.

İşbaşındaki yönetim elbette ABD ile işbirliğine devam edecek. Ancak yeni yönetim, bu gerici işbirliğinin, diktatörü devirmiş bir halkın yakın takibi altında olduğunu da hesap etmek zorundadır.

Mısır'da rejim işlerini yoluna koymaya çalışırken, işçi sınıfı, emekçiler ve "devrim gençliği" adı altında örgütlenen gençler, taleplerinin gerçekleştirilmesi için mücadelesine devam ediyor.

Tunus: Direniş sürüyor...

Tunus'ta işçi sınıfı, emekçiler ve ayaklanmada etkin rol oynayan gençler de mücadeleye devam ediyor. Beş kez bozulduktan sonra kurulan geçici hükümet, sonunda kovulan diktatör Bin Ali ve çevresinin mal varlığına el koymaya karar verdi. Bin Ali ve çevresini kapsayan bu kararla, işçi emekçilerin ürettiği servetin geri alınacağı bildiriliyor.

Geçici hükümeti basınç altında tutan Tunuslu emekçiler, ayaklanma sırasında halka kurşun sıkanlardan hesap sormak için de harekete geçmiş bulunuyor. Ayaklanma sırasında hayatını kaybedenlerin aileleri, çocuklarını katledenlerin belli olduğunu söyleyerek, biran önce katillerden hesap sorulması talebini yükseltiyorlar. Sadece tetikçilerden değil, emir verenlerden de hesap sorulması için harekete geçen "şehit yakınları", oluşturulan "araştırma komisyonu"nun tüm sorumluları ortaya çıkarmasını talep ediyorlar.

Bu dava doğrudan devleti hedef alıyor. Zira devlet aygıtı halen yerinde duruyor. Dolayısıyla katiller halen devletin korumasında bulunuyor. Toplumsal basıncın altında kalan yeni hükümet, planlı cinayetler işleyenleri korumak istese de, emekçilerin rejim üzerindeki basıncı devam ettiği için bu konuda karar almak zorunda kaldı.

Ayaklanmanın kazanımlarının hayatını bu mücadeleye feda edenler sayesinde mümkün olduğunu dile getiren gençlerle emekçiler, katillerin yakasından düşmeyeceklerini vurguluyorlar. Görüldüğü üzere kapitalizm ayakta olduğu sürece, rejimler ancak mecbur kaldıklarında tetikçilerini yargılıyorlar.

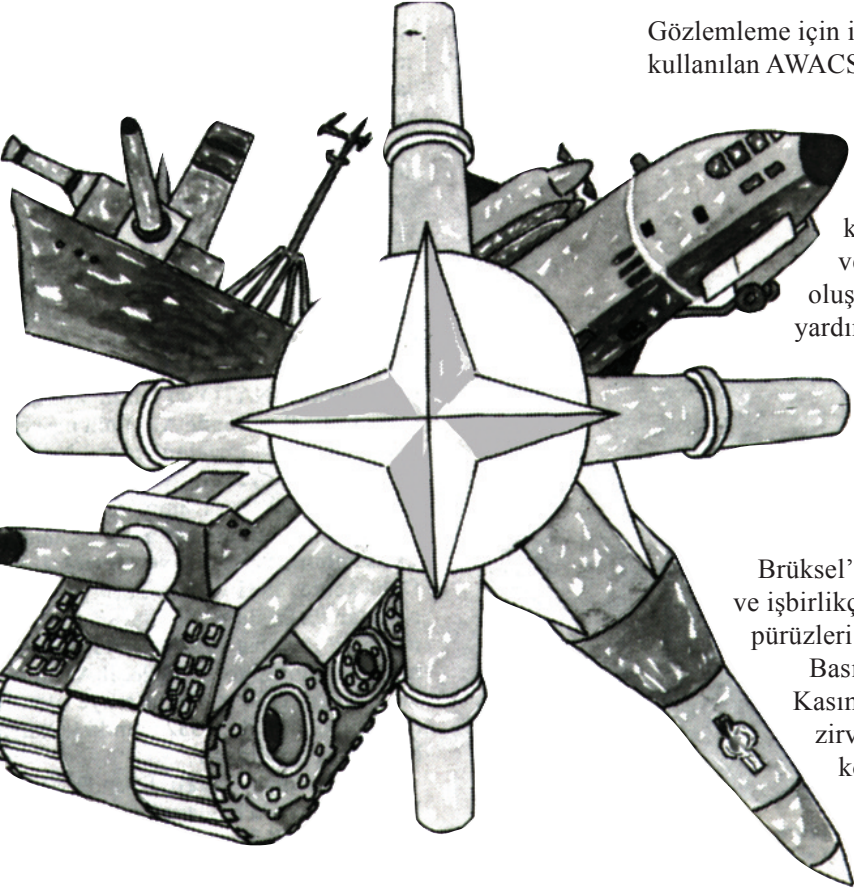
Grev ve eylemlerin devam ettiği Tunus'ta, baskı, rüşvet, yolsuzluk içinde yüzen şirket ve kurum yöneticilerini görevlerinden kovmak için yükseltilen mücadele de sürüyor. Üç hafta süren kısmi grevlerin ardından genel greve giden ulaşım emekçileri, Bin Ali rejiminin destekçileri olan yöneticilerin görevden el çektilmesini talep ediyor. Ayaklanmaya da katılan ulaşım emekçileri, şirket yönetiminde de söz hakkı talep ediyor.

Tunus'ta sendikaların daha etkili bir mücadele sürecine girmesi bekleniyor. Zira temel taleplerin karşılanması konusunda geçici hükümet henüz kayda değer somut adımlar atmış değil.

Ayaklanma sonrası süreç, yönetimin ancak işçi ve emekçilerin basıncı altında kaldığında bazı talepleri karşılamaya çalıştığını bir kez daha kanıtlamıştır. Bu deneyim, işçi ve emekçileri eylemlere yönlendiren etkenleri pekiştirecektir.

NATO Bakanları “füze kalkanı” ve “Libya işgali” için toplandı...

Emperyalist saldırganlığa geçit vermeyelim!

Gözlemleme için istihbarat ve gözetleme için kullanılan AWACS uçakları devreye sokulacak.

Toplantıya ilişkin konuşan Rasmussen'in sözleri de hazırlanan saldırganlık planlarının ayrıntılarını ortaya koydu. “Somut talep, yasal dayanak ve bölgesel destek koşullarının oluşması halinde Libya halkına yardıma hazırız” sözlerini kullanan Rasmussen, “işgale hazırız” mesajını da verdi.

“Füze kalkanı” da ele alındı

Brüksel'deki toplantıda emperyalist şefler ve işbirlikçilerinin “füze kalkanı” için son pürüzleri de giderdikleri ifade edildi.

Basına yansıyan bilgilere göre, 19-20 Kasım 2010 tarihindeki Lizbon zirvesinde NATO'nun yeni strateji konsepti ile birlikte kabul edilen proje, NATO Savunma Bakanları tarafından da onaylandı. Böylece, NATO'nun radar sistemini ve füze başlıklarını Türkiye'de konuşlandırmayı düşündüğü projeye ilişkin önemli bir adım daha atılmış oldu.

Ocak ayının son haftasında gerçekleştirilen ve Türk sermaye devleti adına Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner'in katıldığı Brüksel'deki NATO Askeri Komite Toplantısı'nda da füze kalkanı projesinin Mart ayındaki Savunma Bakanları toplantısında ayrıntılandırılması karara bağlanmıştı. Brüksel'de NATO Savunma Bakanları tarafından da onay verilen projenin kalan tüm detaylarının Haziran ayındaki NATO Savunma Bakanları toplantısında şekilleneceği belirtiliyor.

Daha önce basına yansıyan bilgilerde, söz konusu saldırganlık projesinin kademeli olarak devreye sokulacağı ifade edilmişti. Emperyalistlerin ve siyonist İsrail devletinin bölge halklarına dönük

sopası olacak bu projenin, 2011'de deniz unsurlarının devreye sokulacağı, ardından ise 2015'te Romanya'ya, 2018'de de Polonya'ya kara unsurlarının yerleştirileceği dile getirilmişti.

Türkiye'nin “payına düşenin” ise ilk aşamada AN/TPY-2 türü radar sistemi olduğu ifade ediliyor. Kısa süre içerisinde füze kalkanının da “uygun” bir noktaya yerleştirileceği belirtiliyor.

Başta AKP hükümeti olmak üzere, partilerinden ordusuna tüm düzen güçleri bu projeye onay vererek emperyalistlere ve siyonist İsrail devletine göbekten bağlı olduklarını bir kez daha göstermiş oldular.

Öte yandan, Brüksel'deki zirve öncesi NATO Genel Sekreteri Anders Fogh Rasmussen ile Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül'ün gerçekleştirdiği görüşmede, NATO'nun “küçülme stratejisi” çerçevesinde kapatmak istediği İzmir'deki Hava Unsur Karargâhı'nın durumunun da ele alındığı ifade ediliyor. Toplantıdan yansıyan bilgilere göre, NATO'nun söz konusu stratejisi çerçevesinde İzmir'deki Hava Unsur Karargâhı'nın kapatılması öngörülmüyor. Türk sermaye devleti ise buranın kara üssü olarak kalmasını istiyor.

Anti-emperyalist mücadele büyütülmelidir!

Emperyalistler ve işbirlikçileri Brüksel'de emekçi halkların isyanını bastırmak ve egemenliklerini korumak için saldırı planlarını netleştirip, hamlerini hazırlıyorlar. Bunun için bir yandan emperyalist saldırı ve kölelik planlarını “uluslararası toplum duyarlılığı” yalanlarıyla maskeleyemeye çalışıyorlar. Diğer yandansa başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünya işçi ve emekçilerine açıktan gözdağı veriyorlar.

Ancak “demokrasi” ve “özgürlük” masalı okuyan emperyalist şeflerin ve onların sadık işbirlikçilerinin, bugüne dek dünyanın dört bir yanında gerçekleştirdiği yıkım ve katliamları emekçi halkların hafızalarında tazelediğini koruyor. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin yeni saldırı planlarını ve sefil oyunlarını bozma görevi, işçi ve emekçiler ile devrimci ve ilerici güçlerin omuzlarında duruyor.

Emperyalist-kapitalist sistemin savaş aygıtı NATO'nun emperyalist şefleri ve işbirlikçileri, 10-11 Mart günlerinde Brüksel'de toplandı. “NATO Savunma Bakanları Gayri Resmi Toplantısı” adını verdikleri toplantıda, emekçi halkları yakından ilgilendiren birçok konuyla ilgili stratejiler gözden geçirilip yeni sadırı hamleleri planlandı.

Türk sermaye devletini, Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül'ün temsil ettiği toplantının iki temel gündemi vardı: “Libya'ya NATO müdahalesi” ve “füze savunma kalkanı projesi”.

Ana gündemleri halk isyanlarını bastırmak

Yapılacağı aylar önce açıklanan bu toplantının ana gündemi normal şartlarda füze kalkanı projesiydi. Fakat son süreçte gerçekleşen emekçi halk isyanları, emperyalistlerin Ortadoğu'ya yönelik stratejisinde gedikler açınca gündem farklılaşmış oldu. Çünkü bu koşullarda füze kalkanı projesi de bir bakıma yara aldı. Örneğin bu projeye İran hareketsiz bırakılmaya çalışılırken, İran savaş gemileri Akdeniz sularına açıldı.

Bu nedenle, NATO Genel Sekreteri Anders Fogh Rasmussen, geçtiğimiz haftalarda üye ülkelerin daimi temsilcileriyle olağanüstü toplantı yaparak Brüksel'deki zirvede “Libya ve Ortadoğu” gündeminin ele alınmasını önermişti. Böylelikle NATO, halkların isyanını kontrol altına almayı öncelikli gündem olarak seçti.

Şu durumda toplantıda da ABD ve İngiltere'nin başını çektiği emperyalistler, Libya'ya yönelik olası NATO işgaline dönük ayrıntılarını ele aldılar.

Toplantının ilk günü sonrasında da Libya'ya yönelik, “Akdeniz hava sahasının gözlemlenmesinin 24 saate çıkarılması” kararı alınmış oldu.

NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik'ten eylem

NATO'nun emperyalist şeflerinin ve işbirlikçilerinin, 10-11 Mart günlerinde Brüksel'de toplanması vesilesiyle **NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik** çatısı altında biraraya gelen ilerici ve devrimci kurumlar, 11 Mart akşamı bir eylem gerçekleştirdiler.

Galatasaray Lisesi'nde bir araya gelen birlik bileşenleri “NATO ve füze kalkanına hayır! Emperyalizme ve siyonizme kalkan olmayacağız!” pankartı ile Taksim Meydanı'na yürüdüler. Taksim Tramvay Durağı'na gelindiğinde birlik adına basın açıklaması okundu. Açıklamada füze kalkanının bir saldırı projesi olduğu hatırlatılarak TC'nin emperyalist-siyonist güçlere “kalkan” olacağı belirtildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Açıklamada, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin bu toplantıda Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki halk ayaklanmalarının kendileri için yarattığı tehlikeyi değerlendirdikleri vurgulandı. Libya'ya dönük NATO işgalinin konuşulduğu belirtildi. Bunun Libya halkının katledilmesi

Açıklamada ayrıca 8 Şubat günü “NATO'ya ve füze kalkanı projesine hayır!”, “NATO'dan çıkılsın, üsler kapatılsın!”, “Tüm emperyalist anlaşmalar iptal edilsin!” talepleriyle başlayan imza kampanyasının sona erdiği de duyuruldu. Çalışmaların farklı araçlarla sürdürüleceği belirtildi.

Açıklama birleşik mücadele çağrısıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yer sallanıyor, kapitalizm öldürüyor!

Japonya'daki deprem modern dünyanın gördüğü en büyük depremlerden biri olarak tarihe geçti. Japonya depreme oldukça hazırlıklı olsa da doğanın öfkesi bu kez okyanustan yükseldi. Japonya'nın kıyı şeritlerini tsunamiler yuttu. Çok büyük bir yıkım ortaya çıkarken dünyanın en büyük nükleer santrallerinden biri olan Fukushima Nükleer Santrali'nde yaşanan patlamalar ve sızıntı nükleer enerjinin güvenilirliğini bir kez daha tartışmaya açtı.

Japonya gibi nükleer santral yapımında dünyanın en gelişmiş teknolojilerini kullanan ve her an depreme hazır olan bir ülkede, deprem sonrası Fukushima Santrali'nde meydana gelen patlama tüm dünyanın gözünü korkuttu. Santralde radyoaktif sızıntı başlarken, atom bombalarından sonra ülkede yaşanan en büyük nükleer facia şimdiden şehirlerin boşaltılmasına yol açtı bile. Böylece insanlık bir kez daha kapitalizmin enerji açlığına kurban edildi.

Alman Der Spiegel Dergisi atom çağının bittiğini ilan ederken, Avrupa'da nükleer santrallere karşı eylemler başladı. Almanya'nın Stuttgart kentinde hükümetin nükleer enerjiden vazgeçmesini ve santrallerin kapatılmasını talep eden 50 bin kişi nükleer santral etrafında 45 kilometrelik insan zinciri oluşturdu. Fransa'da da benzer eylemlerin hazırlıkları başladı.

Hal böyleyken nükleer santral sahipleri kulübünün kapısından içeri yeni girmeye başlayan ve deprem kuşağında olan Türkiye'de de bu tartışmalar yapılmaya başlandı. Konu üzerine konuşan birçok kişi nükleer enerjiye karşı somut verileri ortaya koyarken geriye kalanlar ise santraller için seçilen yerlerin fay hattına yakın olduğundan bahsediyor. Uzmanlar, Akdeniz'de bulunan ve Afrika kıtasının Anadolu'nun altına girdiği bir dalma batma zonu olan Doğu Akdeniz fayının, diğer adıyla "Helenik Kıbrıs fayı"nın, Mersin Akkuyu'ya yapılması planlanan nükleer santral için tehdit olduğunu belirtirken, bölgede İsrail'e kadar uzanan Ölü Deniz fayı ile Ecemiş fayının da büyük deprem üretecek faylar olduğunu belirtiyorlar. Elektrik Mühendisleri Odası ve Jeoloji Mühendisleri Odası Akkuyu'da kurulmak istenen santralin Ecemiş Fay Hattının 25-30 km. mesafesinde olduğunun altını çizerek santralin yeri ile ilgili bilimsel olarak ciddi kaygılara sahip olduklarını belirtiyorlar.

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı'na bağlı Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nce yakın bir zamanda hazırlanan raporda da Helenik-Kıbrıs fayının İskenderun Körfezi ile Zafer Burnu arasında kalan bölümünün bir süredir suskun olduğu belirtilerek şunlar söylenmişti: *"Burada uzun zamandır büyük yıkıcı depreme maruz kalınmaması ve günümüzde sayısal olarak sismik artışlar göstermesi, Helenik-Kıbrıs yayının Antalya Körfezi ile İskenderun Körfezi arasında yer alan bölümü boyunca yüksek deprem oluşturma potansiyeline sahip olduğuna işaret etmektedir."* (kaynak:Milliyet)

Tüm bunlara karşın gözünü karartan sermaye için bunların en ufak bir önemi bulunmuyor. Enerji Bakanı Taner Yıldız, Japonya'da meydana gelen depremler birlikte başlayan tartışmalar dâhil olmak üzere, yaşananların Türkiye'nin santral yapımıyla ilgili kararlılığını etkilemeyeceğini söyledi. Akkuyu'da Rus şirketleri ile birlikte güvenliğin ön planda tutulduğu bir sistem kurulması için karar verildiğini belirten Taner Yıldız, Mersin ve Sinop'a yapılacak santrallerin 3. nesil olacağını söyledi.

Taner Yıldız'ın yardımına *"Japonlar yapıyorsa biz daha iyisini yaparız. Buna herkes inansın"* diyen Bayındırlık ve İskân Bakanı Mustafa Demir koştı. 25. GAP Yüksek Kurulu toplantısı için Şanlıurfa'ya giden Mustafa Demir daha sonra, **Mimarlar Odası il Temsilciliği'nin** davetlisi olarak katıldığı toplantıda depreme meydan okuyarak, depreme dayanıklı binalar yapacaklarını söyledi. Egemenlerin bu söylemlerinin karşısında yazar Özgür Gürbüz, "1. nesil, 3. nesil karşılaştırmasıyla kafaların karıştırılmak istendiğini, 3. nesil santrallerin güvenliliğine dair bir kanıt olmadığını" belirterek, *"3. nesil santral demek, 1950-60'lı yıllarda yapılan dizaynın, teknik donanım ve güvenlik açısından daha iyileştirilmiş olmasıdır. Ama bu depremden etkilenmeme riskinin ortadan kalktığını göstermez. (Taner) Yıldız, daha düne kadar Japonya'yı bize örnek gösteriyordu. Depremden sonra, oradaki santraller 1. nesil oluverdi."* açıklamasını yaptı. (kaynak: bianet, Nükleer hala tehlikeli, en son nesil de olsa!, 14 Mart 2011) Böylece egemenler tarafından verilen demeçlerin hiçbir koşulda ayaklarının yere basmadığını anlatmış oldu.

Kısa yoldan söyleyelim, bir nükleer tepkime
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

başladığı an artık milyonlarca yıl durdurulamaz, Japonya'da yaşanan felakette de reaktörlerin erimesini tüm dünya eli kolu bağlı şekilde izliyor. Çernobil'deki kazanın ardından da patlama gerçekleşen reaktör milyonlarca ton beton ve kurşun altına gömülmüş ve bu dev lahit sürekli olarak bakım görmektedir. Özetle 1, 3 veya 5 kaçıncı nesil olursa olsun nükleer enerjide güvenlik en önemli sorundur ve mesele tek başına santrali kaybetmek veya orta büyüklükte bir patlama yaşamak değil birkaç milyon yıl boyunca sürecek bir felaketi başlatmaktır.

Hükümetin konuyla ilgili teknik düşüncelerini de almış olan Türkiye için sorunun vahameti daha da açık olarak gözükmemektedir. Görünen resim, işin "Allah'a", rantın "gereken yerlere" çoktan havale edildiğini, durdurmazsak artık bundan da dönüşün olmayacağını açıkça ortaya koymaktadır. Yarım yüzyıldan uzun bir süredir, elindeki tüm teknolojik birikimi ve geliştirme olanaklarını da seferber ederek depreme hazırlık yapan bir ülkeyi bir anda silen zihniyete daha su basmayan bir yol, sele dayanabilen basit bir istinat duvarı, çalışması gerektiği zaman çalışan bir alt yapı sistemi, çökmeyen bir otoyol, eğimi doğru verilmiş virajlar, verimli bir tren yolu (ve daha nicelerini) yapmayı başaramadığını hatırlatmak isteriz. Bu kadar çığ konuşmaları yapabilmek için yüzüzlükte alınan yolun da dikkat çekici olduğunu belirtmek gerekiyor.

Yeryüzünde engellenebilir bir doğal afet yoktur! Hiçbir güç doğal afetleri bırakın engellemeyi çoğu zaman geleceğini bile tahmin edemez, insanoğlu için sorun afetin en az zarar vermesini sağlamaktır. Oysa Türkiye için her afetin verebileceği en büyük zararları verdiğini biz çok iyi biliyoruz. Her yağmurun sel, her karın işkence, her depremin de toplu bir katliama dönüştüğü bir ülkede yaşatılıyor.

Açıktır ki böyle bir algının elinde nükleer enerji saatli bir bombadır. Bunun güvenliğini tam olarak sağlamanın imkânsızlığı da artık bilinen bir gerçekken "yaptım olacak" anlayışı ile oldu bittiye getirilen hiçbir bilimsel gerçeği kabul etmeyen anlayış faciaya kapı aralamaktadır. Kapitalizm doğaya karşı verdiği savaşı çoktan kaybetmiştir. İnsanlık bu virajda bir seçim yapmak zorunluluğu ile karşı karşıyadır. Saflar çoktan netleşmiş durumdadır, yapılacak seçim ve gidilecek yol insanlığın yarınını belirleyecektir.

Güvenilir bir gelecek sosyalizmle mümkündür!

“Nükleer enerjiyle ilgili anlaşılabilir hassasiyetlerine ve teknolojide dünya lideri olmalarına rağmen Japonlar bile felaketten etkilenmeyecek reaktörler yapamıyorsa kim yapabilir ki?” (Times)

Japonya’da yaşanan dogal felaket, kapitalist sisteme yönelik güvensizliği ve nükleer santrallerinin sorgulanması çerçevesinde de olsa, sistemin sorgulanmasını yeniden gündeme taşıdı. Basında ve görsel medyada yer verilen haber ve yorumlarda, yaşanan doğal felaketin yol açtığı sonuçlardan çok, esas olarak insan yaşamının hiçe sayılarak, yüzde yüz kar hırsıyla devreye sokulan ve düne kadar en güvenilir ve temiz enerji olarak lanse edilen nükleer santrallerinin, ne zaman patlayacağı ve katliama yol açacağı yazılıp, tartışılıyor.

Nükleer santrallerinin, her an için, böylesi felaketlere yol açma tehlikesini kendi içerisinde taşıdığı, öteden beri değişik bilim adamları tarafından yazılmakta ve söylenmekteydi. Ne var ki, amacı yüzde yüz kar olan burjuvazi tarafından bu gerçek hep yadsındı. Fukuşima nükleer santralinden başkent Tokyo’ya doğru ilerleyen radyasyon bulutları, burjuvazinin bu yalanlarını bir anda yerle bir etti. Yaşanması muhtemel Fukuşima benzeri yeni facialar, burjuva dünyanın yalanlarını gözler önüne sermeye devam edecektir.

Bilgi dünyasında yaşamamıza karşın, bilgi tekeline de elinde tutan burjuvazi, en bayağı yalanları bile, sahip olduğu imkanlarla “gerçek” diye pazarlayabilmekte ve bilinç kırılmalarına yol açabilmektedir. Yaygın ve güçlü bir devrimci işçi-emekçi hareketinin olmayışı, burjuvazinin bu gerici çabalarının etki alanlarını genişletmesine imkan sunmaktadır.

“Önce hareket vardı”

Henüz yeterli ölçülerde olmasa da, bugünkü nükleer santral karşıtı eylemler, enerji ve tüketim politikası bağlamında da olsa, kapitalist sistemi sorgulamanın vesilesi oluyor. Sokağa çıkan eylemciler, tam bir bilinç açıklığından yoksun olsalar da, kapitalist sistemin kendilerine tam teşekküllü bir felaket eşliğinde geleceksizlik sunduğunu, hem de yaşamın bizzat kendisinden öğreniyorlar. Ortaklaşa olarak eylemlerde, oldukça yoğun biçimde atılan, “yalanları-yalancıları paketleyin” sloganları da, bu bilinç durumunun ifadesidir. Eylemciler, eylemlerin eğitiminden geçerek, adeta geleceklerine sahip çıkmanın provasını yapıyorlar.

Bu arada, yapılan konuşmalarda, Mısır ve Tunuslu emekçilerin direnişine göndermelerde bulunarak, çözümün isyandan geçtiğinin altını çiziyorlar. Yeri gelmişken söyleyelim, ülkemizde sol adına bir kısım akıllı-evveller, “devrimdi-değildi” diyerek, skolastik fikir jimnastiği yapadursunlar, bölge halklarının devrimci başkaldırısı nükleer felaket protestocularının en büyük moral kaynağı olma niteliğini korumaya devam etmektedir.

Burjuva devletlerin korkusu

Daha düne kadar, “Bizim santrallerimiz güvencelidir” diye açıklamalar yapan Almanya’nın burjuva hükümeti, yükselen eylemler karşısında geri adım atmak zorunda kaldı. Öfke yüklü protestocuları yatıştırmak üzere, nükleer santralleri geçici olarak

kapattığını ve bakıma alacağını açıkladı. Nedir ki, eylemciler bu her an patlamaya hazır santrallerin kökten kapatılmasını istiyorlar. Bu talepleri karşılanana kadar eylemlere devam edeceklerini belirtiyorlar.

Nükleer santrallerin kapatılması istemi çerçevesinde bir araya gelen bu güçler, ne yazık ki radikal politikalar geliştirme konusunda ortaklaşmıyorlar. Bu hareketin en zayıf yanını oluşturuyor. Nükleer tehlike karşıtı sokak gösterilerinin inisiyatifler tarafından örgütlenip yaygınlaştırılıyor olması ise, bu hareketin en dinamik yanıdır. Öte yandan, bu eylemlerin, her yıl geleneksel olarak yapılmakta olan “Ostern yürüyüşleri”ne taşınmaya çalışılması, bu hareketin bir başka üstün ve dinamik yanını ortaya koymaktadır. Daha da önemlisi, enerji politikalarına itirazla başlayan bu eylemler, emperyalist devletin silahlanma, emperyalist işgal ve savaş politikalarına karşı güçlü bir hareketin ön hazırlıkları olarak gözükmektedir.

Öte yandan, giderek yaygın biçimde kapitalist sistemin üretim-tüketim politikaları sorgulanmakta, burjuvazinin emekçi yığınlar üzerindeki hegemonyası yavaş yavaş zayıflamaktadır. Kapitalizm, günümüz

sokak gösterilerinin, genel grev ve direnişlerin açık hedefi haline gelmiştir. Bunun kendisi, hayli uzun süren gerici dönemnin kapanışını ve yeni bir dönemin başlangıcını müjdelemektedir. Bizim için umut, burjuvazi için korku sokak hareketlerinin bu dinamiklerinde saklıdır.

Son söz yerine...

Bir kez daha, kapitalizm geleceksizlik demektir. Her şey bir yana, tek başına Japonya’da peş peşe yaşanan deprem ve tsunami faciası dahi, kapitalizmin tam bir geleceksizlik olduğunun somut bir kanıtıdır. Esasen kapitalizm bugüne kadar insanlık için sadece kötülük ve felaket üretmiştir. Kapitalizm felaket ve kötülük üretmeye bundan sonra da devam edecektir. Bu ve benzeri başka felaketlerin şahsında, kapitalist sistemin insanlığa güvenilir bir gelecek vaatetmediği, güvenilir bir geleceğin ancak ve ancak sosyalizmle mümkün olduğu giderek daha çok anlaşılacaktır.

Enternasyonal-İnfo

Burjuva basının sistemin iflasına dair itirafları

14 Mart tarihli Avrupa basınından yapılacak küçük bir gezinti, kapitalist sistemin enerji politikalarının iflası konusundaki itiraflarını belgeleyecektir.

Örneğin, **Times**’ın başyazısında, “Nükleer enerjiyle ilgili anlaşılabilir hassasiyetlerine ve teknolojide dünya lideri olmalarına rağmen Japonlar bile felaketten etkilenmeyecek reaktörler yapamıyorsa, kim yapabilir ki?” diye sorarak, burjuva sisteme güvenilmezliği, teknolojik üstünlüğe karşın, doğayla uyumlu bir yaşamı varetme yeteneğini yitirdiğini dile getiriyor. Kapitalist sistemin artık zamanını doldurduğunun açık bir itirafı değilse nedir bu?

Fransız gazetesi, **La Charente Libre** ise, nükleer enerjinin olağanüstü güvenilir olduğu yönündeki tartışmayı yeniden gündeme getirdi: “Daha kısa bir süre önce Amerikan Başkanı Barack Obama, nükleer enerjiyi ‘temiz enerji’ olarak nitelemiş; keza Fransa da nükleer enerjinin bir yeniden doğuş yaşadığından dem vurmuş ve dünyanın dört bir köşesine bu enerji türünü ihraç etmeye hazır olduğunu ilan etmişti. Ama Japonya’daki olaylar da gösteriyor ki, sıfır risk diye bir şey olamaz; ne nükleer enerjide, ne de başka bir alanda...”

Münchener Merkur gazetesi, Uzak Doğu’daki dramatik gelişmelerden sonra hiçbir şey olmamış gibi davranılamayacağını Başbakan Angela Merkel’in de anladığını, bu yüzden Almanya’daki nükleer santrallerin güvenliğinin yeniden denetleneceğini ilan ettiğini belirtiyor ve yorumunu şöyle tamamlıyor: “Almanya’nın tek başına nükleer enerjiden vazgeçmesi belki vatandaşların yüreğine bir ölçüde su serper; ancak sorunun özüne çözüm getirmez. Bu konuya hem de Avrupa çatısı altında etkin bir çözüm bulmak gerekmektedir.” Öyle ya, esas olan tekellerin rekabeti ve kazanmasıdır. Rekabet yeteneği yitirilmemelidir, yoksa kapitalizm kapitalizm olmaktan çıkar!

Stuttgarter Zeitung, Fukuşima nükleer santralinde kontrolün elden çıkmasının, milyonluk başkent Tokyo’ya doğru ilerleyen bir radyasyon bulutu Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

görüntüsünü gözler önüne getirdiğine dikkat çekerek, şu yorumu yapıyor: “Bu senaryo, olağanüstü bir durumda toplumun ne kadar korumadan yoksun olduğunu da gösteriyor.”

Frankfurter Allgemeine Zeitung yorumunda, “çok sayıda bina depremden hasar almadan çıkmış gibi görünmesine rağmen, dev dalgaların yol açtığı tahribat karşısındaki çaresizlik tablosu da o ölçüde büyük” diyor ve ekliyor: “Bu durum karşısında güvenilir bir biçimde korunmanın imkanı olmadığı belli oluyor. Aynı şey olası nükleer kazaların sonuçları için de geçerli. Japonya’daki bu tesislerde Pazar gününden bu yana neler olup bittiği, bundan sonra nelerin olabileceği tam olarak açıklığa kavuşmuş değil. Ama şu anda Japon hükümetinin enformasyon politikalarına eleştiri yöneltmenin yeri ve sırası değil. Yapılan bazı açıklamalarda temkinli olduğu farkediliyor gerçi ama, bir hükümetin olası senaryolar üzerine spekülasyon yapmama hakkı olduğunu da teslim etmek gerek.”

Borsacıların değişmez gazetesi **Frankfurter Allgemeine Zeitung** ise, Japonya’nın burjuva yöneticilerinin, gerçekleri kendi halkından gizlemesini “Pazar gününden bu yana neler olup bittiği, bundan sonra neler olabileceği tam olarak açıklığa kavuşmuş değil. Ama şu anda Japon hükümetinin enformasyon politikalarına eleştiri yöneltmenin yeri ve sırası değil”, diyerek mazur göstermeye çalışıyor.

Liberal Alman gazetesi **Die Tageszeitung**’un yorumu ise evlere şenlik: “Şimdi Fukuşima’nın verdiği önemli sinyal şu: öyle durumlar ortaya çıkabilir ki, orada üç kat güvenlik sistemi bile bir sonuç vermez. O zaman da geri kalan rizikonun sonuçlarına tamamen katlanılmak zorunda kalınır.” Yani kırk katır mı, kırk satır mı? Şaşılacak bir yan yok, bir başka çözümün var olduğu gerçeğini itiraf etmek liberallere zor geliyor.

Burjuvazi hangi yalanlara başvurursa vursun kapitalizmde “temiz enerji” diye bir şey yoktur. Gerçek tam olarak budur.

Enternasyonal-İnfo

Almanya'da kitlesel nükleer santral protestoları

Kapitalist-emperyalist dünyanın bir başka en gelişkin ülkelerinden olan ve teknolojik üstünlüğü ile övünen Almanya'da, Japonya'da meydana gelen doğal felaket artçı depremlerle devam ediyor. Düne kadar nükleer santralleri, teknik üstünlükleri ve güvenilirliklerini ileri sürerek savunan hükümet, yükselen kitlesel protestolar karşısında geri adım atmak zorunda kaldı. Nükleer santrallerini geçici olarak kapatma kararı almak zorunda bırakıldı.

12 Mart günü Stuttgart'ta 60 bin insanın insan zinciri oluşturarak başlattığı eylemler, elde edilen kısmi tavizlere karşın 14 Mart Pazartesi günü binlerin katıldığı eylemlerle devam etti. Pazartesi günü ülke genelinde 370 ayrı merkezde aynı saatte ortak talepler etrafında eylemler yapıldı.

Stuttgart'ta insan zinciri

Geçtiğimiz yıl ülkedeki 17 nükleer santralin fazladan 12 yıl faaliyet göstermesine karar veren hükümete yönelik tepkiler **12 Mart** Cumartesi günü kitlesel bir mitingle gösterildi.

Sabahın erken saatlerinde Neckarwesthe üzerinde Bietigheim, Lüdüwgsburg ve Kornwestheim'den Stuttgart'a kadar 45 km uzunluğunda insan zinciri oluşturuldu. Yürüyüşe 60 bini aşkın kişi katıldı. "Nükleer santraller derhal kapatılsın! Hemen şimdi!" sloganları yürüyüş boyunca sıkça atıldı.

Schlossplatz Meydanı'na ulaşılmasıyla burada bilgilendirme masaları açıldı. Miting alanının dolmasıyla nükleer felaketlerde ölenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu.

Ardından yapılan konuşmalarda özellikle dünden bugüne insanları toplu katliamlarla imha edenin atom bombaları olduğu söylendi. 1945'te ABD tarafından Hiroşima ve Nagazaki'ye atom bombası atılması ve binlerce insanın yaşamını yitirmesinin de hatırlatıldığı konuşmalarda Çernobil nükleer santralinin patlamasının yarattığı yıkıcı etkilere değinildi.

Sahneden ayrıca, Nazım Hikmet'in Hiroşima üzerine yazdığı şiirin Almancası da okundu. Bu sırada "Yaşasın enternasyonalizm!" sloganı hep bir ağızdan atıldı. Miting akşam saatlerine kadar sürdü.

14 Mart günü ise Stuttgart'ta yapılan eylemde coşku, kararlılık ve yaratıcılık hakimdi. İnisiyatif geleneğinin yaygın olduğu ülkede, eylemciler yaratıcı parola ve görsel zenginliklerle eylemlere damgalarını vurdular.

Yapılan konuşmalarda genel olarak burjuva politikacıların yalanları sergilenerek, ileri sürülen "güvenilirlik" vaatleri teşhir edildi. MLPD üyesi bir devrimci yaptığı konuşmada, kapitalizmde insan hayatı ile sermayenin karşı karşıya geldiğini söyleyerek birinden birinin tercih edilmemesinin zorunlu olduğunu ve son doğal felaketin de bir kez daha bu durumu güncelleştirdiğini söyledi.

Miting, S-21'e karşı yapılan eylemle, merkez istasyon önünde birleşti. Miting, şehir merkezinde yapılan yürüyüş ve Hükümet partisi CDU'nun il binasının önünde gerçekleştirilen protestolarla devam etti.

Bochum

Bochum'da gerçekleştirilen protesto eylemi Rathaus-Belediye binasının önünde başlatıldı. Gösteriye binin üzerinde kişi katıldı. Esas olarak

12 Mart 2011 / Stuttgart

MLPD'nin organize ettiği ve ilerici çevrelerin de destek sunduğu protesto gösterisinde, Japonya'daki felakete değinildi ve sistem suçlandı. Ardından katılımcı kurumlar tarafından felakete ilişkin tepkilerin dile getirildiği konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda Alman devleti ve hükümetinin nükleer enerji politikaları eleştirilerek, bunun işçiler, emekçiler ve insanlık için taşıdığı tehlide de değinildi.

Gösteride, BİR-KAR adına da bir konuşma yapıldı. Konuşmada karşı karşıya olunanın insanlığın ve doğanın geleceğini tehdit eden büyük bir felaket olduğu ifade edildi. Bu felaketlerin doymak nedir bilmez tekellerin aşırı kar hırsı yüzünden yaşandığı, hiç bir kapitalist devletin ve hükümetin doğruyu söylemediği dile getirildi. Konuşma, çözümün sosyalizmde olduğu vurgusuyla son buldu. Konuşma çok belirgin bir ilgi ile dinlendi.

Kapitalizmin yargılandığı protesto gösterisi, atom/enerji santrallerinin insanlığa yaşattığı acılara ve yıkımlara karşı mücadele çağrısı ile bitirildi.

Bielefeld

Bielefeld'de 16 Mart günü yapılan eylem saygı duruşuyla başladı. Sonrasında Uluslararası Nükleer Savaşa Karşı Doktorlar Derneği (IPPNW) Başkanı Dr. Angelika Claußen bir konuşma yaptı. Claußen bütün Alman nükleer santrallerin kapatılması gerektiğini söyledi. Nükleer gücün kontrol edilemez olduğunu belirterek "Bizim nükleer santrallerimiz güvenlidir" sözlerinin büyük bir yalan olduğunu vurguladı. "Japonya'daki insanlarda nükleer santrallerin dünyanın en güvenli santralleri olduğunu söylemişlerdi" diyerek sözlerine devam eden Claußen'ın ardından Gazeteci Theo Knepper bir konuşma yaptı.

Yeşiller, Sol Parti ve die Bürgernähe, Bund ve Doğa Seven Gençler Derneği tarafından örgütlenen eylem sona erdikten sonra eyleme katılan 500 kişi Schildescher Straße'de bulunan Stadtwerke merkezine yürüdüler. Burada da bir protesto eylemi gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / Stuttgart – Bochum – Bielefeld
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Dünyadan...

Bulgaristan

Demiryolu işçileri hükümetin, kamu işletmesi olan iki demiryolunda yeniden yapılanmaya gitme planlarına karşı bir saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Bu planlar Dünya Bankası'nın kriz paketi çerçevesinde hükümete dikte edilmişti. Buna göre demiryollarında 28 bin işyerinden 7 bininin tasfiye edilmesi planlanıyor. Grev nedeniyle trenlerin yüzde 90'ı çalışmadı. Demiryolu işçileri süresiz greve gideceklerini duyurmuşlardı. Hükümet perşembeyi cumaya bağlayan gece demiryolu çalışanları ile bir anlaşma imzaladı.

İtalya

11 Mart günü kamu çalışanlarının katıldığı bir grev gerçekleşti. Grev işsizliğe, kötü çalışma şartlarına ve özelleştirme dalgasına karşı yapıldı. Grevden en çok da büyük kentlerdeki kamu ulaşımı etkilendi. Kamu çalışanları ayrıca demiryollarında ortak iş anlaşması ve asgari ücretin yükseltilmesini de talep ediyorlar. Roma'da düzenlenen gösteriye kitlesel bir katılım sağlandı.

Amerika

Indiana eyaletindeki Indianapolis kentinde 10 bin emekçi hükümeti ve çıkarmaya çalıştığı taslağı protesto etti. Hükümet sendikal hakları kısıtlamak için bir yasa tasarısı hazırlamıştı. Yasa ile Wisconsin eyaletinde olduğu gibi kamu çalışanları için kolektif toplu sözleşme hakkı kaldırılıyor. Yürüyüşe farklı işkollarından sendikalı işçiler de katıldı.

Doğu Almanya'da uyarı grevi

Almanya'nın doğu eyaletlerinde 30 bin kamu çalışanı 8 Mart günü uyarı grevine gitti. Kamu emekçileri 50 Euro ücret artışının yanında maaşlarına yüzde 3 zam istiyorlar. Bazı sektörlerde grev tüm gün sürdü. Dresden'de 17 bin kişi Maliye Bakanlığı'nın önünde miting yaparak bakanı protesto etti. Potsdam'da ise 12 bin öğretmen yürürken Schwerin'deki yürüyüşe 4.500 kişi katıldı.

Almanya'da makinistler grevde

Alman Makinistler Sendikası (GDL) öncülüğünde başlayan grevler 9-10 Mart günlerinde hayatı önemli ölçüde etkiledi. 10 Mart günü ulaşım ve taşımacılıkta aynı zamanda yapılan ve nispeten 6 saat gibi uzun bir zamana yayılan genel nitelikli grevler gerçekleşti. Frankfurt merkez istasyonunda biraraya gelen makinistler haklarını almakta kararlı olduklarını, yaratılan sıkıntılardan demiryolları tekelinin sorumlu olduğunu, kamuoyunu, haklı mücadelelerinde kendilerini anlayışla karşılamaya davet ettiklerini söylediler. Eylem boyunca onlarca emekçi grevcilere çeşitli biçimlerde desteklerini sunarak dayanışmada bulundular.

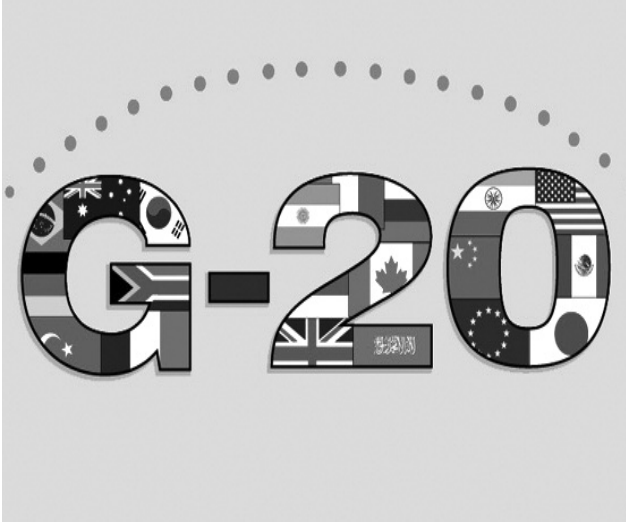
Frankfurt'tan bir demiryolu çalışanı

Madende patlama

Çin'in Liupanshui kentindeki madende 11 Mart gecesi meydana gelen patlama sonucu 19 işçi yaşamını yitirirken 15 madenci ise kurtarıldı. Çin'de maden kazaları nedeniyle geçen sene resmi rakamlara göre 2 bin 500, gayri resmi rakamlara göre de 7 bin kişi iş cinayetine kurban gitti.

G-20 Konferansı yeni saldırılar için İstanbul'da toplanıyor...

Emperyalist haydutlara sokakları dar edelim!

Emperyalist güç odaklarının başını çektiği kapitalist ekonominin ana aktörü devletler, G-20 konferansı için kısa bir süre sonra İstanbul'da toplanacaklar. G-20 Dönem Başkanı Fransa ile Türkiye'nin eşbaşkanlığında düzenlenecek konferansa üye ülkelerin maliye ve hazine bakanlarının yanısıra hükümet ve devlet başkanları da katılacak.

ABD, Hindistan, Japonya, Brezilya, Rusya, Almanya, Arjantin, Fransa, Suudi Arabistan, Meksika, Güney Afrika, Birleşik Krallık, Güney Kore, İtalya, Çin, Kanada, Avustralya, Endonezya, Türkiye, AB'den oluşan G-20'nin İstanbul konferansının ana gündemlerinin "artan enerji ve gıda fiyatları" olacağı ifade edildi. Süregelen kapitalist krize çare aramak için son dönem toplantı periyotlarını sıklaştıran G-20 üyelerinin İstanbul'da yeni stratejilerini gözden geçirecekleri ve emekçilere dönük bir dizi saldırı hamlesini masaya yatıracakları biliniyor.

1998 yılında yaşanan Asya odaklı krizin ardından G-8'in genişletilmesi çerçevesinde gündeme gelen ve ilk resmi toplantısı Aralık 1999'da Almanya Berlin'de yapılan G-20, ancak 2008 yılındaki kapitalist krizle birlikte küresel ölçekte daha "işlevsel" ve belirleyici bir platform haline geldi. Bu süreçle birlikte, maliye ve hazine bakanlarının yıllık toplantıları dışında, devlet ve hükümet başkanlarının da katılımıyla G-20 zirveleri düzenlenmeye başlandı. Bu içerikteki ilk G-20 zirvesi ise Kasım 2008'de Washington'da gerçekleşti.

Kapitalizmin son büyük krizi, bir yandan emperyalistler arası hegemonya mücadelesinin daha da keskinleşmesine yol açarken diğer yandan da güç dengelerinin yeniden tanımlanması ihtiyacını öne çıkarttı. Emperyalist-kapitalist sistem içerisinde merkez olma konumunu kaybetmese de, bu sürecin ardından ABD'nin diğer emperyalist güç odaklarıyla daha dengeli ilişkiler kurmak zorunda kalması, Hindistan ve Çin gibi aktörlerin rolünün arttığı "daha geniş ölçekli bir uluslararası platform" ortaya çıkarttı. Kararların uygulanabilirliğini arttırma ihtiyacı ise, "bölgesel güç" konumundaki ülkelerin sürecin içerisinde aktifleştirilmesinin asıl nedenini oluşturdu.

Dünya ölçeğinde gayri safi hasılanın yüzde 90'ını, dünya ticaretinin yüzde 80'ini ve dünya nüfusunun üçte ikisini oluşturan G-20 ülkeleri her ne kadar, "krize karşı işbirliği halinde çözüm üretmek" iddiasıyla zirveler düzenlese de, sistemin temel aktörleri olan emperyalist

güçler arasındaki "açı farkları" son dönem görüşmelerin öne çıkan ortak paydasını oluşturdu. Esasen emperyalist güçler de kapitalizmin krizine çözüm bulamayacaklarını bilmekteler. Burada aslolan, krize çözümden öte krizi çıkarlara uygun biçimde yönetebilmektir. G-20'nin "krize çözüm" toplantıları bir yandan krizin varlık nedeni olan kapitalist ekonomi kutsanarak sonlandırılmakta, diğer yandan ise -AB "kemer sıkımlarına" yönelik ABD tepkisinde olduğu gibi- emperyalist merkezlerin farklılaşan çıkarlarının yansıması olan "ayrılıklara" konu olmaktadır.

2008 Kasımı'ndaki Washington zirvesinden bu yana böylesi bir içeriğin daha çok öne çıktığı G-20 toplantıları, misyonunu ise sürdürmektedir.

Gerek dünya ölçeğinde kapitalist krizin derinleştiği gerekse bununla bağlı içinde emekçi halkların isyan ateşinin Ortadoğu ve Kuzey Afrika'dan harlandığı bir dönemde emperyalist şeflerin ve işbirlikçilerinin İstanbul'da gerçekleştireceği G-20 Zirvesi'nin önemi daha da artıyor.

Zira, İstanbul zirvesi öncesi 18 Şubat'ta Paris'te gerçekleşen G-20 Maliye Bakanları ve Merkez Bankası Başkanları toplantısından yansıyanlar, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin "tutuşan eteklerine" ilişkin fazlaca fikir verdi. "Sosyal patlama tehlikesine" dikkat çekerek, "gıda fiyatlarındaki ani yükselişleri ve dalgalanmayı durdurmak için emtia piyasasındaki spekülörlerin engellenmesi zorunluluğuna" vurgu yapan G-20 dönem başkanı Nicolas Sarkozy'nin sözleri, yaşanan paniği gözler önüne seren örneklerden biriydi.

Sonucu itibarıyla Ortadoğu'daki halk isyanlarıyla doğrudan bağlı olan gıda ve enerji artışlarına ilişkin IMF ve DB şeflerinin yaptığı açıklamalar ise G-20 liderlerini "tamamlayan" nitelikte idi. Paris görüşmesi öncesi G-20'ye "telkin" niteliğinde konuşan IMF Başkan Yardımcısı John Lipsky, "Gıda fiyatlarındaki dalgalanma nedeniyle büyük bir endişe hâkim" açıklamasında bulundu. Dünya Bankası Başkanı Robert Zoellick de "Fiyatlar tehlikeli seviyelerde. Mısır ve Tunus'taki protestolar da kışkırtıcı bir unsur oldu" ifadelerini kullanarak adeta aynı tabloyu özetledi.

Bu gelişmelerin bilincinde olan düzen cephesi ise G-20 İstanbul zirvesi için şimdiden "vazifesini" yerine getirmeye başladı. Özellikle burjuva medyada, "G-20 gelecek, milyar dolarlar cebe inecek" türünden başlıkları "Türkiye'ye bir müjde daha, G-20 İstanbul'da" naraları izliyor. Burjuva kalemşörler bir yandan "toplantıyla krize çözüm bulanacağı" aldatmacasını güçlendirmeye, diğer yandan ise "Türkiye'nin kendini dünyaya tanıtmaya fırsatlarından biri" şişirmesiyle zirveye dönük tepkileri örselemeye çalışıyorlar.

Ancak bizler çok iyi biliyoruz ki, bu toplantıda da dünya işçileri, emekçileri ve ezilen halkları yararına tek bir karar alınmayacak. Emperyalistler ve "bölge gücü" sıfatındaki işbirlikçi devletler kendi aralarında pazarlıklar yaparken, krizin faturası bir kez daha dünya işçi ve emekçilerine kesilmek istenecektir.

Kısa süre önce anti-emperyalist ve anti-kapitalist öfkelerini bileyerek IMF-DB haydutlarına İstanbul sokaklarını dar eden işçi ve emekçiler ile devrimci ve ilerici güçleri, şimdi ise G-20 şeflerinin sefil oyunlarını bozma görevi beklemektedir.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İngiltere'de protesto dalgası

İngiltere'de istikrar paketi adı altında devreye sokulan kemer sıkma politikalarına karşı 26 Mart'ta kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirilecek. Yürüyüşe yüzbinlerce kişinin katılması bekleniyor. Bu yürüyüşün 15 Şubat 2003'te 1 milyonun üzerinde insanın katıldığı savaşı karşıtı gösteriden sonra en kitlesel yürüyüş olması bekleniyor.

Son süreçte yaşanan protesto dalgası uluslararası medyada yankı bulurken, hükümetin kemer sıkma politikaları ve buna karşı gerçekleşen direnişlerle başlayan yeni süreç İngiltereyi baştan aşağı sarıyor. 10.11.2010 tarihinde 20 bine yakın öğrencinin harçların yükseltilmesine karşı gerçekleştikleri yürüyüş meşaleyi tutuşturdu. Son dönemlerde her şehir belediyesinin başlattığı bütçe tartışması açık yapılıyor ve bu alanlar protesto alanlarına dönüşüyor. Bu kapsamda bir çok gösteride de, 22 Şubat'ta Londra'nın Southwark bölgesinde olduğu gibi eylemciler ve polis arasında arbede yaşanabiliyor.

Her şehir belediyesi milyonlarca sterlin kısıtlamaya gidecek. Londra şehir belediyesi bütçede 20-50 milyon pound arası kısıtlamaya gideceğini açıklarken, Liverpool şehir belediyesi 119 Milyon pound kısıtlamaya gideceğini ve 2 bin kişinin işine son verileceğini açıkladı. Manchester'da da 2 bin kişinin işten çıkarılması gündemde. Kısıtlamalar nedeniyle toplam bir milyon işyerinin tasfiye edileceği söyleniyor.

26 Mart'ta gerçekleşecek kitlesel yürüyüş kararını sendikalar tabandan gelen basınç altında almak zorunda kaldı. Daha sonraki süreç için sendikaların herhangi bir mücadele planı yok. Eylemin handikabını da bu nokta oluşturuyor.

Ocak ayında birçok İngiliz sendikasının genel sekreterlerinin katıldığı bir toplantı sonrası TUC Genel Sekreteri Barber, "Hiç kimse genel grevden söz etmedi" diye demeyi vermişti. Oysa başta Kamu Çalışanları Sendikası PCS ve Transport İşçileri Sendikası RMT gibi solcu sendikalar ortak bir grev örgütlemeyi savunmuşlardı.

Dünya Kadın Konferansı sonuç bildirgesi yayınlandı

Venezuela'nın başkenti Caracas'ta 4-8 Mart tarihleri arasında düzenlenen Dünya Kadın Konferansı'nın sonuç bildirgesi yayınlandı.

*Eylem konusunda prensibimiz, kadınların kurtuluşu için ve emperyalizme karşı mücadele - Yani emperyalizmin neden olduğu kitlesel işsizliğe, açlığa, dünya çapında kadın ve erkek işçilerin sömürülmesine, doğal çevrenin tahribatına, biz halkların ve ulusların emperyalizme zorunlu bağımlılığına, sömürgeciliğe ve yeni sömürgeciliğe karşı savaştır.

*Gerekli olan tarihsel değişim; bir formalite, salt kişilerin değişimi değildir. Bu, krizin ve insanlığın çözmesi gereken ciddi sorunların gerçek kaynağı olan egemen kapitalist sistemin değişmesidir.

*Bizim istediğimiz başka, adil bir dünya, çok sayıda toplumsal harekete, mücadeleye, tecrübeye ve örgütlenmeye bağlıdır.

*Birçoğumuz daha iyi bir dünya hayali ve umudunun cevabı olan sosyalist bir alternatif için mücadele ediyoruz.

Bu konuda farklı düşünceler mevcut. Bizler kadınların çok yönlü mücadelesinde sürdürülecek perspektif konusunda bir tartışmayı gerekli görüyoruz: Cinsel sömürü, kadın ve çocuk ticareti, eşit ücret, insanca ve güvenli çalışma hakkı, sosyal haklar, siyasi katılım hakkı, doğanın korunması için ve ırkçılıkla yabancı düşmanlığına karşı mücadele vb.

*Bunun için küresel, militan kadın hareketi birlikte çalışmalı, birleşmeli, iletişim kurmalı, arkadaş olmalı, birbirlerinden öğrenmeli ve birlikte mücadele etmelidir. Bu 2011 yılında Caracas-Venezuela'da gerçekleşen ilk Dünya Kadın Konferansı'nın en önemli mesajıdır.

*Bu hareketin en önemli tabanını, tek tek ülkelerdeki militan kadın hareketleri, sömürülen ve ezilen kadınlar, ilerici, demokrat, entelektüel kadınlar, bilim kadınları, sanatçı ve genç kadınlar oluşturmaktadır.

*Biz, bölgesel, kıtasal, ulusal ve uluslararası kadın hareketinin gelişmesi ve güçlenmesi için daha fazla dünya kadın konferanslarının yapılmasını istiyoruz. Bu konferanslar farklı kıta ve bölgede 5 yılda bir düzenlenmeli.

*Bir yıl içinde hazırlık ve uygulama süresince elde ettiğimiz kazanımlarımızı, eksikliklerimizi tespit edebilmek için öncelikle Birinci Dünya Kadın Konferansı'nın farklı deneyimlerini değerlendireceğiz.

*Bu süre içinde ulusal, bölgesel, kıtasal toplantılar gerçekleştirecek ve bu toplantılar şimdiye kadarki inisiyatif komitesi tarafından hazırlanacak. Bu inisiyatif komitesi, bir yıl içinde dünya çapında bir komite oluşturulana kadar geçici olarak görevde kalacak.

*Kıtasal ya da bölgesel toplantılarda (Asya, Afrika, Ortadoğu, Avrupa, Latin Amerika, Kuzey Amerika) temsilciler belirlenecek. Bunlar her bölgeden / kıtadan iki asıl temsilcinin yanısıra iki yedek temsilciden oluşacak. Bu bileşim ikinci dünya kadın konferansının hazırlanmasında ihtiyaca göre genişletilebilir. Bundan sonraki dünya kadın konferansının yeri belli olduğunda bu bölgeden / kıtadan iki kadın, ayrıca dünya hazırlık komitesi içinde yer alacak.

*İkinci konferansın dünya hazırlık komitesinde yer alacak temsilcilerinin belirlenmesi militan kadın hareketini içeren ve güçlendiren demokratik bir sürecin sonucu olmalıdır.

*Dünya hazırlık komitesinin ikinci konferansı

koordine eden bir yapısı olmalı. Hiçbir kuruluş ya da yapıya bağlı olmamalı. Bu komite demokratik, eşit düzeyde, katılan ülkelerin ve örgütlerin özerkliğine saygılı olarak çalışmalı. Prensipilere ve temel belgelere dayanarak çalışmalı.

*Biz her ülkedeki militan kadın hareketini geliştirmek istiyoruz ve birlikte dünya çapında militan kadın mücadelesinin üç önemli mücadele gününe yoğunlaşmak istiyoruz. Bunun yanında mücadele biçimleri, dayanışma ve seferberlik biçimleri geliştireceğiz. Kadınlar tarafından genel kurul toplantılarında ve atölyelerde kabul edilen kararları yayacağız.

*Tüm dünyada kapitalizmin egemenliğine, ataerkil sisteme, emperyalizme karşı tüm insanlığın özgürlüğü, kendi hakları ve özgürlükleri için mücadele eden kadınların mücadelesini anma günü olan 8 Mart'ın tarihsel özünü yeniden geri almak için gelecek 8 Mart'a kadar tüm bir yıl hazırlık kampanyası yürüteceğiz.

*İşçi sınıfının uluslararası mücadele günü olan 1 Mayıs'ta da yerimizi alacağız. Orada, özellikle kadın işçilerin hakları için ve çocuk emeğinin sömürülmesine karşı tavrımızı koymalıyız.

*25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nde, kadınların maruz kaldığı her türlü şiddet biçimine karşı mücadele etmeliyiz. Özellikle emperyalist saldırganlık ve halklara karşı sürdürülen savaşlarda en çok mağdur olan kadınlara karşı şiddeti kınıyoruz.

*Biz dünya militan kadın hareketinin, işçilerin, halkların ve tüm insanlığın kurtuluş mücadelesinin vazgeçilmez bir parçası olduğunu söylüyoruz.

*Kadınları örgütlemeliyiz. Birlikte Dünya Kadın Konferansı sitesini daha çekici yapmak için mevcut web sitesini geliştirmeliyiz.

*Ülke ve dil sınırlarını aşarak birlikte çalışalım. Deneyim ve kültürlerin zengin potansiyelini kullanalım! Ortak çalışmamızı büyütmek ve derinleştirmek için gerekli olan iletişim, koordinasyon ve işbirliğinin her türlü biçimini kullanalım. Militan dünya kadın hareketini güçlendirmek için, alternatif iletişim ve karşılıklı dayanışma biçimlerini de kullanarak tüm engelleri yıkalım.

Yaşasın militan kadın hareketinin küresel konferansları!

Kadınların ve insanlığın kurtuluşu için ileri! Bu 21. yüzyılda bizim görevimiz ve meydan okumamızdır!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Venezuela'da kadınlar parlamentoya yürüdü

Venezuela'da 10 Mart günü Plaza Morelas / Belles Artes Meydanı'nda çeşitli sendikalar ve ilerici kadın grupları parlamentoya yürüdüler. Yürüyüşün amacı emekçi kadınların ve ev kadınlarının iş ve sosyal haklarında yasal düzenlemeler yapılması için parlamentoya önerge sunmaktı.

2003 yılında 1. Kadın İşçiler Sosyal Haklar Yasası görüşüldü tartışıldı ve bazı konular karara bağlandı.

Bu konuda 2. bir oturumun düzenlenip tartışılması gerekiyordu. Fakat bu gerçekleşmedi. Yürüyüşün temel taleplerinden biri de bu eksen üzerinden şekillendi. 2. oturumun gerçekleştirilmesi, yasaların tartışılması ve karara bağlanması istendi.

Resmi rakamlara göre:

Ailelerin % 32'sinin geçimini tek başına kadınlar sağlıyor.

Ailelerin % 3'ünün geçimini tek başına erkekler sağlıyor.

Ailelerin % 65'inin geçimi ise kadın ve erkeğin birlikte çalışmasıyla sağlanıyor.

Bu resmi verilerden de anlaşılacağı üzere ailelerin geçimini ağırlıklı olarak kadınlar sağlıyor. Bu yürüyüşle de var olan yasaların düzenlenmesi ve iyileştirilmesi talep edildi.

Düzenlenmesi istenen yasalar ise şunlar:

* Serbest meslekte çalışanlar da dahil tüm çalışanların sosyal güvenceye bağlanması

* Temizlik işi yapan herkese, özellikle kadınlara ve ev kadınlarına sosyal güvence sağlanması

* Tüm kadınlara 8 hafta hamilelik izni ve 12 hafta paralı doğum izni verilmesi

* 3 yaşındaki bütün çocukların ilk 6 ay zarfında annesinin yanında büyümesi, anne sütünü emmesi, aile içinde eğitilmesi. Anne ve babaların ücretli annelik-babalık iznini kullanabilmesi.

* Annenin doğumdan ya da çocuğu evlatlık aldıktan hemen sonra 12 haftalık annelik izni kullanabilmesi

* Bunun yanında çocuğuna kendisi bakmak isteyen babanın da 12 hafta babalık izni kullanabilmesi

Şu an Venezuela'da kadınların sahip olduğu haklar toplu sözleşmelerine bağlı olarak değişiyor. Mesela metroda çalışan kadınlar doğumdan 3 ay önce ve doğumdan 3 ay sonra ücretli izin hakkına sahip. Fakat bu yasa, çalışan kadınların tamamı için uygulanmazken bunun bütün iş kolları için geçerli olması isteniyor.

Venezuela'da her kadın 25 yaşına girdiği zaman eğer çalışmıyorsa maaşa bağlanıyor. Serbest meslekte çalışanlar veya kendi işyeri olanlar bu haktan yararlanamıyor.

Venezuela - Caracas / Kızıl Bayrak

Avrupa’da 8 Mart eylem ve etkinlikleri...

“Yaşasın 8 Mart!”

Stuttgart

BİR-KAR çalışanları 13 Mart Pazar günü bir etkinlik gerçekleştirdi. 70 kişinin katıldığı etkinlikte sahneye “Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü!” pankartı asıldı. Etkinlik, 8 Mart’ın önemini anlatan ve kadınların mücadeledeki rolüne değinen kısa bir açılış konuşması ile başladı. Ardından Enternasyonal marşı eşliğinde tüm dünyada şehit düşen emekçi kadınlar için saygı duruşu gerçekleştirildi.

Etkinlik programı BİR-KAR’dan bir kadının Nazım Hikmet’ten okuduğu şiir dinletisi ile devam etti. Dinleti beğeniyle dinlendi. Etkinliğin konuşma metni okunduktan sonra ikinci bölümde ise 8 Mart’ın tarihsel sürecini anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Programın devamında BİR-KAR çalışanı tarafından sergilenen “Uyanış” adlı tiyatro gösterisi izleyiciler tarafından beğeniyle izlendi ve büyük alkış aldı. Etkinlik programı devrimci ve dostça bir havada geçti.

Etkinlikte Ontex işçileriyle dayanışma çağrısı yapılarak ailelerin beraberinde getirdikleri yiyecek ve içecek satışından gelen paranın direnişteki Ontex işçilerine gönderileceği belirtildi. Ayrıca Ontex işçileriyle dayanışma amacıyla bir imza kampanyası başlatıldı.

Hamburg

8 Mart Salı günü gerçekleştirilen yürüyüş Sternschzen Bahnhof’u önünde toplanmayla başladı.

Türkiye’deki kadın tutsaklara dayanışma kartları gönderildikten sonra başlayan yürüyüşün en önünde “Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü” pankartı taşındı. Diğer kadın örgütleri flama ve pankartlarıyla yürüyüşte yer aldı. Yaklaşık 5 km yüründükten sonra Altona semtinde miting yapıldı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili yapılan konuşmalardan sonra halaylar çekilip devrimci marşlar ve türküler söylendi.

Yürüyüşe katılan BİR-KAR çalışanları ise “TKİP-YDÖ” imzalı 8 Mart bildirilerinin ve Kızıl Bayrak gazetesinin dağıtımını gerçekleştirdi.

Dortmund

12 Mart günü Couraj, MLPD, BİR-KAR, gençlik örgütü Rbell ve Dortmund Alevi Derneği’nin ortaklaşa organize ettiği yürüyüş göçmenlerin ve yoksulların yoğun olarak oturduğu Münster Caddesi’nde başladı.

Kentin en işlek alışveriş merkezinden geçilerek gerçekleştirilen yürüyüş boyunca gür sloganlar atıldı. Özellikle belli noktalarda ajitatif konuşmalar yapıldı. Konuşmacılar Venezuela’daki kadın konferansına değindiler. En fazla dikkati çeken, emekçi bir kadının “Kapitalizm geleceğimizi alıyor. Geleceğimizi çalan kapitalizme karşı burada olduğumuzu, hep var olacağımızı ve her 8 Mart’ta tekrar burada olacağımızı duyurmak için burdayız” şeklindeki sözleri oldu. Yürüyüş sırasında değinilen konulardan biri de, Japonya’da gerçekleşen deprem. Bu vesileyle de kapitalizm suçlandı.

Yürüyüş sırasında yapılan konuşmalarda Clara Zetkin de unutulmadı. Bu çerçevede özellikle Clara Zetkin’in, 8 Mart’ın kazanılması ve emekçi kadınlara armağan edilmesindeki rolünün ve emeğinin altı çizildi. Yürüyüş boyunca, 8 Mart’la ilgili olarak hazırlanan ortak bildirinin yaygın dağıtımı yapıldı. Yürüyüş güzergahındaki insanlar eylemi ilgiyle izledi.

Kısa bir güzergahtan geçilerek, Willi Brand

caddesine gelindi. Burada, bir kez daha çeşitli konuşmalar yapıldı. Yürüyüş, daha güçlü 8 Mart’lar gerçekleştirme temennisi ile son buldu.

100. yılı olması vesilesiyle, bu yılki 8 Mart öncesinde her yerde belli bir duyarlılık vardı. Bu yılki 8 Mart’ın Venezuela’da gerçekleştirilen uluslararası kadın konferansına denk gelmesi, kitlesel eylem ve etkinlikler için ayrıca ek bir imkandı. Ne yazık ki, bu imkanlar iyi değerlendirilmedi. Ne göçmen ne de yerli ilerici ve devrimci güçler, bu yönde ciddi ve yeterli bir çaba ortaya koydular. Güçler çok parçalıydı ve ortak organizasyonlar için ciddi bir irade ortaya konmadı. Tüm bunların sonucu olarak, her zamankinden yaygın biçimde gerçekleştirilmesine karşın, bu yılki 8 Mart eylemleri de katılım yönünden oldukça zayıftı.

Bielefeld

BİR-KAR, MLPD, IBZ ortak bir etkinlik gerçekleştirdi. 11 Mart günü gerçekleştirilen etkinliğe Eritreische Frauengruppe (Eritre’li Kadın Grubu), ASTA Universität Bielefeld (Üniversite Öğrenci Meclisi) de destek verdi.

Etkinlik, 8 Mart’ın önemini anlatan ve kadınları mücadeleye çağıran bir konuşmayla başladı. Etkinlik programı, 8 Mart’ın tarihsel sürecini anlatan ‘Ekmek ve Gül’ adlı Almanca bir sinevizyon gösterimiyle devam etti. Kısa bir müzik dinletisinden sonra, IBZ bünyesinde Balkan dansları dersleri veren bir kadın emekçi, kitleyi de içine katan dans gösterisi (Workshop) sundu. Genç bir kadın öğrencinin söylediği İngilizce şarkıların ardından, BİR-KAR Kadın Komisyonu’nun hazırlamış olduğu Türkçe ve Almanca şiirler okundu. Etkinliğin ikinci bölümünde ise bir BİR-KAR çalışanı Dario Fo’nun “Uyanış” adlı tiyatro gösterisini sundu. Almanca çevirisi duvara yansıtılan oyun etkinliğe katılanlar tarafından ilgiyle izlendi. İspanyolca ve İtalyanca marşların ardından yine BİR-KAR Kadın Komisyonu üyesi bir kadın tarafından okunan Almanca şiirlerle etkinlik sona erdi.

Etkinlikte Ontex işçileriyle dayanışma çağrısı yapıldı. Alınan giriş ücretinin Ontex işçilerine gönderileceği belirtildi. Ayrıca yine Ontex işçileriyle dayanışma amacıyla bir imza standı açıldı.

50’nin üzerinde kişinin katıldığı etkinlik enternasyonal bir havada geçti ve katılanlardan olumlu tepkiler alındı.

Essen

Corag, BİR-KAR Kadın Komisyonu ve MLPD tarafından örgütlenen etkinlik şehir ana istasyonu yakınındaki Willy-Brand alanında gerçekleştirildi. Açılış konuşmasıyla başlayan etkinlik müzik gruplarının devrimci marşlardan oluşan dinletileri ile devam etti.

Daha önce kararlaştırıldığı üzere, Venezuela’da yapılmakta olan Kadın Konferansı’na Almanya delegesi olarak giden BİR-KAR Kadın Komisyonu üyesi ile canlı bağlantı yapılmak istendi. Ne var ki, teknik bir sorun nedeniyle bu gerçekleştirilemedi.

Saat 18.00’de şehrin en işlek yeri olan alışveriş merkezine doğru bir yürüyüş yapıldı. Coşkulu sloganlar ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde yapılan yürüyüş, çevrede bulunan insanlar tarafından ilgi ile izlenildi. Kısa bir güzergah dolaşarak, tekrar alana dönüldü. Burada, etkinliği düzenleyen kurumlar adına

13 Mart 2011 | Stuttgart

8 Mart 2011 | Hamburg

11 Mart 2011 | Bielefeld

konuşmalar yapıldı. Programın bu bölümünde, BİR-KAR Gençliği’nin hazırladığı politik Rap türü müzik dinletisi katılımcılar tarafından coşku ile karşılandı. İntifada Grubu’nun başarılı biçimde gerçekleştirdiği bu dinleti, ilgi çekti, birçok genç insanın etkinliğine katılmasına da vesile oldu.

Etkinlik boyunca Ontex işçilerinin direnişi Avrupa’da yaşayan sınıf kardeşlerine taşınmaya çalışıldı. Bu çerçevede, Almanca bildirilerin yaygın dağıtımı yapıldı ve imza toplandı.

100’ün üzerinde bir kitlenin katıldığı etkinlik, İspanyolca söylenen devrimci marşlar eşliğinde sona erdi.

16 Mart katliamları lanetlendi...

“Beyazıt’tan Halepçe’ye katleden devlettir!”

Halepçe ve Beyazıt katliamları ilerici ve devrimci güçlerin 16 Mart günü Beyazıt Meydanı’nda yaptığı yürüyüş ve basın açıklamasıyla lanetlendi. **Devrimci Demokrat Öğrenciler**’in (Beyazıt Gazetesi, Devrimci Hareket, DÖB, Ekim Gençliği, Genç-Sen, Gençlik Cephesi, Gençlik Muhalefeti, Kaldıraç, ÖEP, Öğrenci Kolektifleri, SGD, TÖM-İGD) örgütlediği eylemin yanı sıra **Eğitim Sen Üniversiteler Şubesi, Çağdaş Hukukçular Derneği ve 16 Mart Platformu** da basın açıklamaları gerçekleştirdi. Eş zamanlara gelen eylemlerde örgütleyici bileşenler kendi basın açıklamalarını yapsalar da, eylemler fiilen birleşik olarak gerçekleştirilmiş oldu.

Laleli Tramvay Durağı’nda bir araya gelen ilerici ve devrimci güçler “Beyazıt’tan Halepçe’ye katleden devlettir! 16 Mart’ı unutmamak hesabını soracağız! / Devrimci Demokrat Öğrenciler” pankartı arkasında sloganlarla Beyazıt Meydanı’na yürüdüler..

Beyazıt Meydanı girişinde Ontex işçileri “İşçi gençlik el ele mücadeleyle!” sloganları ve “Beyazıt’tan 1 Mayıs’a katliamları unutmamak! / Direnişçi Ontex/Canbebe İşçileri” pankartıyla öğrencileri karşıladı. Birlikte atılan sloganlarla birlikte yürüyüşe devam edildi.

İstanbul Üniversitesi kapısı önünde bekleyen Eğitim Sen Üniversiteler Şubesi ve 16 Mart Platformu’yla eyleme katılan DİSK üyeleriyle birleşen kitle bir süre sloganlarla Merkez Kampüs’ten çıkacak arkadaşlarını beklediler. “O gün katledenler bugün aklayanlar - 16 Mart’ın hesabını soracağız” pankartıyla üniversite içerisinde gelen öğrencilerin kapı önünde bekleyenlerle birleşmesiyle birlikte basın açıklaması ve anma programına geçildi.

“Katliamların sorumluları aklandı”

Basın açıklamasında Beyazıt ve Halepçe katliamlarına değinildi. 16 Mart 1978 Beyazıt katliamının nasıl yaşandığının aktarıldığı açıklamada, sebebi ve failleri belli olan bu katliamın ardından açılan davanın göstermelik bir günah çıkarma olduğuna dikkat çekildi.

Kürt halkı katledilmeye devam ediyor

Halepçe katliamına da vurgu yapılan açıklamada emperyalizmin bölgedeki taşeronluğunu o dönem üstlenmiş uşaklardan Saddam’ın direnen Kürt halkına karşı bir katliama giriştiği belirtildi. Açıklamada şunlar söylendi:

“Yaşadıkları coğrafyada sürekli inkar edilen ve asimile edilmek istenen Kürt halkı için devlet terörü siyasal coğrafyalar değışse de aynı kalmaktadır. Hak ve özgürlükleri için mücadele eden Kürt halkından onbinlerce insan burjuva devletin kirli savaş yöntemleriyle zindanlarda, köylerinde, evlerinde sokak ortasında ve işkencehanelerde katledilmiştir. Birbiri ardına açığa çıkan her bir toplu mezar vahşetin ancak bir bölümünü gözler önüne sermektedir”

Katledilenlere mücadele sözü

Basın açıklamasından sonra katliamın yapıldığı Eczacılık Fakültesi önüne gidildi. Anma programına geçilmeden önce öğrencilerin açıklamasının bitmesini bekleyen Eğitim Sen Üniversiteler Şubesi adına

Beyzade Sayın basın açıklamasını gerçekleştirdi. Sayın, 16 Mart katliamına değinerek bu katliamın faili meçhul bir katliam olmadığını belirtti. Devrimci, demokrat, ilerici kesimlere ve emek hareketine yönelik katliamların dün olduğu gibi bugün de sürdüğünü söyleyen Sayın, 16 Mart ve diğer tüm katliamları gerçekleştirenlerin açığa çıkmasını istediklerini belirtti.

Açıklamanın ardından, Beyazıt’ta katledilen 7 devrimci şahsında şimdiye kadar ölümsüzleşen devrimciler için saygı duruşunda bulunuldu.

Ontex işçileri: “7 devrimciyi katledenlerle bize saldıran zihniyet aynı”

Saygı duruşunun ardından söz direnişçi Ontex/Canbebe işçilerine verildi. Direnişçi işçiler adına

konuşan Ontex işçisi, “Bizler Ontex ve PTT işçileri olarak daha iyi bir yaşam ve çalışma koşulları için direniyoruz” dedi. Ontex işçileri olarak 28 gündür, PTT işçilerinin ise yaklaşık 60 gündür direndiklerini belirterek, “Yaptığımız eylemler sonucunda bizler de polis saldırılarıyla karşı karşıya kaldık. Yıllar önce 7 devrimciyi katledenlerle bize saldıran zihniyet aynıdır. Katillerden hesabı işçi ve emekçiler soracak” dedi.

Karanfiller bırakıldı...

Konuşmanın ardından Eczacılık Fakültesi önüne karanfiller bırakıldı. Adalıların seslendirdiği devrimci marşlar ve hep beraber söylenen Çav Bella marşı ile eylem son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

‘Öğrenci Forumu’ gerçekleşti

16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamları, devrimci demokrat öğrenciler tarafından örgütlenen bir forumla ele alındı.

Devrimci Demokrat Öğrenciler tarafından düzenlenen Öğrenci Forumu 11 Mart Cuma günü Makine Mühendisleri Odası’nda gerçekleşti. Beyazıt ve Halepçe katliamları ile ilgili sinevizyon gösterimlerinin ardından forum bölümüne geçildi.

Birinci bölümde, “Sistemin sindirme ve baskı politikalarıyla gençlik üzerinde yaratmak istediği itaatkar kimlik” üzerinde duruldu. Bu kapsamda yapılan tartışmalarda 16 Mart’tan günümüze devletin baskı, imha ve inkar politikalarına devam ettiği ve bunların sınıflı toplumların ortaya çıkışından beri süregeldiği vurgulandı. Ayrıca bugün devletin devrimcileri sadece katlederek değil farklı yöntemlerle de, özellikle gençlik içinde mücadelecilik kimliği teslim almaya çalıştığı belirtildi. Tüm bu saldırılar karşısında ortak mücadele etmenin önemi üzerinde duruldu.

Forumun ikinci bölümünde “Düzen karşısında gençlik mücadelesi” başlığı tartışıldı. Düzenin sistematik bir şekilde hareket ederek kendisini korumaya çalıştığı belirtildi. Bunun için yeri geldiğinde katletmekten, zindanlara atmaktan

çekinmediği ancak çeşitli propaganda araçlarıyla yoğun bir şekilde yaydığı yoz kültürü ile devrime ve devrimcilere olan inancın azaltılmaya çalışıldığı belirtildi. Bunun karşısında gençlik hareketinin de zorluk yaşadığı ve birbirinden kopuk hareket ettiği söylendi. Bunun karşısında ortak mücadele perspektifi ile eylem ve düşünce birlikteliğinin yakalanması gerektiği bir ihtiyaç olarak ortaya kondu.

Gençlik mücadelesinin temel zorlanma alanları ve bunlar karşısında mücadele perspektifinin tartışılmasının ardından “gençlik mücadelesi” üzerine somut öneriler tartışıldı. Bu noktada foruma katılan bileşenin genişletilerek bahar döneminde ortak bir çalışma pratiği çıkarması kararlaştırıldı. Bu çalışmanın üniversitelerde taban inisiyatifi ortaya çıkarmayı hedefleyerek başlaması gerektiği söylendi. Gençliğin gündemleri ile birlikte “özerk-demokratik üniversite”, “YÖK düzeni” gibi başlıkları daha ayrıntılı bir biçimde tartışması gerektiği belirtildi. Bu kapsamda 1 Mayıs öncesinde bir öğrenci kurultayı örgütlenme fikri dile getirildi. Forum, yapılan önerilerin somutlanması için 16 Mart’ta gerçekleşecek basın açıklamasının ardından bir toplantı alınması kararı ile sonlandırıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul

Üniversitelerden...

Kocaeli’de ulaşım eylemi

Kocaeli Büyükşehir Belediyesi bir süre önce ulaşımına yaklaşık yüzde 50 zam yaptı. Bunun yanında yeni çıkan Kent-Kart uygulaması ile öğrenciler 10 TL karşılığı bu kartı almaya zorlanıyor. Zira Kent-Kartı olmayanlar otobüse tam ücret miktarı olan 2 TL ödemek durumunda kalıyorlar.

Hem yapılan ulaşım zamlarını hem de Kent-Kart uygulamasını protesto etmek için Kocaeli Üniversitesi Umuttepe Kampüsü’nde bir eylem gerçekleştirildi. Yemekhane önünden otobüs duraklarına kadar yapılan yürüyüş boyunca coşkulu bir atmosfer hakimdi. Daha sonra duraklarda yol trafiğe kapatılarak otobüslerin gidişi engellendi. Yaklaşık 20 dakika süren yol kesme eyleminden sonra iki belediye otobüsü kitle tarafından işgal edilerek ücretsiz ulaşım hakkı kullanıldı. Buradan otobüslerle Kocaeli Büyükşehir Belediyesi önüne gidildi. Zamlar, sloganlar ve ajitasyon konuşmalarıyla teşhir edildi. Yaklaşık yarım saat burada bekledikten sonra eylem sona erdi.

Ekim Gençliği, Emek Gençliği, Öğrenci Kolektifleri, DGH, Öğrenci Muhalefeti’nin yanısıra çeşitli kulüp ve odaların örgütlediği eyleme yaklaşık 250 kişi katıldı.

Kitle canlılığı ve coşkusuyla dikkat çekerken Emek Gençliği ve Öğrenci Kolektifleri inisiyatif dışı tavrılarıyla eylem komitesini boşa düşürdü.

Ekim Gençliği / Kocaeli Üniversitesi

Kırıkkale’de öğrenci etkinliği

Kırıkkale’de KÜ öğrencileri tarafından 8 Mart ve Beyazıt katliamını anlatan bir etkinlik düzenlendi. Kırıkkale Öğrenci Derneği Girişimi tarafından örgütlenen etkinlik Öğrenci Derneği’nin tanıtımı amacını da taşıyordu. Bu amaçla iki hafta öncesinden başlayan ön hazırlık çalışmaları kapsamında davetiyeler satıldı.

Açılış konuşmasında öğrencilerin karşı karşıya kaldığı sorunlar masaya yatırıldı. YÖK’ün kaldırılması, ÖGB’lerin okuldan çıkması, kameraların kaldırılması, parasız, bilimsel eğitim, ücretsiz sağlık, ulaşım ve barınma hakkı talepleri dile getirildi. Dernek girişiminin sahiplenilmesi üzerinde duruldu.

Açılış konuşmasının ardından 8 Mart’ın tarihçesinin anlatıldığı bir konuşma yapıldı. Daha sonra öğrenciler tarafından bir dizi şiir okundu. Şiirler bitirildikten sonra kadın sorunu içerikli bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Ardından bir eğitim emekçisi bağlamasıyla müzik dinletisi sundu. Dinletiyi de söyleşi izledi.

Söyleşide özgürlük, bilim ve sanat gibi başlıklar tartışıldı. Onun ardından Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu üyesi söz alarak kapitalizmin kültür, sanat, bilim ve özgürlük sorununa nasıl yaklaştığını ve devrimcilerin-sosyalistlerin nasıl yaklaşması gerektiği üzerinde durdu.

Öğrencilerin kendilerinin hazırladığı bilgi yarışmasında soruları yanıtlayanlara kitap ve Sincan F Tipi Hapishanesi’nde sınıf devrimcilerinin hazırladığı kül tablası ve kalemlik gibi eşyalar hediye olarak verildi. Bilgi yarışmasından sonra sahneye devrimci marş ve ezgileri ile Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu çıktı. Dinletinin devamında halaylar çekildi. Beyazıt Marşı ile etkinlik son buldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

AÜ’de Genç-Sen çalışmaları

Eskişehir’de Anadolu Üniversitesi Genç-Sen

geçtiğimiz haftadan itibaren, İki Eylül Kampüsü’nün ‘ulaşım sorunu’, hazırlık sınıflarının ‘niteliksiz eğitim’ sorunu, ağır ameliyatlara dahi olsa öğrencilerin ‘rapor hakkının olmaması’ ve geçtiğimiz dönem kampüste polisin saldırısı sonucu açılan ‘soruşturmaların derhal geri çekilmesi’ gündemli masa açarak imza kampanyası yürüttü. Hafta boyunca imza kampanyası devam ederken ders aralarında alkışlı protestolar ve ajitasyonlarla taleplere sahip çıkmak üzere öğrencilere çağrılar yapıldı.

10 Mart günü, toplanan imzaları Yabancı Diller Yüksek Okulu Müdürü Handan Yavuz’a iletmek üzere biraraya gelen Genç-Sen’liler yemekhaneden

hazırlık binasına kadar yürüdüler.

Yürüyüşün ardından hazırlık binası önünde basın açıklaması yapan Genç-Sen’liler bir kez daha taleplerini yükseltmenin önemine değinerek öğrencileri bu talepler etrafında kenetlenmeye çağırdı. Rektörlükle yapılan görüşmelerde de aynı taleplerin bildirildiği ancak sonuç alınamadığı dile getirilirken, bu konuda ısrarcı olunacağı ve sorunları çözüme kadar mücadele edileceği bildirildi.

Toplanan imzalar Handan Yavuz’un okulda olmamasından dolayı kendisine ulaştırılamazken imza kampanyasının sürdürülmesi kararı alındı

Anadolu Üniversitesi / Devrimci Genç-S

Teknik elemanlar panelde buluştu

TMMOB Ankara İl Koordinasyon Kurulu, hazırlıkları devam eden Ücretli, İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı çerçevesinde 12 Mart günü İnşaat Mühendisleri Odası Ankara Şubesi’nde “*Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının Çalışma Koşulları ve Yasal Hakları*” başlığı altında panel düzenledi. Panele konuşmacı olarak Av. Duygu Hatipoğlu, Genel İş Örgütlenme Sekreteri Candan Er, TMMOB Ankara İKK Sekreteri Ramazan Pektaş katıldı.

Panelde ilk sözü Jeoloji Mühendisleri Odası’ndan **Hakan Tanyaş** aldı. Tanyaş, ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma koşullarının gün geçtikçe kötüleştiğinden bahsetti. Torba yasada da görüldüğü gibi hakların gasbedildiğini, mühendislerin gün geçtikçe işçileştiğini vurguladı. Artık mühendislerin de üzerlerindeki “kibir yeleşini” atmaları gerektiğini söyledi. İşsiz ve ücretli mimar, mühendis, şehir plancılarının sorunlarının ele alınacağı kurultayın yerel ayağının 7-8 Mayıs tarihlerinde yapılacağı bilgisini veren Tanyaş, kurultaya katılım çağrısında bulundu.

Av. Duygu Hatipoğlu ise, çalışanlar için iş yasasında yer alan temel maddeleri özetledi. Ardından yasal hakların savunulması konusunda açılması gereken dava çeşitlerini örnekledi. Hatipoğlu’nun ardından söz alan **Genel-İş Örgütlenme Sekreteri Candan Er** ise konuşmasına “*Patron değilseniz, yakanızın rengi mavi ya da beyaz olması fark etmez, hepiniz işçisiniz*” sözleriyle başladı. Kendi işkollarında yaşanan örgütlenme deneyimlerini anlattı.

Üçüncü konuşmacı **Ramazan Pektaş** ise üretimde rant ve çıkar ilişkisinin mi esas alınması yoksa toplumun ve insanın mı esas alınması gerektiğini sordu.

70’lerden bu yana TMMOB’nin bilim ve teknoloji

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

12 Mart 2011 | Ankara

deemeği ve insanı esas alan bir politika izlediğini söyleyen Pektaş, konuşmasının devamında TMMOB’nin homojen bir yapıya sahip olmadığını, üyeleri arasında işçiler olduğu gibi, işyeri sahipleri olduğunu da söyledi. Özellikle 2008 kriziyle birlikte, üyeleri arasında işçileşmenin arttığını ve elit konumun kaybedildiğini belirtti. Pektaş konuşmasının devamında ücretli mühendislerin yanısıra öğrencilerin de örgütlenmesinin önemli olduğunu vurguladı.

TMMOB’nin üyelerine hukuksal destek verdiğini hatırlatan Pektaş, taşeronlaştırma ve esnek çalıştırmanın ücretli mühendislerin en temel problemlerinin başında geldiğini belirtti.

Yapılan konuşmaların ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Panele 80 kişi katıldı.

toplumcueksen.net

Katliamın 16. yılında Gazi-Ümraniye şehitleri anıldı

“Katil devlet hesap verecek!”

Sermaye devletinin kanlı katliamlarından biri olarak tarihe geçen Gazi Katliamı’nın 16. yıldönümünde İstanbul Gazi Mahallesi’nde yine binlerce kişi yürüdü. Gazi-Ümraniye şehitlerini anan ilerici, demokrat ve devrimci güçler direnişi selamladılar. Katliamcı devlet geleneğini lanetlediler. Bu yılki Gazi şehitlerini anma etkinliklerine geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi parçalı bir tablo hakimdi. Gazi Mahallesi’nde gün boyunca üç farklı anma etkinliği gerçekleştirildi.

Aileler yürüdü

İlerici ve devrimci güçler sabah 09.30’dan itibaren Eski Karakol’da toplanmaya başladılar. Mezarlığa ilk yürüyüşü, Gazi-Ümraniye şehit aileleri ile Halk Cephesi’nin yer aldığı yürüyüş kolu gerçekleştirdi.

2 bini aşkın kişinin İsmet Paşa Caddesi üzerinden mezarlığa yürüdüğü bu kolda Gazi şehitlerinin fotoğrafları taşındı. “Gazi ve Ümraniye katliamını unutmadık, unutturmayacağız!/ Gazi ve Ümraniye Şehit Aileleri” pankartı taşındı.

Bini aşkın kişinin yer aldığı Halk Cephesi kortejinde Gazi ve Ümraniye’de şehit düşenlerin resimlerinin olduğu “Gazi-Ümraniye şehitleri ölümsüzdür” pankartı taşındı. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Sultangazi Şubesi ve Sultangazi Pir Sultan Abdal Cemevi de bu kolda yürüdü.

16 yıl önce gerçekleşen katliamda otomatik silahlarla taranan Dostlar ve Kardeşler kıraathaneleri önüne karanfiller bırakılarak katliam lanetlendi. Gazi şehitlerinin mezarları başına da karanfiller bırakıldı.

Gazi Şehit Aileleri adına Zeynep Poyraz’ın babası Cemal Poyraz tarafından okunan açıklamada, “Canlarımız sizler ölmediniz tarih yazdınız. Halkımız tarafından asla unutulmayacaksınız” denildi.

İlerici, demokrat güçlerden eylem

Anma etkinlikleri, SODAP, EMEP, ESP, ÖDP, Özgür Demokratik Alevi Hareketi ve BDP’nin de içerisinde yer aldığı 12 Mart Emek, Barış ve Özgürlük Platformu’nun programıyla devam etti.

Platform bileşenleri, Eski Karakol Durağı’ndan sloganlarla Gazi Mezarlığı’na yürüdü. Yürüyüşün en önünde, “MİT-JİTEM-Kontrgerilla dağıtılsın, Gazi katliamının failleri yargılansın” pankartı taşındı. Ortak pankartın arkasında bileşenler kendi pankartlarıyla

yürüdüler. Bu kolda en kitlesel katılım BDP tarafından sağlandı. Çoğunluğunu kadın ve gençlerin oluşturduğu BDP kortejinde Türkçe ve Kürtçe pankartlar taşındı.

Mezarlıkta ise, Gazi katliamını yaşayan ve daha sonra gözaltında kaybedilen Hasan Ocak’ın mezarı başında anma etkinliği gerçekleştirildi.

Gazi 12 Mart Platformu’ndan anma

Gazi 12 Mart Platformu (Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), Devrimci Hareket, Proleterce Devrimci Duruş, Mücadele Birliği, Partizan, Kaldıraç) ise son anma etkinliğini gerçekleştirdi.

Eski Karakol önünde toplanan platform bileşenleri, “Gazi katliamını unutmadık, unutturmayacağız” pankartı arkasında yürüdüler. BDSP “Gazi’nin katili sermaye devleti Hesabını emekçiler soracak” pankartıyla yürüyüşte yer aldı.

Platformun anma etkinliği, mezarlıktaki saygı duruşuyla başladı. Ardından bileşenler adına basın açıklaması okundu.

Hakim sınıfların katliam geleneğine vurgu yapılan açıklamada Gazi ve Ümraniye’de yaşanan katliam hatırlatıldı. Yaşananların, devletin gerçek yüzünü herkese bir kez daha gösterdiğinin belirtildiği açıklamada devletin gerçekleştirdiği katliamların faillerinin hiçbir zaman cezalandırılmadığı söylendi. “Katledenler kendilerini hiç yargılayabilirler mi? Katil devlet kendi mahkemeleriyle kendine ceza kesebilir mi?” diye soruldu.

Mezarlıktaki anma etkinliği, Grup Emeğe Ezgi’nin kitleyle beraber söylediği enternasyonal marşıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adana

DİSK Adana Bölge Temsilciliği, KESK Adana Şubeler Platformu, TMMOB, Tabip Odası, Alevi Kültür Dernekleri, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Tunceliler Derneği, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı, Yüreğir Cem Yaptırma Derneği, Akdeniz Kültür Vakfı, Anadolu Der, İHD, Halkevleri, CHP, Emek Partisi, ÖDP, BDP ve ESP tarafından örgütlenen yürüyüşte “Gazi katliamını unutmadık, unutturmayacağız!” pankartı açıldı.

5 Ocak Meydanı’ndan başlayan İnönü Parkı’nda sona eren yürüyüşün ardından okunan basın açıklamasında katliam hatırlatılarak Gazi katliamının ardından başlayan yargılama sürecine değinildi. Katliamın tetikçilerinin bile pervasızca serbest bırakıldığı, gerçek sorumlulara hiç dokunulmadığı ifade edildi.

İzmir

İzmir’de Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri tarafından 12 Mart günü yapılan eylemde Gazi şehitleri anıldı. Karşıyaka dolmuş son duraklarında başlayan meşaleli eylem İş Bankası önünde sona erdi. Eylemde “Aleviyiz haklıyız kazanacağız” pankartı açıldı. Yürüyüşün sonunda basın açıklamasını Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri adına Türkan Doğan okudu. Açıklamada, saldırganların tespit edilmediği, sadece birkaç polise dava açıldığından söz edildi. Bu süreçte yalnız 2 polisin tutuklandığı ve bunların kısa sürede serbest bırakıldığı söylendi. Katliamın ve direnişin üzerinden 16 yıl geçtiği ve bu süre zarfında egemenlerin saldırılarından vazgeçmediği vurgulandı.

Eyleme Alevi Yol Kültür Derneği merkez ve şubeleri, Alevi Bektaş Kültürünü Tanıtma Derneği, Narlıdere Cemevi, BDSP, Halk Cephesi, Karşıyaka Alevi Kültür Derneği, TÖP, Kaldıraç, Türkiye Gerçeği, Söz, Katık, Liseli Arkadaş, Çorum’lular Derneği ve Sosyalist Birlik Hareketi destek verdi.

Mamak

AKA-DER, Alinteri, BDSP, DSB, Devrimci Yolda Özgürlük, ESP, Halk Cephesi, Kaldıraç, Kızıl Hareket ve Partizan tarafından örgütlenen eyleme EHP ve PSAKD Mamak Şube destek verdi. Süleyman Nazif İlköğretim Okulu önünde buluşan kitle meşalelerle Tuzluca Meydanı’na yürüdü. Gazi şehitlerinin resimlerinin bulunduğu “Gazi ve Ümraniye katliam ve direnişini unutmadık unutturmayacağız!” pankartının taşındığı eylemde, Tuzluca Meydanı’na gelindiğinde saygı duruşuna geçildi ve ardından “Bize ölüm yok” marşı okundu. “1 Mayıs, Ümraniye ve Gazi ruhuyla direnişe ve örgütlü mücadeleye devam etmeliyiz. Biliyoruz ki sorunlarımızın çözümü ve gelecek güzel günler ancak ve ancak örgütlü mücadele ile mümkündür.” denilen açıklamanın ardından Gazi şehitlerinin isimleri okunarak “yaşıyor” denildi. 250 kişinin katıldığı eylem 1 Mayıs Menekşe Erbay Parkı’na gerçekleştirilen yürüyüşle son buldu.

Kızıl Bayrak / İzmir - Ankara

“Katillerle barışmayacağız!”

Gazi katliamının 16. yılında gerçekleştirilen anmanın ardından Şehit Aileleri ve Cemevi yöneticileri tarafından gerçekleştirilen ilk anmayı organize eden tertip komitesi Gazi Emniyet Müdürü’yle birlikte yemek yedi. Yemek basında, “16 yıl sonra gelen barış, Gazi halkı polisle buluştu” gibi başlıklarla yer aldı.

Sultangazi Emniyet Müdürlüğü’nün tertip ettiği yemeğe Gazi Cemevi Yönetim Kurulu Başkanı Veli Gülsoy, Gazi Cemevi yöneticileri Aliakber Özen, Mustafa Yıldız, Metin Polat, Rıza Şahin, Şükrü Akaya, Ali Kemal İsmet Erdoğan, cemevi eski başkanı Hıdır Elmas, Alevi Vakıflar Federasyonu Başkanı Doğan Bermek, 75. Yıl Mahalle Muhtarı Sedat Çetintaş, Zübeyde Hanım Mahallesi Muhtarı Ali Ekber Palabıyık’ın da içerisinde olduğu bir grup katıldı.

Yemeğe Gazili emekçiler tepki gösterdi. “Katillerin

sofrasına oturmak düşkünlüktür! Katillerle barışmayacağız! / Gazi Şehit Aileleri” pankartı ile eski karakolda toplanan yaklaşık 150 kişi buradan cemevine yürüyüş gerçekleştirdi. Cem evinin önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında cemevi yöneticilerinden ve yemeğe katılan diğer katılımcılardan özür dilemeleri istendi.

Bu talep üzerine cemevi yönetimi bir konuşma yapmak istedi. Bu ise eyleme katılan bazı şehit aileleriyle devrimci ve ilerici güçler tarafından tepkiyle karşılandı. Çıkan tartışmanın ardından basın açıklamasını okuyan kişi tepki gösterenlere karşı “sonuçta dedemizdir” diyerek gerici bir tutum sergiledi. Devrimci ve ilerici güçlerle bazı şehit aileleri özür konuşmasını yaptırmama iradesi gösterince eylem son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hüseyin Temiz yoldaş ölümünün ikinci yılında anıldı...

Hüseyin yoldaşa mücadeleleyi büyütme sözü

Yaşamını devrim ve sosyalizm mücadelesine adanmış BDSP çalışanı ve Küçükçekmece İşçi Platformu sözcüsü Hüseyin Temiz ölümünün 2. yıldönümünde anıldı.

Hüseyin yoldaşı anmak için ailesi, dostları ve yoldaşları tarafından Çobançeşme Mezarlığı'nda 12 Mart günü bir anma gerçekleştirildi. Anmada Hüseyin yoldaşın mücadelesini, sokaklara, amfilere, fabrikalara taşıma sözü verildi. Yoldaşları ve öğrencileri olan direnişçi işçiler, gerçekleştirdikleri konuşmalarla Hüseyin yoldaşın bıraktığı bayrağı ileriye taşıdıklarını gösterdiler.

Anma için mezarlığın girişinde bir araya gelen BDSP'liler, Hüseyin Temiz'in ailesi ve dostları buradan "Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir / BDSP" pankartı arkasında yürüyüşe geçtiler. Kortejin önünde Hüseyin yoldaşın fotoğrafı oğlu tarafından taşınırken, kitle BDSP flamaları ve sloganlarla Temiz'in mezarına yürüdü. Yürüyüşte Habip, Hatice, Ümit, Alaattin ve Hüseyin yoldaşların anısına coşkulu sloganlar atıldı. Parti şehitlerinin isimleri sayılarak hep bir ağızdan "Yaşıyor!" diye haykırıldı.

Hüseyin Temiz yoldaşın mezarına gelindiğinde, yoldaşın şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşu gerçekleştirildi.

Kavgasını mücadele alanlarında yaşatma sözü verildi

Saygı duruşunun ardından Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu adına bir konuşma yapıldı. "Hüseyin yoldaşın sosyalizmin gün ışığına uğurlanışının ardından iki yıl geçti. Bugün Hüseyin yoldaşın şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde yitirdiklerimizi anmak için toplandık" sözleriyle başlayan konuşmada Hüseyin Temiz'in kendisini işçi sınıfı davasına adanmış yiğit bir devrimci olduğu belirtildi. Temiz'in işçi sınıfının biricik devrimci sınıf olduğu inancıyla mücadeleyi sürdürdüğü ifade edilirken, yaşamını sınıfı devrime kazanmak için adanmış vurgulandı. Kapitalizmi yıkmaya mücadelesinde sınıfın partisine olan inancıyla kavgasını sürdürdüğü dile getirildi.

Hüseyin Temiz'in berrak ve yalın bir mücadele sürdürdüğü, çok erken bir yaşta atıldığı bu mücadeleyi yaşamının sonuna kadar da devam ettirdiği vurgulandı. Hüseyin yoldaşın devrimci sınıf çalışmasının örgütlenmesinde etkin bir rol oynadığı sayısız işçi eylemi ve direnişinin örgütleyicisi ve önderi olduğu dile getirildi.

Hüseyin yoldaşın özgeçmişindeki "Eskiden bayraklar karıştı, oysa bugün bayraklar netleşmiştir; rengini belli etmiştir: Ya küçük-burjuva sosyalizmi ya da proletarya sosyalizmi!" ifadelerine değinilerek, onun kavgasını mücadele alanlarında yaşatma sözü verildi. Proletarya sosyalizminin bayrağının işgal, grev ve direniş alanlarına,

işçi havzalarına, fabrikalara, sokaklara ve amfilere taşınacağı belirtildi.

Sloganlarla kesilen konuşma sonunda "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Hüseyin yoldaş ölümsüzdür!" sloganları atıldı.

Dostları ve yoldaşları Hoca'yı anlattı

Ardından öğrencileri yaptıkları konuşmalarla Hüseyin yoldaşı anlattılar. Konuşmalarda Hüseyin yoldaşın öğrettikleriyle mücadelenin daha sıkı biçimde yürütüldüğü belirtildi. İşçi sınıfının tarihsel misyonunun Hüseyin Hoca'dan öğrenildiği, onun inancıyla alanlara çıkıldığı ifade edildi. Onun yaşamının her anında saf, berrak ve mütevazı olduğu, yalın bir dille ve sabırla işçi sınıfına gittiği dile getirildi.

Onunla beraber faaliyet yürüten sınıf devrimcileri, onun her konuştuğu işçiden, emekçiden bir şeyler öğrendiğini ve bununla beraber onlara da birçok şey öğrettiğini ifade ettiler. Bir sınıf devrimcisinin nasıl olması gerektiğinin yoldaşın kendi yaşamıyla gösterdiğini söylediler.

Hüseyin Temiz yoldaşın ikilem ve tereddüt içinde kalındığı anlarda söylediği "Başka yolu yok! Yapacağız!" sözü hatırlatılarak yoldaşa devrim sözü verildi. "Başka yolu yok! Bu düzeni yıkacağız!" denildi.

Anmada konuşan PTT direnişçisi Rıza Soylu da Hüseyin Temiz'in öğrencisi olduğunu söyleyerek konuşmasına başladı. Yürüttükleri her çalışmayı ondan öğrendikleriyle beraber daha özgüvenli bir biçimde sürdürdüklerini belirtti.

Anmaya direnişçi Ontex işçileri de katılarak destek verdiler.

Konuşmaların devamında bir dostu tarafından ona yazılmış şiir okundu. Anma programı Enternasyonal marşının okunmasıyla ve Hüseyin Temiz'in mücadelesini yaşatma sözüyle son buldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org/> Kızıl Bayrak / İstanbul

Bir Ontex direnişçisinden Hüseyin hocasına söz...

Bize bıraktığın mücadele bayrağını leke sürmeden taşıyacağız!

Hocamızın mezarı başında yapılan anmada konuşmak istedim ancak yapamadım. Duygularımı yine de ifade etmem gerektiğini düşünüyorum.

Hüseyin hocamızın aramızdan ayrılışının ikinci yılı. 2 yıldır hocamızın bıraktığı mirasa sahip çıkıyor, biz komünist işçiler de bıraktığı mücadele bayrağını, leke sürmeden taşımaya devam ediyoruz. Edeceğiz de!

Hüseyin hoca ile hastalığının ağırlaşmaya başladığı zamanlarda tanışmıştım. O zamanlar bölgemizde Güven Elektrik işçilerinin sendikal örgütlenme mücadelesi ve direnişi vardı. Hocayı da bu mücadele esnasında bir işçi sayesinde tanışmıştım. Kızıl Bayrak gazetesi ile de o zaman tanışmıştım. Hoca ile daha tanışmadan adını duymuştum ama direnişe verdiği emeğin boyutunu on an anlayamamıştım. Ama tam bir sınıf devrimcisi olan Hüseyin hocamızı tanıdıktan sonra o emeği görmemek olanaksızdı. Direnişi sahiplenisi, işçilerle ilgilenisi, coşkusu, azmi gören insanları kendine hayran bırakıyordu. Hocayı tanımadan hayran olmaya başlamıştım tanıdıktan sonra da hayranlığım arttı. Daha ilk tanıştığımızda bana küçük yoldaşım demişti, küçük yoldaş olarak da kaldım. İşçiliğe başladığım ilk günlerde hoca bana "senden öncü işçi olur be yoldaş" demişti. İnanmamıştım, "ben öncülük yapamam" demiştim. Evet, hocamız doğru tahmin etmişti, fabrikamda öncü işçilerden biri oldum ve şu anda direnişteyim. İşten atıldığım gün hocamın dedikleri aklıma geldi ve ben bir devrimci öncü işçi olarak mücadelede yerimi aldım ve bu mücadele zafere ulaşana dek de mücadele etmeye devam edeceğim.

Yüzyıllardır işçi kanıyla beslenen bu kapitalist düzenle mücadele etmediğimiz sürece, bu kokuşmuş düzeni tarihin çöplüğüne gömmediğimiz sürece de biz işçiler ezilmeye ve sömürülmeye devam edeceğiz. Biz devrimciler bu düzenle mücadele etmediğimiz sürece bu kan emiciler kanımızı emmeye devam edeceklerdir. Hüseyin hocanın öğrencileri olarak biz işçiler de fabrikalarda okullarda çalışma yürüttüğümüz her bölgede bu düzene olan kinimizi bileyerek azimle inatla mücadele etmeye devam ediyoruz. Bu kokuşmuş düzenin kalelerine kızıl bayrağımızı dikene kadar mücadelemize devam edeceğiz. Devrim ve sosyalizm yolunda kararlılıkla yürüyeceğiz.

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Ontex direnişçisi Gamze Kayhan

Kaleminden irin damlayan “yaratık”: Engin Ardıç

B. Aziz

Geçtiğimiz günlerde Engin Ardıç tarafından yazılan “Bacı” adlı yazı devrimci-demokrat çevreler tarafından çok haklı olarak büyük bir tepkiyle karşılandı. Bu yazıyı yazma ihtiyacımız, Engin Ardıç gibi seviyesiz birine cevap yetiştirme kaygısıyla oluşmadı. Onun gibi düşkün birini ciddiye alacak değiliz. Fakat bu düşkün yazar bozuntusu bir zihniyeti yansıttığı ölçüde kaleminden dökülen irini dikkate almak durumundayız.

Bu mide bulandıran yazının neden bu dönem yazıldığı, üzerinde önemle durulması gereken bir soru. Eğer bu yazıyı salt bir yaratığın hastalıklı beyninin ürünü olarak algılasak büyük bir yanılgıya düşeriz. Şüphesiz ki Engin Ardıç gibiler insanlığın yüz karası olarak lanetlenmeli ve mahkum edilmelidir. Fakat bunun yanı sıra, o satırları yazanın patolojik kişiliğinin, bir sınıfın kolektif aklının yansıması olduğu, yazının saldırganlığının arka planında burjuvazinin sınıfsal korkularının yattığı görülmelidir.

Aslında burjuvazinin tüm ideolojik aygıtlarının dili erkek egemen ve cinsiyetçi bir dildir. Gazeteler, ana haber bültenleri, ilköğretim ders kitapları, diziler vs. her gün bizlere aynı nefret kusan diliyle seslenir. Şüphesiz ki düzen güçlerinin ortak bir dili konuşuyor olması tesadüfi değildir. Hepsinin ortak noktası, kapitalist üretim ilişkilerinin yeniden üretilmesinin aracı kurumları olmalarıdır. Bu bağlamda değişen yahut yeni olan bir şey yoktur. Fakat kullanılan dilin iyiden iyiye çirkinleşmesi de tesadüfi değildir.

Son dönem Avrupa, Kuzey Afrika ve Arap ülkelerinde yaşanan devrimci kalkışmalar, kapitalizmin tarihinin gördüğü en büyük krizin sonuçlarıdır. Kapitalizmin yapısal krizinin ve bunun sonucu olarak tüm dünyada keskinleşen sınıfsal antagonizmanın, uluslararası finans kapitalin ve onun ideolojik-politik sözcülerinin korkularını büyüttüğü

açık.Türkiye bağlamında da son dönem yükselen militan öğrenci eylemleri, hemen hemen her bölgede yaşanan işçi direnişleri, Engin Ardıç gibi tetikçilerin zaten bozuk olan ağızlarının ayarını bozuyor. Hele ki bu militan eylemlerin-direnişlerin en ön saflarında, patriyarkal-kapitalist sistemin emeğini, bedenini, kimliğini vahşice sömürdüğü kadınlar yer alıyorsa, yani hem devrimci hem kadınsa, yani hem burjuva ahlakına hem de onun türediği üretim ilişkilerine başkaldırıyorsa, Engin Ardıç gibi burjuvazinin önsezisi yüksek tetikçileri, kalemlerini silah diye doğrultuyor kadın yoldaşlarımıza, utanmazca...

Artık ne ahlaksızlığımız kalıyor, ne tutuculuğumuz, ne sevgisiz büyütölmüşlüğümüz, ne de çirkinliğimiz. Açıyor ağzını yumuyor gözünü. Sokak ortasında taciz edenlerin suratında gördüğümüz o korkunç sırıtışıyla işte karşımızda. Ağzından akan salyaları ile tecavüz etmeye kalkıyor kimliğimize, mücadelemize, onurumuza. Bundandır yapış yapışlığı cümlelerinin. Kana bulanmış elleri ile yapışmak istiyor gırtlığımızı. Faşizme karşı mücadelenin onurlu bayrağını taşıyan devrimcileri faşizme hizmet etmekle suçlayacak kadar utanmaz. Çünkü örgütlüyüz, devrimciyiz. Sosyalistiz çünkü, evet, onun taşıyıcısı olduğu bu aşağılık sistemi, yani onu ve onun gibi pislikleri tarihe gömecek öncünün neferleriyiz.

Öfkeliyiz. Üç kuruş para için ustabaşının tacizine maruz kalan işçi kadın için, mal gibi satılan İnzüle için, töre cinayetlerinde kurban giden gencecik kızlarımız için, köyleri boşaltılan Kürt kadınları için... Toplumsal cinsiyet bağlamında, kadınıyla erkeğiyle işçi ve emekçilere biçilen yabancılaştırılmış insan faaliyetine, meta üretim ilişkilerinin fetişist karakterine, öfkeliyiz, insanı insanlıktan çıkartan tüm sömürü ve tahakküm biçimlerine... Yani öfkeliyiz, onun bizlere öfkelenildiği gibi. Rosa’nın yolundayız çünkü, çünkü biliyoruz; ya “insanların” dünyası ya da “yaratıkların”...

Örgütlü kadın devrimcilerin hedef seçilmesi, yukarıda açıkladığımız nedenlerle bağlantılı olarak anlaşılır bir durum. Engin Ardıç denen yaratığın içinde bulunduğu ideolojik-sınıfsal konum gereği son derece “ahlaklı” olduğunu söylemek mümkün. Ya da tersinden, örgütlü kadınların davranış biçimlerini, hayata karşı konumlanışlarını, mücadele azimlerini itibarsızlaştırmak için burjuvazinin satılık kalemlerinin başvurduğu sığılıklar, burjuva ahlakının korkunç yüzünü fazla söze gerek bırakmadan ortaya koyuyor.

İlginç değil midir ki, bu kalemler, bu sistemin yarattığı korkunç yoksulluğu, işsizliği, kölece çalışma koşullarını, ezilenlerin taleplerini bir gün olsun gündemlerine almazken, tüm bu sömürü ve tahakküm ilişkilerinin ortadan kalkmasının ön koşulu olarak sosyalizm için mücadele eden devrimcilere bitip tükenmeyen bir kinle saldırmaktalar. Devrimcileri tek tip insanlar olarak karikatürize edip bizleri kendi kirli dünyaları üzerinden eleştirmeye çalışanlar, dünyada yaşanan tüm acılara, savaşlara, sömürüye neden bu derece ilgisizler dersiniz? Aynı sebepten olmasın?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Numune işçileriyle konuştuk...

“Direniş birlik, özgüven ve dayanışma sağladı!”

- 8 Mart’ı geride bıraktık. Bu düzende yaşayan erkek bir işçi olarak kadın işçilerin sorunu hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cem Ateş: Kadınlar için değişen bir şey olmuyor. Hala kadınlar öldürülüyor. Hala ikinci insan olmaya devam ediyor. Bazen hayvandan bile az değer görüyor. O zihniyette insanlar var. Açıkçası kadınlar doğarlarken tüm hakları ellerinden alınıyor. Kadınlar bölgesel ayrımlara da maruz kalıyor.

- Direnişiniz 70’li günleri geride bıraktı...

Cem: Yüzdük yüzdük kuyruğuna geldik ama yine de kazanana kadar bırakmayacağız.

- Ailen bu sürece nasıl bakıyor? Direnişe verilen destek hakkında ne düşünüyorsunuz?

Ailemin desteği var. Bazen çevreden “Çocuğun ne işi var orada” diyenler olabiliyor. Bundan etkileniyor ama anlatınca annem ikna oluyor. Direniş çadırına gelen destek ise çok güzel. Dayanışmanın en güzel yerindeyiz.

- Çalışırken ne gibi sorunlarla karşılaşıyordun?

Ben güvenlikte çalışıyordum. Baskı görüyorduk. Vatandaşları yönlendirirken ya da hasta yakınları tepkilerini hep bize gösteriyorlardı. İnsanca çalışma koşullarına sahip değildik. Bıçaklama, kurşunlama vb. riskiyle çalışıyorduk böyle bir şey başımıza gelse yukarıdakilerin hiçbirini arayıp sormaz.

- Siz de eşinizle birlikte bu direniştesiniz. Direniş süreciyle ilgili siz neler söylemek istersiniz?

Bahri: Burada hepimiz aynı şeyi istiyoruz. İşimize geri döneceğimizi umut ediyoruz. Ne kadar umudumuzu kırmaya çalışsalar da umudumu yitirmiyorum. Eşimle birlikte direniyor ikimizde birbirimizi destekliyoruz.

- Direnişin bundan sonraki süreci ile ilgili neler söyleyeceksin?

Cem: Eğer valilikten beklediğimiz yanıt gelmezse eylemlerin dozunu arttıracamız.

- Direniş sürecinin size katkıları neler oldu?

Cem: Birlik beraberlik, özgüven ve dayanışma sağladı. Görüş ayrılığı olan insanlar olarak biraraya gelip aslında pek de ayrılmadığımızı gördük. Burada önyargılar da kırılıyor.

Bahri: Pek değişiklik olmadı. Tek değişiklik insanın görüş açısı daha da değişiyor, geliyor.

- Buradan diğer işçilere neler söylemek istersin?

Cem: Hiç çekinmeden, korkmadan, baskı altında kalmadan haklarını arasınlar. Hiçbir zaman kendilerini köle olarak görmesinler.

Bahri: Haksızlığa uğrayan herkes hakkını aramalı.

Kızıl Bayrak /Adana

Mücadele Postası

Songül Anne adalet arıyor!

Kadıköy’deki 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Mitingi’nde işçi ve emekçi kadınların talepleri haykırıldı. Emekçilerin en çok dillendirdikleri taleplerden birisi, kadına yönelik şiddete son verilmesiydi. Kapitalizmin erkek egemen dünyasının ayrılmaz bir parçası olan kadına yönelik şiddet, 2010-2011 yıllarında inanılmaz boyutlara ulaştı, kadın cinayetlerinin ise ardı arkası kesilmiyor.

Kadıköy’deki mitingde, sınıf kardeşlerinin arasında saf tutmuş, bir kadın vardı. Dimdik duruşu, acıyla sertleşmiş yüzü, öfkeli bakışları ve önündeki imza standıyla dikkatleri çekiyordu: Songül Alıcı, emekçi bir kadın, bir anne. Kadına yönelik şiddetin en ağır biçimlerinden biri yaşatılmıştı, yaşatılıyordu O’na. Songül Anne’nin evladı, gözleri önünde katledilmişti. Üstelik, oğlunun katilleri aylardır serbestçe dolaşıyorlardı. Türkiye’de evladı katledilen, kaybedilen binlerce anneden biriydi O. Miting meydanında, “Adalet!” diye haykırıyordu.

Songül Alıcı’nın oğlu, Aykut Alıcı, 20 yaşında bir üniversite öğrencisiydi. Arkadaşlarının ve aile çevresinin çok sevdiği bir gençti. Ayrıca güzeldi, bakımlıydı. Saçlarına jöle sürmeyi, kulağına küpe takmayı seviyordu. Ayrıca okumayı ve bağlama çalmayı seviyordu. Kendisini devrimcilere yakın hissediyor, İbrahim Kaypakkaya’yı seviyordu. İkitelli’de yaşayan, emekçi bir ailenin çocuğuydu Aykut. Küpe takıyordu, ama aldığı “halk kültürü” sebebiyle, kendisine hakaret

edilince kavga etmeyi de biliyordu.

14 Ağustos 2010’da, mahallede gençler arasında bir kavga çıktı. Aykut, taraftı bu kavgada. Küpesine sataştılar. “İ..e” dediler. Kıyasıya dövüştü Aykut. Erkekliğini mi savundu? Toplumun geri zihniyetiyle mi dövüşüyordu? Bilmiyoruz. Soracak, öğrenecek fırsatımız olmadı. O gece, gündüz kavga ettiği gençler, pusuya düşürdüler Aykut’u. Annesi balkondan görüyordu, haykırıyordu, yapmayın diyordu, ama yetişemedi. Pusuya düşürenler 9 kişiydi Songül Anne’nin dediğine göre, bıçakla gelmişlerdi ve üst üste bıçak darbeleriyle öldürdüler evladını. Aykut, kalbinden bıçaklandı ve yaşamını yitirdi.

Songül Anne, “Benim oğlum bıçak değil, kalem tutuyordu!” diyor. Oğlunun bir hiç yüzünden öldürüldüğünü, öldürenlerden ikisinin tutuklandığını, 7 kişinin ise serbest olduğunu söylüyor. Taksim’de, şubat ayında çadır kurarak sabahlamış, bir imza kampanyası başlatmıştı. Duyarlı insanlar arıyor Songül Anne ve imza standını, alan alan, eylem eylem dolaştırıyor.

İmza kampanyasının iki talebi var: İlki, oğlunun katillerinin yargılanması. İkincisi ise, topluma hakim olan şiddete son verilmesi. Bu taleplerle, Adalet Bakanı’na da bir mektup göndermiş Songül Alıcı. Cevap alamamış. Songül Anne’nin sürdürdüğü imza kampanyasına internet üzerinden destek vermek için aykotalici.com adresi ile mümkün.

Songül Alıcı

Her şey Ontex direnişi için!

Ontex direnişi ile dayanışma çabalarımıza hız kazandırdık. Çok yönlü bir seferberlik içindeyiz. Ontex direnişinin kesin olarak kazanımlarla sonuçlanmasını istiyoruz ve kendi cephemizden buna somut katkılar yapmak istiyoruz. Bunun her zamankinden de yakıcı bir görev ve sorumluluk olduğunu biliyoruz.

Politik bir hatta eylemli bir süreç örgütlenme çabası içerisindeyiz. Önümüzdeki günlerde bu çabalarımızı, daha tanımlı ve daha hedefli hale getireceğiz. Örneğin, Ontex’in de sahibi tekel patronlarını Avrupa’da da rahatsız edecek eylemler yapmayı düşünüyoruz. Bunun eylem ve etkinliklerimizi daha anlamlı hale getireceği kesindir. Fakat biz şu sıralar özellikle direnişçi işçi kardeşlerimizle maddi dayanışma sağlama konusunda yoğunlaşmış bulunuyoruz. Zira, direnişin kazanması bakımından maddi sorunların giderilmesinin son derece gerekli ve önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Bu düşünceden hareketle, yaratıcı yol ve yöntemlere de başvurarak, her türlü imkanı değerlendirmekteyiz. Politik toplantı ve etkinliklerde, düşünlerde vb. hem konuşmalar ve dağıttığımız yazılı materyaller aracılığıyla direnişi duyuruyoruz ve hem de bağış topluyoruz. Bu çerçevede 5 Mart’ta Wuppertal’daki 8 Mart etkinliği sırasında 300 Euro toplamıştık. Bunu direnişçi kardeşlerimize iletmiş bulunuyoruz. 12 Mart tarihinde, bu

kez, Bonn kentinde bir çalışmamızın dönünde aynı şeyi yaptık. İlk önce kısa bir konuşma ile Ontex direnişi hakkında bilgi verdik. Ardından da gerekliliğine değinerek maddi destek talep ettik. Bağış kutularımızı dolaştırarak davetlilerden yine 300 Euro bağış topladık. Bunu da en kısa süre zarfında Ontex işçilerine ileticeğiz.

Ontex direnişinin kendisine özgü güçlükleri ve imkansızlıkları bir yana, Türkiye koşullarında bir direnişin yaşatılmasının ve direnişçi işçilere güç vermenin neleri gerektirdiğini az-çok biliyoruz. Ontex’li sınıf kardeşlerimizin hiç kuşkuğu olmasın, direnişlerinin mutlaka kazanımlarla bitmesini istiyoruz ve biz de bu konuda bizden beklenen katkıyı yapacağız.

BİR-KAR olarak, bu vesileyle, bir kez daha, Avrupa’da faaliyet yürüten tüm kurum çalışanlarımızı, “Her şey Ontex direnişinin kazanması” hedefiyle çok yönlü ve aktif biçimde seferber olmaya, çalışmalarına hız kazandırmaya ve tüm yaratıcılıklarını sergileyerek, direnişçi işçilere güç verecek somut çabalar ortaya koymaya çağırıyoruz.

Yaşasın Ontex direnişimiz!

Mutlaka biz kazanacağız!

BİR-KAR- İşçilerin Birliği halkların Kardeşliği Platformu!

Bir dalga seli

Hepsinin yüzlerinde öfkeli bir yorgunluğun izleri vardı. Ve keskin, bir merak ışığı parıldayarak gözlerinde, bir dalga seli gibi gelen kadınlar, koşar adım kavgaya yürüyorlardı. Kırık aynalar çoğaltarak yüzlerini o büyük aynasında yıldızlar denizinin derin bir rüyadan uyanmışlar gibi, şimdiye kadar bilmedikleri gerçekleriyle yüzleşiyorlardı. Bir gökyüzü mavisinde paylaşmak için eşitlik ve özgürlüğü kan, ter, irin, kokan fabrika bacalarının volkanik ateşinde tarihsel aşağılanmaya başkaldırıyorlardı. Yeni şeyler söylemenin dehşetli gücüne inarak “Hak eşitliği yoksa yürek temizliği de olmaz” diyerek, gül ve ekmek günlerine aşkla, tutkuyla bağlanıp bencil olmayan, bir başka alem istiyorlardı. Velhasıl, kavgaya yürüyorlardı, kartalları andırıyorlardı, gerçekleriyle yüzleşiyorlardı, başkaldırıp bir başka alem istiyorlardı. Emeklerinin bu ilk meyvesini sunmak için insanlığa 8 Martlar’ı kopartıp alıyorlardı. Onlar, her türüne aşağılanmanın çifte baskı, çifte sömürüye karşı kafalarının içindeki karakolları yıkmakla işe başlıyorlardı. Artık, isimleri yalnızca Hatice, Ayşe, Fatma değil ulusal, cinsel, sınıfsal horlanmaya hayır diyen gezegenimiz ve geleceğimizin yarısı olan emekçi kadınlardı. Şimdi, mücadelemizin büyük yarısında yer alan onlardı onlar ki, efsanemizde dün, bugün ve hep vardı güneşli yarınlarımızda da olacaklardı.

H. Coşkunel

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Ücretsiz PDF-Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Metallde sömürü ve
köleliğe karşı **GREV** var!

